

കവികൃപ്ത

A book from
the collection of

ശ്രീ നീലകണ്ഠ തീർത്ഥപാദസ്വാമികൾ

Digitized by

Chattampi Swami Archive Trust

विज्ञापनम् ।

एतत्प्राचीनमलङ्कारशास्त्रं मालवाधीश्वरमहामात्येन श्रीमहाग्भटसूनुना देवेश्वरेण सुललितसंस्कृतभाषया विरचितम् । पुस्तिकेयं ग्रन्थकृता चतुःपञ्च-षट्-सप्त क्रमेण द्वाविंशतिकुसुमविभूषितचतुःस्तवकविराजिता लतेव परिकल्पिता । आलोच्यैतामत्येनाप्यायासेन मुग्धानामपि कवित्वं जायते का कथा पण्डितानाम् । एतादृशीमुपकारितामवलोक्य भविष्यत्वस्या अभावो मा भूदित्यनुध्याय चास्माभिरेषा यत्नेन मुद्रापिता प्रकाशिता च । यद्यधुनानया पाठकानां कवित्वप्रेम्सूनां काचिदुपकृतिर्भवेत्तदास्माकं सफलो यत्नोऽर्थव्ययश्चेत्यलम् ।

श्रीरामगोपाल शर्मणः ।

कलिकाता

शकाब्दाः १८१५

कविकल्पलतायाः सूचीपत्रम् ।

विषयः ।	पत्राङ्कः ।
मङ्गलाचरणम्	१
शब्दस्तवके छन्दोऽभ्यासः	१
” सामान्यशब्दः	४
” वर्णस्थितिः	१२
” अनुप्रासः	१७
श्लेषस्तवके उद्दिष्टवर्णनम्	२०
” वर्णवर्णनम्	२४
” प्रकीर्णम्	२७
” संख्या	३५
” रुढियौगिकमिश्राः	३८
कथास्तवके राजदर्शनम्	३९
” गङ्गास्तुतिः	४४
” भगवत्पादानुभाषणम्	४८
” विप्रसम्भाषणम्	४८
” तडागादिवर्णनम्	५२
” वादितर्जनम्	५३
अर्थस्तवके अर्थोत्पादनम्	५५
” अङ्गतम्	५७
” चित्रम्	६०
” सादृश्यम्	६८
” रूपकादिकम्	७०
” समस्यापूरणीपायः	७३
” समस्याः	८२

इति सूचीपत्रं समाप्तम् ।

कविकल्पलता ।

गङ्गावारिभिरुक्षिताः फणिकणैरुत्पल्लवास्तच्छिखाः
रत्नैः कोरकिताः सितांशुकलया स्मेरैकपुष्पश्रियः ।
आनन्दाशुपरिप्लुताच्चिहुतभुग्भूमैर्मिलद्दीहृदा
नाल्यं कल्पलताः फलं ददतु वोऽभौष्टं जटा धूर्जटेः ॥

मालवेन्द्रमहामाल्यः श्रीमद्भाग्यनन्दनः ।

देवेश्वरः प्रतनुते कविकल्पलतामिमाम् ॥

प्रतिभा-भावितात्मानः कवित्वं के न कुर्वते ।

अन्ये तु कविताधानकुशला विरलाः पुनः ॥

यदन्यैर्वन्यैर्न क्षुषं तत्र सञ्चरतो मम ।

पदे पदे प्रखलतः सन्तः सन्त्ववलम्बनम् ॥

कविशिक्षाशतं वीक्ष्य कवीन्द्रानुपजीव्य च ।

निबद्धेयं मया धीरास्वरितश्लोकसिद्धये ॥

सुहृत्तरम्यस्तवका सदालिपरिशीलिता ।

कविकल्पलताख्येयं कविशिक्षा निषेव्यताम् ॥

शब्द-श्लेष-कथार्थाख्याञ्चत्वारः स्तवका इह ।

ते चतुः-पञ्च-षट्-सप्त-कुसुमैरन्विताः क्रमात् ॥

तत्राद्यस्तवके छन्दोऽभ्यासः सामान्यशब्दकाः ।

वर्णस्थितिरनुप्रासः कुसुमानि यथाक्रमम् ॥

अथ शब्दस्तवके छन्दोऽभ्यासः ।

छन्दोऽभ्यासप्रसूनेऽत्र नेत्रभूता विपश्चिताम् ।

कथ्यन्ते केऽपि शब्दा येऽच्छन्दो मन्दोऽपि विन्दति ॥

श्रीलक्ष्मीः कमला पद्मालया च हरिवल्लभा ।

दुष्भावितनया क्षीरसागरापत्यमित्यपि ॥

क्षीरपायोधितनयेत्येवमेकाक्षरादिकम् ॥

आदौ साध्यं पदं स्थाप्यं शेषं कुर्याद्विशेषणैः ।

विशेषार्थो वर्णाकाराधाराधेयक्रियागुणैः ।

सादृश्यपरिवाराद्यैः क्रियेत सविशेषणः ॥

यथा सुधांशुर्धवलोऽतिवृत्तः क्रान्तान्तरिक्षो हरिणं दधानः ।

महत्तमोन्नन् जनतापहारो सृगेन्द्रवद्राजति ऋत्तमध्ये ॥

“ वन्धुक्षीरः सुहृद् वादी कल्पः प्रख्यः प्रभः समः ।

देशीय-देश्य-विप्राभाः सोदराद्या इवार्थकाः ॥

यथेन्दुबन्धु मुक्ता-श्री-क्षीरो हार-श्रियः सुहृत् ।

कुन्दादौ हंसकल्पः क्षीरप्रख्यो हिमप्रभः ॥

गङ्गासमोऽब्जदेशीयः शेषदेश्यः सुधारिणः ।

विषामस्ते यशोराशिः कैलासोदरसोदरः ॥ ”

कथानगरसर्वार्थनित्यकृत्यादिवर्णनैः ।

लोकानां दृष्टचेष्टाभिच्छब्दोऽभ्यासक्रमो यथा ॥

आसीद्दृशरथो राजा चत्वारस्तस्य सूनवः ।

राम-लक्ष्मण-भरत-शत्रुघ्नाश्चेति विश्रुताः ॥

ध्वस्तधान्तभरं रत्नवेश्मविस्मोररश्मिभिः ।

राजधानी दिनस्येव तत्पुरं द्योतते सदा ॥

स्थाली भात्यन्नपूर्णयमर्षोभिः शोभते घटः ।

पटः संलक्ष्यते सूक्ष्मः साक्षात्क्षीरियं वधूः ॥

प्रातः कृतश्चमः स्नातोऽर्चितदेवो हुतानलः ।

भुक्तान्नः श्रुतसच्छास्त्रः सायं शय्यागृहं ययौ ॥

पुष्याणि पाणिदेशेऽसौ कृत्वा क्रौडिति कामुकः ।

ताम्बलिकोऽत्र ताम्बूलमस्य पश्याप्यत्यसौ ॥

तदर्थान्यपदैशान्यश्लोकस्य परिवर्तनात् ।

तत्रैव छन्दस्यभ्यस्येदथ छन्दोऽन्तरे यथा ॥

प्रत्यर्थिष्टृधि वीपाल तमोजालदिवाकरः ।

नीतिप्रततिपर्यन्थो राजते षृधिवीपतिः ॥

प्रत्यणीकावनीकान्तध्वान्तविध्वंसनांशुमान् ।

नयवल्लीनवाश्लोदः शोभते भूमिवल्लभः ॥

प्रत्यर्थिष्टृध्वीहृदयाधिनाथध्वान्तीघविध्वंसनवासरेशः ।

सन्नीतिवल्लीनववारिवाहो विश्वश्वराया दयितो दिभाति ॥

दुर्धरा रिधरणीधरोद्धतध्वान्तमण्डलविखण्डनांशुमान् ।

नीतिवल्लीनव नूतनाम्बुदो मेदिनीपरिहृदोऽघिराजते ॥

“यतिभङ्गो नामधातुभागभेदे भवेत् यथा ।

पुनातु नरकारिखक्रभूपित-कराम्बुजः ॥

दिविषहृन्दवन्द्यं वन्दे गोविन्दपदाम्बुजम् ॥

स्वरसन्धी तु न श्रीशोऽस्तु भूत्वै भवतो यथा ॥

न स्याद्विभक्तिभेदे भात्येष राजेति कुत्रचित् ।

कचित्तु स्वाद् यथा देवाय नमसन्द्रीलये ॥

चादयो न प्रयोक्तव्या विच्छेदात् परतो यथा ।

नमः शिवाय कृष्णाय च दानवविनाशिने ॥

एकस्वरोपसर्गेण विच्छेदः श्रुतिसौख्यद्वत् ।

यथा पिनाकपाणिं प्रणमामि स्मरनाशनम् ॥

एवं यथायथोद्देशः सुधियां नीपजायते ।

तथा तथा मधुरतानिमित्तं यतिरिष्यते ॥

अवह्वार्यापि मधुरा मनो हरति भारती ।

तमोनिचयशङ्काशा मञ्जुला देवकोकिलाः ॥

इति शब्दस्तवके छन्दोऽभ्यासो नाम प्रथमं कुसुमम् ।

अथ शब्दस्तवके सामान्यशब्दः ।

सामान्यशब्दाः कथ्यन्ते क्रमादेकाक्षरादयः ।

श्री भो हे हि नु निः सं नि प्र वि प्राक् द्राक् सुसद् यथा ॥
 श्रीकृष्ण भोः केशव हे हरे द्राङ्घ्रिषीङितारे सुमतिं प्रयच्छ ।
 निकामसासेव्य विभासि नुत्वं सदयोगिनां चेतसि सङ्गतो हि ॥
 इत्येकाक्षरम् ।

स्फुटं स्फूर्थत् स्फुरत् स्फारं सारं तारं वरं परम् ।

प्राग्रं प्राज्यं प्रियं प्रेष्ठं ज्येष्ठं श्रेष्ठं सुहुर्बहु ॥

कीर्त्यं काम्यं कम्त्रं कान्तं मञ्जु मञ्चु महन् मिलत् ।

वाढं गाढं दृढं प्रीढं वला वलात् ललत् ललत् ॥

स्त्रैरं सम्यक् सदा शश्वत् सत्यं नित्यं ध्रुवं द्रुतम् ।

धूर्यं वर्यं पुनः प्रायः सुष्ठु सद्यो श्रुशं लसत् ॥

ननु नाम किल क्रौडत् चञ्चत् चारु जवात् खलु ।

श्रीमत् प्रोच्चैः शनैर्माद्यत् रिङ्द्राजश्चिरं परि ॥

इति द्व्यक्षरम् ।

भ्रटिति प्रकटं सपदि प्रसभं निविडं सुभमं सुचिरं प्रवरम् ।

विहसद्विकसद् विलसद् विचरद् विमलं सकलं बहुलं प्रवलम् ॥

सर्वदा सर्वथा सर्वतः शीघ्रतः सत्वरं सन्ततं निश्चितं वेगतः ।

उच्चकैरञ्जसा नित्यशः सुन्दरं पेशलं मञ्जलं प्रीलसत् विस्फुरत् ॥

प्रोहामद् विभ्राजदुत्तुङ्गद् विस्फूर्ज-

दुत्तान् शोभाब्ध् विस्फार विक्रौडत् ।

सच्छाय सच्छोभ निःशङ्क निःशेष-

मित्यं दुधैस्त्यक्षराणि प्रयोज्यानि ॥

इति द्व्यक्षरम् ।

सनोरमं मनोहरं समन्ततः समीहितम् ।

वरद्युतिं स्फुरत्प्रभं महोज्ज्वलं जलच्छवि ॥

रयादेव जयादेव सर्वकालं सुनिश्चितम् ।
 स्फारशीभं प्रभायुक्तं स्फुरच्छायं श्रियान्वितम् ॥
 वराभोगं वरश्रीकं लसत्कान्ति स्फुरदयशः ।
 घनच्छायं भटित्वेव शोभायुक्तं विकस्वरम् ॥
 इति चतुरक्षरम् ।

प्रवरश्रीकं रुचिरच्छायं स्फुटलक्ष्मीकं बहुलश्रीमत् ।
 कलया युक्तं विलसद्गोचिः प्रचुरज्योतिर्द्युतिरोचिष्णुः ॥
 विलसच्छवि प्रसरत्प्रभं प्रसरद्द्रसं सुषमामयम् ।
 बहुवैभवं रुचिभासुरं कलयान्वितं बलवर्जितम् ॥
 स्फुरितोदयं खचितं श्रिया विकटोच्छयं प्रमदालयम् ।
 घनविभ्रमं भुवनाद्भुतं वरदीधिति द्युतिसुन्दरम् ॥
 इति पञ्चाक्षरम् ।

अद्भुतवैभव मत्तमहोत्सव मुज्जलभाषित भूरितरद्युति ।
 कान्तिनिकेतन मिद्धतमाकृति चारुतरद्युति सुन्दरदीधिति ।
 मनोहरच्छायसुदञ्चितद्युति स्फुरत्प्रभाचारु घनश्रियान्वितम् ।
 समुल्लसत्कान्ति विभाविताकृति नियोज्यमेवन्तु षडक्षरं पदम् ॥
 इति षडक्षरम् ।

समुल्लसितशोभाद्यो रोचिर्निचयरोचिमः ।
 चारुचञ्चत्पलाशाक्षी कान्तिकान्तिनिकेतनम् ॥
 वल्लुवलादुवपुल्लक्ष्मीर्महामहिममन्दिरम् ।
 आभासम्भारसंशोभी दीप्तिमण्डलमण्डितः ॥
 प्रभाप्राग्भारसारश्रीरुद्यद्दृद्यतरद्युतिः ।
 मनोरमतमच्छायो विभावैभवशोभितः ॥
 चमत्कारकरस्फारः प्रभाप्राग्भावभासुरः ।
 मनोरमतमक्रीडत् कान्तिमण्डलमण्डितः ॥
 मनोहरतरस्फूर्जं दूर्जस्वलकलोज्ज्वलः ।

अत्यद्भुतवपुर्लक्ष्मीक्षोभितचित्तिमण्डलः ॥
 मनोहरतरोच्छ्राय कायच्छायाचयान्वितः ।
 प्रीतिस्फूर्तिकरप्रेङ्खत् प्रभासंहतिसंहितः ॥
 विस्फुरद्रश्मिविस्मेर विस्मयाविष्टविष्टपः ।
 नयनानन्दनोद्दाम रमणीयकमन्दिरम् ॥

इत्यष्टाक्षरम् ।

अवनीतलवर्तिदृशाममृतांशुः सम्पदेककुलगीहम् ।
 चित्ताकर्ष महीषधिवासः कीर्तिकेतव्याः ॥

- परिस्फुरत्कान्तिभरप्रचारकः स्वपीडनेनापि परोपकारकः ।
 समीपभाजां हृदयैकहारकः स्वभावसौन्दर्य विशेषभूषकः ॥
 जगत्प्रमोदीदयदानसज्जनः शुभीवल्लव्य प्रबल प्रशंसनः ।
 नियन्त्रितानेकमनस्तुरङ्गमः स्थिरौक्यतालोककदृग्विहङ्गमः ॥
 प्रमोदपात्रीकृतसर्वभूतलः प्रतिक्षणक्षीणगुणोन्मिश्रीतलः ।
 समुल्लसद्दीधितिपुञ्जमञ्जुलः समस्तचित्तोत्पलवक्रत् स्वभावतः ॥
 जगन्नयैकान्तमनोज्ञताभूरनन्यसाधारणकान्तिकान्तः ।
 अव्याजमाधुर्यसुधानिधानं मनोविहङ्गाहरणैकधाशः ॥
 निरवद्यसमुद्यदुज्ज्वलस्वगुणश्रेणिसनोहराकृतिः ।
 त्रिजगज्जनचित्तचित्रकन्यनानन्दसिताभ्रवर्तिका ॥
 अवनीतलवर्तिलोचनामृतवर्तिः प्रमदैकमन्दिरम् ।
 धनविस्मयचित्रशालिका हृदयाभोरुहभानुमण्डलः ॥
 हृद्यतरद्युति वारिपयोधिर्लोकविलोचनशीतमयूखः ।
 चारुतमापवनौघनिवेशो भूदलयस्थितविस्मयहेतुः ॥
 मुख्यस्वामीसम्पदां सम्पदानां लीलाशालाभाविताभावितानैः ।
 पुंसां नेत्रनेत्रपौयूषवृष्टिर्विस्त्रोद्दामाश्चर्य्यहर्त्य्यक्षत्रैः ॥
 उद्यदुज्ज्वलगुणीघ मेदुरो रामणीयक विलासमन्दिरम् ।
 सुन्दरावयवसन्निवेशनः कान्तिकान्तभरभासुराकृतिः ॥

गुणमणिप्रकरैकमहोदधिः सकललोकविलोचनचन्द्रमाः ।
 विलसदुज्वलकान्तिनिकेतनं सद्दयौघचमत्कृतकारणम् ॥
 लसदङ्गरुचिप्रचयेन युतो नयनीघमधुव्रतफुल्लवनम् ।
 हृदयाब्जविजृम्भणतीक्ष्णकरो घनविस्मयसम्भ्रदवासगृहम् ॥
 तडित्पुञ्जमञ्जुप्रसर्पत्प्रतीकप्रभापूरदूरावधूतान्धकारः ।
 मनोमीनहर्षप्रकर्षैकवर्षं दृग्भोरुहानन्दसन्दोहहेतुः ॥
 अखिलजगदवेक्ष्यमाणलक्ष्मीः स्वगुणविराजिभिरङ्गकैः प्रशस्यः ।
 वसतिरतिवलक्षपक्षचन्द्रप्रकरविजित्वरक्वीर्त्तिकौमुदीनाम् ॥

निःशेषलोकपरितोषकरस्वरूपः

शोभान्वितावयवसुन्दरसन्निवेशः ।

दूरं निरस्तखलदूर्वचनावकाशो

व्याजृम्भमाणगुणसंग्रहणप्रवीणः ॥

प्रव्यक्त तत्तदखिलावयवानवयवः

प्रोद्यन्निजोज्वलगुणप्रकराभिरामः ।

आनन्दिभिः सद्दयैरभिनन्द्यमानः

सुप्रक्रियाभिरभितः सुविराजमानः ॥

कुतुकतरलचित्तैः सज्जनैः स्तूयमान-

स्त्रिभुवनजननेत्रचेत्रपीयूषदृष्टिः ।

प्रविकलसमुदञ्चद्रूपसम्यन्निधानं

सकलमलविमुक्तः साधुवादेन युक्तः ॥

मुखरखरखरोक्तिध्वान्तविध्वंसनेन्दु-

र्विलसदमलकायव्यापृतानन्तकान्तिः ।

अननुगुणमणिश्रीश्रेणिविश्रामधाम-

क्षयितनिखिलदोषः सर्वसन्तोषहेतुः ॥

समुद्यत्प्रत्यङ्गं प्रहृमरमनोज्जद्युतिभरो

मनोमीनाकृष्टि प्रबलवडिशं कामभृगयोः ।

घनास्यस्थानं जगति कुतुकोत्तानितदृशां
नराणामानन्दामृतलहरि दुग्धाब्धुधिरयम् ॥
उच्चैश्चेतोहरिणहरणाखर्वगन्धर्वगीतम् ।
तं तं नेत्रावलिमधुलिहां माकरन्दप्रवाहः ।
सर्वास्यर्थप्रदसमुदयद्रूपसम्यन्निधानं
चञ्चत्कान्तिप्रचयनिचयच्छत्रसम्यन्नगात्रः ॥
सकलजनताचित्तास्यर्थप्रदप्रकटोल्लसन्-
मधुरिमपरीपाकोद्रेकस्फुरं द्युतिसुन्दरः ।
नयनललितानन्दोल्लासग्रहाधिपमण्डलो
मिलदवयवश्रीरोचिष्णुर्निजान्वयभूषणम् ॥
लसद्घनरसच्छटानयनमीनयोज्ज्वलिना-
मुदञ्चदतिसुन्दर प्रसृमर प्रभाभास्वरः ।
अनन्तगुणमन्दिरं सुभगतालतामण्डपः
समस्तजनविस्मयप्रदसमुल्लसत्स्वाकृतिः ॥
अवयवसन्निवेश जितसर्वमनोज्ञचयो
घनवसुधाजनेक्षण सुधारससेचनकम् ।
सहृदयमानसाब्जविजृह्णतीक्ष्णकरो
द्युतिभरभाविताकृतितयातिचमत्कृतिकृत् ॥
सर्वावद्यनिवारकः कृतपरीरम्भः समस्तैर्गुणै-
रानन्दैकनिदानमालवपतिः क्ष्मावासिराशिस्तुतः ।
उन्मीलन्निजकान्तिकेतकसमाकृष्टाक्षिपुष्पाक्षयो-
र्विद्यन्मानसराजहंसविसरावासाय सौधं सरः ॥
सान्द्रानन्दसुधासमुद्रलहरी साम्नाज्यमग्नात्मभिः
सर्वैः सर्वकलाकलापकुशलैः साकाङ्क्षमुद्गीक्षतः ।
उद्यद्बृह्यतरोरुकान्तिपटली विन्यासरम्याकृतिः
साधारण्यपदव्यतीतसहजोन्मीलत्तनुश्रीभरः ॥

अङ्गप्रत्यङ्गरङ्गत् प्रचुरतरमहाकान्तिभाराभिरामो
निर्व्याजभाजमानानुगुणनिजगुणग्रामविश्रामधाम ।
लोकैरालोकमानः प्रमदजनपरिव्यक्तनेवारविन्दै-
रानन्दस्यैकसौधः सकलवसुमतीमण्डलीसारभूतः ॥

एवं साधारणैः शब्दै रीचित्वेन निवेशितैः ।

दक्षैश्छन्दःसु सर्वेषु कर्तव्यं पदयोजनम् ॥

अथ संस्कृतप्राकृतयोः समाः ।

हाराहार विहार सार सरसाः सभोगरोगासुराः
संहारामर वारवारण गणाष्टङ्कार ताराकराः ।
लोलोलोलविलास वायसहराहङ्कार हीराङ्गुरा
नीहारोरगराग ताल तरला गोविन्द कन्दोदराः ॥

तरुणतरणिदासा मीहसन्दीहभासाः

खुरखरतरुघासाः वासरारभ्रहासाः ।

कर करि किरि कौराः कोल कल्लोल घौरा

मलमलयकरौरा वामदेवासि वौराः ॥

नरनरककरङ्गा दण्डचण्डालरङ्गा

दर-सरल-कलङ्गाः कम्बलाकारपङ्गाः ।

खलबहुलकुरङ्गा देहसन्देहसङ्गाः

पर-कुरर-तरङ्गाश्चारुसञ्चारभङ्गाः ॥

अरिहरि-परिणाहाः कण्ठ-कुण्ठाहिदाहाः

परिसर परिणाहा मञ्जु-मञ्जीर-वाहाः ।

अचल-कुलकुमाराः कुम्भकुम्भौरसाराः

विरल-कवलजाराः सुन्दरोदारपाराः ॥

जम्बीर केशरि वराह सुरारि कालाः

काकोल कुन्तल चमूरु विराम वालाः ।

आलोल बाहु रण सङ्गर चोल तालाः

संसार केरल समीरण टङ्क भालाः ॥
 आसार चामर कुलीर तुरङ्ग सूराः
 कङ्काल कन्दल कराल विकासपूराः ।
 हेरम्ब कम्बु विधु सिन्धु बुधानुबन्धाः
 कुन्देन्दु मन्दर समीर समूह गन्धाः ॥
 भीमाङ्क शङ्कर किरीट तमाल कुञ्जा
 हिन्ताल तोमर महीरुह विम्ब पुञ्जाः ।
 हिण्डीर पिण्ड वर सम्बर क्रोण काणाः
 संरम्भ सोम परिरम्भ विकार वाणाः ॥
 वसन्तावास वैशन्त वासवासव वासराः
 कासार सार सरसाः किरणारुणवारणाः ॥

एते पुंलिङ्गाः ।

हिला खेला कला माला रसाला काहलाऽचला ।
 कौला लीला ऽवला बाला लीला दोला वसा मसी ॥
 धरणी धारणी गोणी रोहिणी रमणी मणी ।
 वीणा वाणी रमा वैणी रीढ़ा गङ्गा तरङ्गिणी ॥
 कन्दली लहरी नारी रामा मेरी वसुन्धरा ।
 काली कराली चामुण्डा चण्डा रण्डा तुला मही ॥

एते स्त्रीलिङ्गाः ।

जल फल पल मूलं वारि कौलाल तूलं
 वन पलल दुकूलं लिङ्ग गम्भीर कूलं
 सलिल कमल चीरं तुच्छ राजीव नीरं
 हल रजत कुटीरं दारु नालं पटीरम् ।
 कारणं रोहणं चेलं कुहराम्बर मन्दिरम् ।
 कुङ्मलं मण्डलं तामरसं कुण्डलमङ्गदम् ॥
 पुरारविन्द लोहाङ्ग तडाग करणं कुलम् ।

तोरणं मरणं तुङ्ग मलमागार भासुरम् ॥

एते नपुंसकलिङ्गाः ।

भ्रूण देहि गच्छे संहर कुरु चोरय मारया वगच्छेहि ।

अवलोकयावचिन्तय खादय चेति धातुजं विद्धि ॥

अथ निरोष्ठ्याः ।

नीहार हार हरिणाङ्क हराट्टहास

कैलास कास रद नारद सिंह सङ्गाः ।

शेषाहि हंस घनसार हरीन्द्र नाम

हिण्डीर निर्भर शरद्वन चन्द्रकान्ताः ॥

शृङ्गार सागर तड़ाग जड़ाग याग

हर्थ्यन्न तन्नक नख चत दौक्षिताक्षाः ॥

नाराच काच कच कीचक चञ्चरीक

चाणक्य चारण गण क्षण काण शीणाः ।

संसार सार सरलारि रसाल साल

कङ्काल काल कलि शैल खलालकार्काः ॥

किञ्चल्लक कल्क कर शङ्कर कौर हीर

लङ्केश केश गर केशव देश लेशाः ।

आनन्द नन्दन धनञ्जय खञ्जरीटाः

कीटाम्नि कण्टक कटाह कटाक्ष यक्षाः ॥

दक्षाङ्ग यज्ञ जनकाञ्जलि यन्त्र यन्त्रा

रत्नाकरान्धक धराधर धीर सीराः ।

एते पुलिङ्गाः ।

गङ्गा गीता सती सीता सिद्धिः सन्ध्या गया गदा ।

आशौः काशौ निशा नासा कान्तिः शान्तिर्दया वशा ॥

आर्द्रा निद्रा हरिद्रा टक् द्राक्षा लाक्षा धृतिः कृतिः ।

झाया जाया कथा कान्ता धात्री रात्री रतिर्गतिः ॥

कन्धरा धारणा धारा तारा कारा जरा धरा ।
 आजी राजी रजन्यर्त्तिः कीर्त्तिः कन्या तटी नटी ॥
 नारी सारी दरी दासी घटिका खटिका जटा ।
 कक्षा रक्षा शिखा सङ्घा कालिन्दी कलिकालका ॥

एते स्त्रीलिङ्गाः ।

चरण करण चक्रं क्षेत्र नक्षत्र तक्रं
 रजत शत शरीरं शौर नीराक्षि तीरम् ।
 धन कनक निधानं ध्यान सन्धान दानं
 नलिन नगर गात्रं कृत्र नेत्रास्थि दात्रम् ॥

आलिङ्गन स्नान शिरस्त्रिं जल स्थल स्थान कलत्र चित्रम् ।
 कौलाल जालालिक नाल दैत्यं लिङ्गाङ्गणारण्य हिरण्य सैन्यम् ॥

अञ्जनाजिन यानासृक् काञ्चनानन काननम् ।
 हाटकं नाटकं नायकं तैलं चेलं रसातलम् ॥
 अदनं सदनं ज्ञानं निदानं दधि चन्दनम् ।
 अक्षरं लक्षणं लक्ष्यं शस्त्रं शास्त्रं दलं हलम् ॥

एते नपुंसकाः ।

आशास्तेऽस्ति चकास्ति निन्दति सृजत्याशंसति क्रीडति
 ध्यायत्यर्चति याचते द्यति हरत्याराध्यति व्रस्यति ।
 श्रेते गच्छति यच्छतीच्छति नयत्यायाति हन्तीहति
 आति स्नाति दधाति याति जयतीत्याद्या क्रियाश्चिन्तयेत् ॥
 इति प्रथमस्तवके सामान्यशब्दो नाम द्वितीयं कुसुमम् ।

अथ शब्दस्तवके वर्णस्थितिः ।

अथ वर्णानि कथन्ते तानि यानि कवीश्वरैः ।
 महाकाव्यप्रभृतिषु प्रवन्धेषु ववन्धिरैः ॥

“राजा-राजवधू-पुरोहित-कुमारामाल्य-सेनाधिपा
 देश-ग्राम-पुरी-सरोऽब्धि-सरिदुद्यानाद्यरण्याश्चमाः ।
 मन्त्रो द्रूत रणप्रयाण मृगयाश्वेभर्त्विनेन्दूदया
 वीवाहो विरह-स्वयंवर-सुरा-पुष्पाम्बुखेला-रतम् ॥
 देव्याः सौभाग्य-लावण्य-शौल-मृङ्गार-मन्मथाः ।
 त्रपा-चातुर्थ्य-दाक्षिण्य-प्रेम-मान-व्रतादयः ॥
 ज्येष्ठीधम्मिल्यसीमन्तभालश्रवणनासिकम् ।
 कपोलाधरनेत्रभ्रूकटाक्षरदकन्धराः ॥
 गण्डबाहुकरोरोजनाभिमध्यवलित्रयम् ।
 रोमाणि श्रोणिजङ्घोरूपादयुग्मनखक्रमात् ॥
 पुरोहितो हितो वेदस्मृतिज्ञः सत्यवाक् शुचिः ।
 ब्रह्मण्यो विमलाचारः प्रतिकर्त्तापदाभुजुः ॥
 कुमारशस्त्रशास्त्रश्रीकलाबलगुणोच्छ्रयाः ।
 वाह्यालौ खुरणी राजभक्तिः सुभगतोदयः ॥
 मन्त्री भक्तः शुचिः शूरोऽनुद्धतो बुद्धिमान् क्षमी ।
 श्रान्वीक्षिक्यादिकुशलः परिच्छेदी सुदेशजः ॥
 सेनापतिर्जितायासः स्वामिभक्तः सुधीरभीः ।
 अभ्यासी वाहने शस्त्रे शास्त्रे च विजयी रणे ॥
 देशे रत्नखनिद्रव्यपण्यधान्याकरोद्भवः ।
 दुर्गग्रामजनाधिक्यनदीमातृकतादयः ॥
 ग्रामे धान्या लता हृत्सरसी पशुपुष्टयः ।
 क्षेत्रारघट केदार ग्रामेयी मुखविभ्रमाः ॥
 पुरेऽष्ट परिष्ठा वप्र प्रतोलौ तोरण ध्वजाः ।
 प्रासादाध्व प्रपाराम वापी वेश्या सतीत्वरी ॥
 सरस्यम्भो लहृर्थ्यम्भो गजाद्यम्बुजपट्पदाः ।
 इंसवक्रादयस्त्रीरोद्यान स्त्रीपान्यकेलयः ॥

“अथौ द्वीपाद्रि-रत्नोर्मि-फोत-यादो-जलप्लवाः ।
 विष्णुः कुल्यागमश्चन्द्रादृद्धिरीर्वीऽन्दपूरणम् ॥
 सरित्त्वम्बुधियायित्वं वीच्यो जलमजादयः ।
 पद्मानि षट्पदा हंसचक्राद्या कूलशास्त्रिनः ॥
 उद्याने सारणिः सर्वफलपुष्पलताद्रुमाः ।
 पिकालिकेकिहंसाद्याः क्रौडावाप्यध्वगस्थितिः ॥
 शैले मेघीषधीधातुवंशकिन्नरनिर्भराः ।
 शृङ्गपादगुहारत्नवनजीवादुपत्त्रकाः ॥
 अरण्ये हि वराहेभयूथसिंहादयो द्रुमाः ।
 शुक्रकाककपोताद्या भिल्लभल्लगवादयः ॥
 आश्रमेऽतिथिपूजेण विश्वासो हिंस्रशान्तता ।
 यज्ञधूमो मुनिसुता द्रुसेको वल्कलं द्रुमाः ॥
 मन्त्रे पञ्चाङ्गता शक्ति-षाड्-गुणोपाय-सिद्धयः ॥
 उदयाश्चिन्तनीयाश्च स्थैर्योन्नत्यादिसूक्तयः ॥
 द्रुते स्वस्वामि तेजः श्री विक्रमौन्नत्यल्लङ्घचः ।
 शत्रुचोभकरी चेष्टा धार्ष्ट्यं दाह्यमभीरुता ॥
 युद्धे तु वर्म-बल-चार रजांसि तूर्य्य-
 निस्त्रान-नाद-शर-मण्डल-रक्तनद्यः ।
 छिन्नातपत्र-रथ-चामर-केतुकुम्भि-
 मुक्ताः सुरीव्रतभटाः सुरपुष्पवृष्टिः ॥
 प्रयाणे भेरिनिस्त्रानभूकम्पबलधूलयः ।
 करभोक्षध्वजकृतवणिक्शकटवेशराः ॥
 मृगयायाञ्च सञ्चारो वागुरा नीलवेष्टिता ।
 भट्टका मृगवासः सिंहयुद्धं त्वरा गतिः ॥
 अश्वे वेगित्वमौन्नत्यं तेजः सल्लक्षणस्थितिः ।
 खुरोत्खातरजोरूपं जातिर्गतिविचित्रता ॥

“ गजे सहस्रयोधित्वमुच्चत्वं कर्णचापलम् ।
 अरिव्यूहविभेदित्वं कुम्भ-मुक्ता-मदादयः ॥
 सुरभी दोलाकोकिलमारुतसूर्यगतितरुदलोद्भेदाः ।
 जातीतरपुष्पचयाम्ब्रमञ्जरीभ्रमरभङ्गाराः ॥
 शीघ्रे पाटलमल्लीतापसरः पथिकशीघवातील्काः ।
 शङ्खप्रपाप्रपास्त्रीमृगतृष्णाम्नादिफलपाकाः ॥
 वर्षासु घनशिखिस्रयहंसगमाः पङ्ककन्दलोद्भेदौ ।
 जातिकदम्बकेतकभृञ्जानिलनिम्नगाहलिप्रीतिः ॥
 शरदीन्दुरविपटुत्वं जलाच्छतागस्त्रहंसवृषदर्पाः ।
 सप्तच्छदपद्मसिताभ्रधान्यशिखिपद्मदपाताः ॥
 हेमन्ते दिनलघुता शीतयवस्तम्बमखकहिमानि ।
 शिशिरे करीषधूमकुन्दाम्बुजदाहशिशिरोत्कर्षाः ॥
 सूर्येऽरुणता रविमणिचक्राम्बुजपथिकलोचनप्रीतिः ।
 तारेन्दुदीपकौषधियुक्तमञ्चौरकुमुदकुलटार्तिः ॥
 चन्द्रे कुलटा चक्राम्बुजमानविरहितमोऽर्त्तिरोज्ज्वल्यम् ।
 जलधिजलनेत्रकैरवचकोरचन्द्राश्मदम्पतिप्रीतिः ॥
 विवाहे स्नानशुद्धाङ्गभूपीलूलुत्रयीरवाः ।
 वेदी सङ्गीतभावेक्षा लाजमण्डलवर्त्तनम् ॥
 विरहे तापनिःश्वासचिन्तामौनकृशाङ्गता ।
 अर्द्धसंख्या निशादैर्घ्यं जागरः शिशिरोष्णता ॥
 स्वयम्बरे शचीरक्षा मञ्च-मण्डप-सज्जता ।
 राजपुत्री नृपाकारान्वयचेष्टाप्रकाशनम् ॥
 सुरापाने विकलता खलनं वचने गतौ ।
 लज्जा मानच्युतिः प्रेमाधिक्यं रक्ताक्षता भ्रमः ॥
 पुष्यावचये पुष्यावचयः पुष्यार्पणेऽर्थिता दयिते ।
 भाला गोत्रखलनेर्था वक्रोक्तिसम्भ्रमाश्लेषाः ॥

”

“जलकेली सरःक्षीभञ्जक्रहंसापसर्पणम् ।
 पद्मग्लानि पयोविन्दु दृग्ग्रागो भूषणच्युतिः ॥
 सुरते सात्विका भावाः शीत्काराः कुड्मलाक्षता ।
 काञ्चीकङ्कणमञ्जीररवोऽधरनखक्षतिः ॥
 वर्णेषु वर्णभावानां दिङ्मात्रमिह दर्शितम् ।
 सुधीभिश्चिन्त्यमानानां भवत्येवमनन्तता ॥
 असतोऽपि निबन्धेनानिबन्धेन सतोऽपि च ।
 नियमेन च जात्यादेः कवीनां समयस्त्रिधा ॥
 असतोऽपि निबन्धो यथा ।

● रत्नानि यत्र तत्राक्षी हंसाद्यल्पजलाशये ।
 जलेभादि नभोनद्यामभोजाद्यं नदीष्वपि ॥
 तिमिरस्य तथा मुष्टिग्राह्यत्वं शुचिभेद्यता ।
 अञ्जलिग्राह्यता कुम्भेऽपवाह्यत्वं विधुद्विषः ॥
 शुक्लत्वं कीर्त्तिपुण्यादौ कार्णार्त्त्राकीर्त्तिपापयोः ।
 प्रतापे रक्ततीक्ष्णत्वे रक्तत्वं क्रोधरागयोः ॥
 विभावर्ष्यां भिन्नतटाश्रयणं चक्रवाकयोः ।
 कामिनान्तेषु कुन्दानां कुड्मलेषु च रक्तता ॥
 हरितत्वं दिवा नीलोत्पलानाञ्च विक्राशितम् ।
 वर्णयेन्न सदप्येतन्नियमोऽथ प्रदर्श्यते ॥
 भूर्जत्वग्घिमवत्येव मलये ह्येव चन्दनम् ।
 सामान्यवर्णने शीत्करं कृत्वाभःपुष्पवाससाम् ॥
 कृष्णत्वं केशकाकाहि पयोनिधि पयोमुचाम् ।
 रक्तत्वं रत्न-वन्धूक-विद्याभोज-विवस्वताम् ॥
 तथा वसन्त एवान्यपुष्टानां कलकूजितम् ।
 वर्षास्त्रेव मयूराणां कृतं नृत्यञ्च वर्णयेत् ॥
 नियमस्य विशेषोऽथ पुनः कश्चित् प्रकाश्यते ।

“कमलासम्पदोः कृष्णहरितोर्नागसर्पयोः ॥
 पीतलोहितयोः स्वर्णपरागाम्निशिखाद्रिषु ।
 चन्द्रे शशैणयोः कामध्वजे मकरमत्स्ययोः ॥
 दानवासुरदैत्यानां ऐक्यमेवाभिसम्मतम् ।
 बहुकालजन्मनोऽपि शिवचन्द्रस्य बालता ॥
 मानवा मौलितो वर्ण्यो देवाश्चरणतः पुनः ॥
 इति प्रथमस्तवके वर्ण्यस्थितिर्नाम तृतीयं कुसुमम् ।

अनुप्रासः ।

अथो कथादिके राजवर्णनाद्युपयोगिनः ।
 अनुप्रासस्य सिद्धर्थे शब्दान् कतिपयान् ब्रुवे ॥
 वर्णानामनुवृत्तिर्या नातिदूरान्तरस्थितिः ।
 अनुप्रासः स तेनैव सनाथा काव्यपद्धतिः ॥
 गतालङ्कारशङ्कोऽपि काव्यबन्धो विराजते ।
 वर्णाः सभ्यार्णवोदीर्णसुधासंस्पर्द्धिनो यदि ॥
 मृगनाभिसनाभिश्चीः श्रीकण्ठाकुण्डकण्टकाः ।
 सतो यतो यदच्छायो घनाघनघनद्युतिः ॥
 स्वर्धुनी ते धुनीतेऽयं निर्यन्निर्जरनिर्भराः ।
 मेदुरा पादुरा पाद्दामक्षता रक्षतात् क्षतात् ॥
 अर्थमावर्त्यमाहात्म्यः कोकशोकविलोककृत् ।
 कौनाशभीनाशकरः प्रवालप्रवलच्छविः ॥
 घनाभोगेन भेगे त्वां सेवते देवतेश्वरः ।
 वन्देऽहं गतसन्देहं विमलं कमलं तव ॥
 स्फूर्जद्भुजटिसङ्काशः कोपगोपतिकेतनः ।
 वैरिमर्द्दीं पद्दींवाणस्तन्द्रश्च चन्द्रचूडवत् ॥

रणे गणेशसङ्काशो गतार्त्तिः कार्तिकेयवत् ।
 श्रीमद्रामाभिरामश्रीः स द्विविक्रमविक्रमः ॥
 विश्वरूपस्वरूपश्रीः क्रतुः पुरुषपौरुषः ।
 श्रीवत्सलाञ्छनच्छायो धरणीधरदुर्धरः ॥
 विष्टरश्रवसाविष्टश्चघनापघनाभवत् ।
 विराज-राज-राजश्रीः पितामहमहामहाः ।
 कश्चिद्युश्चप्रवनप्रायः पाकशासनशासनः ॥
 श्रीमानिन्द्र इवानिन्यः समन्युः शतमन्युवत् ॥
 निविडोजा विडोजावदनघो मघवानिव ॥
 दशभजश्रजिरभः प्रत्यूहव्यूह इवार्जितः ।
 महीमहीयान् संसारसारः शक्रपराक्रमः ॥
 सङ्कल्पकल्पहृत्तश्रीः प्रज्ञावज्ञातवाक्पतिः ।
 श्रीरङ्गवङ्गदङ्गश्रीर्वलिवालिवलाहली ॥
 नयज्ञो यज्ञपुरुषः शिपिविष्टनिविष्टधीः ।
 स्मरघस्मरसङ्काशो भाग्यसौभाग्यभाग्यसौ ॥
 धूर्यमाधुर्यवर्ज्यश्रीः कुशली सुषली यथा ।
 रुचिरो रुचिरोचिष्णुः क्षमया क्षमया समः ।
 काशसङ्काशसत्कीर्त्तिः सर्वदा सर्वदानकः ॥
 प्रीणाति प्राणिनामेष मनोहरमनोहरः ।
 महादेवमहादेवः करुणाकरुणालयः ॥
 तनयो विनयोपेतः केतकः श्वेतकीर्त्तिमान् ।
 राजते राजतेभाजिः कविराजिविराजितः ॥
 मण्डिद्युमणिदुष्प्रे च्योज्ज्वलदुज्ज्वलभूषणम् ।
 उद्दामधामकामश्री धर्मकर्मणि शर्मभाक् ॥
 भूखण्डाखण्डलः काण्डचण्डकोदण्डपण्डितः ।
 प्रचण्डकुण्डलोद्दण्डगण्डमण्डलमण्डितः ॥

सन्निधाननिधानन्ते करवं नरवन्दितम् ।
 नितरां नितराञ्चूनि राजसे राजसेवकः ॥
 हारमणिरमणीया नाकनायकनायिका ।
 भाविता भावितानेन कलिता ललितालकैः ॥
 सन्ता कान्तालकान्तासौ अयसां प्रेयसी मृशम् ।
 कन्दः कन्दर्पदर्पस्य पाटला पाटलाधरा ।
 खर्व्वीकृतोर्व्वशीगर्व्वी निर्व्वसितरतिद्युतिः ॥
 रमणीरमणीयासौ सुमनःसुमनःस्मिता ।
 श्वरीकरवीरभ्या प्रवराः समरास्तथा ॥
 पर्वतः सर्वतः श्रीमान् अधुना मधुना गतम् ।
 बुधा मुधा सुधावृद्धिर्मुग्धा मुग्धाधरेऽधरे ॥
 सारदं सारदन्तोऽयं रुचिरं सुचिरं न किम् ।
 अमुना यमुनातीरे कैशवं शैशवं पुरा ॥
 स्फुरदक्षेण दक्षेण स्पष्टदृष्टमदृष्टतः ॥
 उग्रो गिरीशो गिरिशः शम्भुशोभाच्युतोऽच्युतः ॥
 कृष्णकृष्णो हृद्यविद्यः सूर्य्यशैथ्यो रविच्छविः ।
 भीमभीमो रुद्ररौद्रो धामधाम महामहा ॥
 मेधा वेधा जिष्णुजिष्णुः शूरशूरो ध्रुवो ध्रुवः ॥
 देवदेव कालकाल भीमभीम नामनाम ।
 रामराम धामधाम मांसमांस रत्नरत्न ॥
 अरुणारुणः कपिशकपिशः सदावदात विसविसदः ।
 उन्मीलहीननीलश्रीः परितो हरितोऽतिकामतः श्यामः ॥
 नरा न राजन्ति सखे सखेदाः
 प्रभा प्रभातेव कृशा कृशानोः ।
 वामोरुवामोरुषितो विधाता
 मुक्तासि मुक्तासितकौर्त्तिना त्वम् ॥

स्वःसिन्धुतीरेऽघविघातनीरे लसत्समीरे करलभ्यनीरे ।
वसन् कुटीरे परिधाय चीरे करोत्यधीरे न रुचिं शरीरे ॥

आनन्दतुन्दिलपुरन्दरमुक्तमन्दा-
मन्दारदामनिकुरम्बकरखितानाम् ।

गङ्गामनङ्गरिपुतुङ्गतमोत्तमाङ्ग-
केशग्रहग्रहिलवीचिभुजां भजामि ॥

इत्यमर्त्यनृपामात्ययुवत्याद्युपवर्णने ।

शब्दान् पश्य यथौचित्यं क्षिप्रानुप्राससिद्धये ॥

सुखानुप्राससिद्धयर्थं उपयान्तरमुच्यते ।

आदित्त्वान्तलिपौ कादि चान्तशब्दगवेषणम् ॥

चित्तानुप्रासयमकशब्दनिश्चयकृद्भवेत् ॥ यथा—

कल खल गल चल छल जल तल खल दल नल पल
फल यल मल हलम् । कीर चीर जीर तीर धीर वीर नीर
हीर चीरमेवमन्येऽपि ।

यत् किञ्चिदथ न मया गदितं ग्रन्थस्य गौरवत्तासतः ।

मत्कृतकविकल्पलतापरिमलतस्तदुधैर्ज्ञेयम् ॥

इति अनुप्रासो नाम चतुर्थं कुसुमम् । ”

अथ श्लेशस्तवके उद्दिष्टवर्णनम् ।

“उद्दिष्टवर्णनं वर्णप्रकीर्णं संख्यया सह ।

रूढादिश्चेति पञ्चात्र कुसुमानि यथाक्रमम् ॥

श्लेषादिभिर्विभिन्नस्योद्दिष्टवर्णद्वयस्य यत् ।

अभेदः क्रियते श्लेषां तत् स्त्रादुद्दिष्टवर्णनम् ॥

सितकृष्णौ विधुहरौ शितिताराभ्रकनागराजघनसाराः ।

रामपयोराश्रुर्जुनसिंहीजानन्तचन्द्रहासाद्याः ॥

विधुश्चन्द्रो विष्णुश्च । हरिः कृष्णः सिंहश्च । शिती धवल-
मैचकी । तारा नक्षत्रं अक्षयः कनीनिका च । अश्रकं गिरिजं
मेघश्च । नामराजः शेषो गजश्च । घनसारः कर्पूरं मेघश्रेष्ठश्च ।
रामो बलभद्रो दाशरथिश्च । पयोराशिर्दुग्धसमूहः समुद्रश्च ।
अर्जुनः शुभ्रः पार्थश्च । सिंहीजः सिंहो राहुश्च । अनन्तो बलभद्रः
कृष्णश्च । चन्द्रहासश्चन्द्रहास्यं खड्गश्च ।

शङ्कर तारकेश सदाकाश व्योमकेशरं तालाङ्गाः ।

नीलांशुकाधिकेशारिष्ट सदासिचयकलकण्ठाः ॥

शङ्करः कम्बुकान्तिः कृष्णश्च । तारकेशश्चन्द्र उज्ज्वल-
वालश्च । सदाकाशः सर्वदाकाशः सद्गणश्च । व्योमकेशः शिवो
नभोबाणौ च । तालाङ्गो बलभद्रस्तालकलङ्गी च । नीलांशुको
बलभद्रः कृष्णकान्तिश्च । अधिकेशो अधिकशिरोऽधिकवालश्च ।
अरिष्टश्चक्रवाकोऽरिष्टश्च । सदासिचयः सिचयो वस्त्रं असिचयः
खड्गसमूहश्च । कलकण्ठो हंसः पिकश्च । “कलकण्ठः पिके
पारावते हंसे कलध्वनौ ।”

हरिजिष्णुघनाब्धिभ्यो गजाः सिन्धुर्मुंरारितः ।

अश्वोबाहोऽजानि कृष्णा यमुनाकुम्भिलीहिषः ॥

शुक्लश्यामाभिधायका भवन्तीति सम्बन्धः । सुरारिसिन्धुः
गङ्गाकृष्णसमुद्रौ च । अश्वुवाह उच्चैःश्रवा मेघश्च । कृष्णाब्जं
नाभिपुण्डरीकं नीलाब्जश्च । यमुनारिर्वलभद्रो यमुनाहेषी च ।
कुम्भीरवैरौ सिंहोऽगस्पर्धी च । कृष्णार्थात् तटिनीवाचक-
शब्दात् परो वरो योज्यः ।

नीरदघनोपलसित सदाहिमकरसिन्धुवेण्णिपृथुलाजाभाः ।

सितश्यामवाचका इति पूर्ववत् । कृष्णार्थात्तटिनीवाचक-
शब्दाद्वरो यथा । कृष्णनदीवरकान्तिः गङ्गाश्रेष्ठकान्तिः ।
पक्षे कृष्णनदीवरस्य समुद्रस्येव कान्तिः । नीरदो निश्चितो

दन्तो मेघश्च । घनोपलसितः घनोपलस्तद्वत् सितः । घनो
मेघस्तद्वदुपलसितः ।

सदाधिकेशवच्छायोऽनेकपीयसमच्छविः ।
वपुर्महोदधिच्छायं विभ्रत् सिन्दूरकान्तिमान् ॥
स्फटिकाचलसल्लक्ष्मीः पट्टांशुककटिं वहन् ।
धौताम्बरत्रियं धत्ते स्फटिकान्तत्रियान्वितः ॥
अर्जुनद्युतिविद्योतीत्येवमादि समुन्नयेत् ॥
रक्तश्वेतौ हरिशुचिपुष्करशतपत्रसूर्यकान्ताजम् ।
नवहंसमहापद्मार्कसोदराः कमलकौलाले ॥

हरिः चन्द्रसूर्ययोः । शुचिः श्वेत-वैश्वानरोः । पुष्करं जल-
पद्मयोः । शतपत्रं हंसपद्मयोः । सूर्यकान्तः स्फटिके सूर्यवत्
कान्ते च । अजः शङ्खाश्वजयोः । नवहंसः नवहंसे प्रत्यग्रसूर्यं
च । महापद्मः श्वेतनागे पद्मे च । अर्कः स्फटिकसूर्ययोः ।
कौलालं जलरक्तयोः ।

सुहृद्रत्नादिभिर्भानो रत्ने नाग्नेरदांशुकैः ।

जलेभ्यो जन्म शोभाभः सरोजकुमुदारिभिः ॥

भानोः परस्मात् सुहृद्रत्नादिभिः सितरक्तौ यथा । रविमित्रं
चन्द्ररवितुल्यश्च । भानुरत्नं सूर्यकान्तः रविपद्मरागौ च ।
अग्निरत्नं सूर्यकान्तोऽग्निपद्मरागौ च । रदांशुकं दन्तवस्त्र-
मधरश्च । जलशोभा जलजा चासौ शोभा चेति पक्षे पद्म-
कान्तिः । एवं सरोजारिशोभा सरोजस्पर्द्धिशोभा पक्षे सरो-
जारिश्चन्द्रः । कुमुदारिशोभा कुमुदस्पर्द्धिशोभा पक्षे कुमुदा-
रिरादित्यः ।

पीतश्वेतौ गौरद्विजराजकर्पदंशुहरिताम्बराः ।

हैमस्तोमाष्टापदमहारजतचन्द्रकलधीताः ॥

गौरः श्वेतपीतयोः । द्विजराजो गरुडचन्द्रयोः । कर्पदः

“शम्भुजटाजूटवराटयोः । शम्भु ब्रह्मात्रिलोचनयोः ।

सुशोभितारकूटश्रीः स्वर्णस्तोमसमद्युतिः ।

दहनोपलसत्कान्तिर्गाङ्गेयच्छविपेशलः ॥

आरकूटोरूप्यसमूहः पक्षे रीतिः सुशोभनवर्णः कनकञ्च ।

अथ श्लोकोत्तीर्णानि ।

गोपतितार्क्षकान्तिः रविगुरुच्छविः । पक्षे गोपतिरिन्द्रस्तस्य
तार्क्ष्यस्तुरङ्गः । वामदेवगिरिर्मनोमनोज्ञोमेरुः कैलाशश्च ।

लोहितनीलौ पुष्करहरिद्रुमकमलकृष्णरत्नानि ।

सिन्दूरभूषणोत्पलधनञ्जयाश्वोजिनीदलानि ॥

यथा पुष्करं पद्माकाशयोः । हरिः सूर्य्यकृष्णयोः । विद्रुमः
प्रवालविशिष्टवृक्षयोः । कमलं पद्मपानीयजलयोः । कृष्णरत्नं
कौस्तुभेन्द्रनीलयोः । सिन्दूरभूषणं सिन्दूरालङ्कारगजयोः ।
उत्पलमुत्कृष्टेन्द्रीवरयोः । धनञ्जयोऽग्निपार्थयोः । अश्वो-
जिनीदलं पत्रपुटकिन्धोः ।

कमलाधिपपद्मेशौ नागजित्कान्तसूर्य्यभूः ।

रत्नाकरवरश्रीको सदाधिकमलद्युतिः ॥

कमलाधिपपद्मेशौ सूर्य्यकृष्णौ । नागजित् गरुडो नाग-
स्यर्द्धी च । कान्तः कमनीयः कं जलं तस्यान्तश्च । सूर्य्यभूः
सूर्य्योद्भवो यमश्च ।

सदा सिन्दूरमुज्ज्वेता कलयन् कमलाश्रियम् ।

स्फुटशोभनताम्रश्रीर्वराहस्वामिदीधितिः ॥

एवं सुसम्पन्नस्वःप्रभः विदूरमणिदीधितिः ।

प्रवालप्रवलच्छायः कलभानुमितच्छविः ॥

घौतश्यामो कृष्णाम्बरमधुजिदध्वान्तजैतारः ।

विद्युत्कान्तध्वान्तद्वेषि हरिः स्वर्णच्छायाः ॥

इति श्लेषस्तवके उद्दिष्टवर्णनं प्रथमं कुसुमम् ।

अथ श्वेतानि ।

- ६० सुधांशुचैःश्रवः शुभ्रकीर्तिं ज्योत्स्नाशरद्वनाः ।
 प्रसादसौधतगरमन्दारद्रु हिमाद्रयः ॥
 सूर्येन्दुकान्तकपूर्करम्भा रजतं हविः ।
 हिम्योकिभस्महिण्डीरचन्दनं करका हिमम् ॥
 हारोर्णनाभतन्वस्थि स्वर्गङ्गा भवदाभ्रकम् ।
 कैलासकाशकार्पासहासवासरकुञ्जराः ॥
 नारदः पारदः कुन्दः स्रटिका स्फटिकादयः ।
 कृष्णानि केशवंः सौरी चौरचन्द्राङ्गराहवः ॥
 विन्ध्याञ्जनाद्रि वृक्षा हि वनभैरवराक्षसाः ।
 शिवकण्ठघनद्वैपायनरामधनञ्जयाः ॥
 शनिः द्रुपदजा काली कलिकोलयभासुराः ।
 केशकज्जलकस्तूरी राजपट्टविदूरजम् ॥
 विषकोषकुहुः शस्त्रागुरुपापतमो निशाः ।
 मसौ पङ्कमदाश्रोधि यमुना धूमकोकिलाः ॥
 गोलाङ्गूलास्य गुञ्जास्य कण्ठः खञ्जनकोकिलाः ।
 गरलं तालतापिच्छतिलेन्दीवरवल्लयः ॥
 रसावद्भूतशृङ्गारौ कटाक्षोऽलिः कनौनिका ।
 नीली जम्बुफलं मुस्ता काककल्या कुकौर्त्तयः ॥
 भिन्नच्छाया गजाङ्गार खलान्तःकरणादयः ।
 नीलालि शुक्रशैवालदूर्वावाल्लक्षणं वुधः ।
 वंशाङ्कुरो मरकतेन्द्रनीलार्कहयादयः ।
 शोनानि भीमतीक्ष्णांशु-ताम्र-कुङ्कुम-तक्षकाः ॥
 गुञ्जेन्द्रगोप-खद्योत-विद्युत्-कुञ्जरविन्दवः ।
 हिङ्गूल-कुकुटशिखा-तेजः-सारसमस्तकम् ॥
 साणिक्यं हंसचञ्चुङ्गी शुक्रमर्कटयोर्मुखम् ।

चकोर-कोकिल-पारावतनेत्र-नखाम्बयः ।
 कुसुम्भकिंशुकाशोकजवाबन्धूकपाटलाः ॥
 कमलं दाडिमौपुष्यं विम्बं किम्पाकपल्लवी ।
 ताम्बूलरागो मञ्जिष्ठालक्तकं रक्तचन्दनम् ।
 वेता नखदत चत्रधर्म रौद्ररसादयः ॥
 पीतानि ब्रह्म जीवेन्द्र गरुडेश्वरहृग्जटाः ।
 गौरौ द्वापर गोमूत्र मधु वीररसी रजः ।
 हरिद्रा रोचना वीतिगन्धके दीपचम्पके ।
 किञ्चक्रवल्ककेशलि हरितालो मनःशिला ।
 कर्णिकारं चक्रवाकवलयोः शारिकामुखम् ॥
 केशरांशुकमण्डूक सरामकनकादयः ॥
 धूसराणि रजो लूता करभो गृहगोमिधिका ।
 कपोतमूषिकौ रङ्गकाककण्ठ खरादयः ॥

उपमेयस्य शोभातिशयव्यापनाय कयापि युक्त्वा विशे-
 षशैरलङ्कृतमुपमानं कुर्वीत । यथा—

‘ सुरनिकरकराग्रव्यग्रमन्यानशैल-
 क्षुभिततरलदुग्धाश्लोधिकल्लोलकान्तिः ।
 हिमकिरणमरीचिव्यूहविभ्राजमान-
 क्षितिधरपतिचूडाजाङ्गवीफेनकान्तिः ॥
 तुहिनगिरितनूजानम्भूतेशचूडा-
 मलितगगनगङ्गाघीतशीतांशुगौरः ।
 गिरिशमुकुटचन्द्रज्योतिरुद्योतमान-
 स्फटिकशिखरिशृङ्गसर्द्धमानाङ्गकान्तिः ॥ इति श्वेतम् ।
 मुकुटमलितगङ्गानीरकल्लोलमाला-
 क्षपितगिरिशकण्ठस्रष्टरुग्दे हयष्टिः ।
 अभिनवजलवाहव्यूहधारासिशुद्धा-

अन्नशिखरिगरीयःशृङ्गुङ्गाङ्गलक्ष्मीः ॥
 दिनपरिवृद्धपुत्रीगर्भनीलारविन्द-
 प्रस्रमरमधुपालीपक्षतिप्रख्यलक्ष्मीः ।
 जलशयनशरीरं माररोचिः प्रपञ्च-
 स्फुरितसरिद्वीशभ्राजमानाङ्ग्यष्टिः ॥ इति कण्ठम् ।
 मसृणघुसृणपङ्काभ्यङ्गसञ्चन्मृगाक्षी-
 कुचकलसपिधानो कामकौसुम्भकान्तिः ।
 तरुणतरणिकान्तिव्रातसंसर्गरङ्गत्-
 कमलदलनिकायप्रायकासप्रभोक्तिः ॥
 अभिनवरविरश्मद्योतितप्राच्यभूसृ-
 ष्टिखरलसदशोकस्मेरपुष्पोपमानः ।
 परिकुपितमृगाक्षीलोचनप्रान्तरोचि-
 स्फुरितकमलकर्णोत्तंससङ्गाशकान्तिः ॥ इति रत्नम् ।
 मधुरिपुपदनिर्यञ्जाङ्गवौवारिपूर-
 स्रपितगरुडपत्रप्रख्यसंलक्ष्यकान्तिः ।
 तरुणकिरणमालीस्फुर्जदंशुप्रवाह-
 स्मितकनकसरोजव्यूहतुल्याङ्गकान्तिः ॥
 जलधरणिकुरम्बोद्दामधारानिपात-
 स्रपितकनकशैलस्यर्द्धिवर्द्धिष्णुकान्तिः ।
 तरुणतरुमृगाक्षीगण्डरोचिःप्रपञ्च-
 स्फुरितकनककर्णोत्तंससङ्गाशकलक्ष्मीः ॥ इति पीतम् ।

इत्यादि सदृशं सदृशेनोपमेयं यथा—

अमरनिकरयाच्चाप्रस्फुरत्कामधेनु-
 स्तनगलितपयोवद्भारती भाति यस्य ।
 हिमकिरणमयूखव्रातभिन्नेन्दुकान्त-
 प्रसरदमृततुल्या गस्य वाचो विभान्ति ॥

दनुतनुजविपक्षक्षुब्धदुग्धाक्षिगर्भो-
 क्षसदसृतसमाना रेजिरे यस्य वाचः ।
 मदनदमनचूडाचन्द्रोचिष्णुगङ्गा-
 लहरिभरसनाभिः शोभते यस्य वाणिः ॥

इति द्वितीये श्लेषस्तवके वर्ष्यं नाम द्वितीयं कुसुमम् ।

अथ प्रकीर्णम् ।

सम्पूर्णगर्भवृत्तानि मुखपद्मेन्दुदर्पणाः ।
 चक्रारघटतिलकसदङ्गपुटशाणकाः ॥
 आवर्तः कमठो लूतामृहं क्वत्रमपूपकम् ।
 आलवाल महीजाल चर्मकं स्थालकादयः ॥
 वृत्तानि राहुनारङ्गस्कन्धधम्मिल्यमोदकाः ।
 रथाङ्गलावकककुत्कुम्भिकुम्भाण्डकादयः ॥
 कर्णपाशभुजापाशाकृष्टचापघनाघनम् ।
 मुद्रिका परिखा योगपट्ट हार स्रगादयः ॥
 त्रिकोषानि हलेशाक्षिकामाक्षि बङ्किमण्डलाः ।
 सन्ध्यक्षराद्यदम्बोलि शृङ्गाटशकटादयः ॥
 वक्राण्डलकभालभ्रूनखाङ्गाङ्गुशकुञ्चिकाः ।
 भग्नकङ्कणवाणेन्दुदात्रकुहालचन्द्रकाः ॥
 शुकास्यं किंशुकं विद्युत् कटाचेन्द्रधनुः फणाः ।
 पुरोधः करकोलेभदन्तसिंहनखादयः ॥

गुणतो वर्ष्याणि ।

तीक्ष्णानि प्रतिभा हीर कटाक्षा दुर्वचो नखाः ।
 गुरुणि सम्मनः श्रोणिकवाटस्तनबुद्धयः ॥
 सुखदानि शशी गौतपुष्यलक्ष्मीः सुतोद्भवाः ।
 नष्टासि सुसृहालब्धि विद्युक्तप्रियसङ्गमाः ॥
 दाढ स्वातन्त्र्यसम्भित विद्यासन्तोषसूक्तयः ।

दुःखानि पारतन्त्र्याधिभ्याधिमान्श्रुतिद्विषः ॥
 कुभार्याश्लेषकुश्रामवासकुस्त्रामिसेवनम् ।
 कन्याबहुत्वं वृद्धत्वं निवासः घरवेश्मनि ॥
 वर्षप्रवासो दुर्भार्या कुभृत्योऽर्द्धहलं कृषी ॥
 स्थिराख्यसज्जी ऋटः साध्वी धर्माधर्मौ सतां मनः ॥
 अस्थिराख्यबला दोलसपाङ्गयोवनदुर्जराः ।
 स्वामि प्रसादेभकर्णस्वप्नमत्स्रकप्रिन्त्रियः ॥
 मन्दगानि शनि ज्ञानि वृष हंस गज स्थियः ॥
 क्रूरस्वराः क्राकवृकवराहोष्ट्राश्वसर्दभाः ॥
 वलिष्ठान्धनिलो विष्णुर्मरुडो हनुमान् यमः ।
 महावराहः शरभः सत्प्रतिज्ञा गजः पृथः ॥
 हली वाली वलिधीमः सती शेषः पुरा कतम् ।
 सुरुपा नकुलैनाश्विनलकृवरसन्ध्याः ॥
 उष्णानि स्मरतापाधि प्रताषा दुर्कचस्वपः ।
 मधुराणि विदग्धोक्ति प्रियाधर अशित्विषः ॥
 आशोधयमुष्णाः ।
 औदार्य्यैर्यगाक्षीर्य्यशौर्य्यसौन्दर्य्यशक्तयः ।
 माधुर्य्यैश्वर्य्यचातुर्य्यमर्यादाक्रौर्य्यकीर्त्तयः ॥
 तेजस्त्वारुख्यषाड्गुख्यसौलचख्यरषाशताः ।
 ब्रह्मखदानदान्निख्यशीलशौचस्मैशना ॥
 सत्यौन्यत्यकलाबन्धुमान्यभक्तिव्रतश्रुताः ।
 दृढप्रतिज्ञता प्रज्ञा श्रद्धा श्रेयोद्यमः क्षमा ॥
 दयानयार्जवाचारसन्तोषमितभाषितरः ।
 विद्याविवेकविनयारोग्यसौभाग्यवक्तृताः ॥
 उत्साहित्यकुलीकखनिर्दोषत्व मदेच्छताः ।
 स्वावाधित्वोपकारित्वाश्रयास्तिक्याविश्रुताः ॥

प्रसादप्रतिभाष्ट्याधिगम्यत्व सहायताः ।
 श्रीर्माहात्म्य महारश्मि निर्दम्भत्वाद्यभीषताः ॥
 बहुश्रुतत्वसौजन्यपरिच्छेदाप्रमादिताः ।
 जितेन्द्रियत्वागर्वत्व स्वधर्मकथनादयः ॥

अथ सर्वाङ्गकथनम् ।

प्रपादाङ्घ्रिगुल्फपाष्णिजङ्घाजानूखङ्कणम् ।
 कटित्रिकानितम्बस्त्रिकवस्त्र्युपस्थककुन्दरम् ।
 जघनं जठरं नाभिवलिवक्षोजचूचुकम् ।
 क्रोडोरो जत्रुपृष्ठांस कक्षा दोः पार्श्वमध्यमम् ॥
 प्रगण्डः कूर्परो हस्तः प्रकोष्ठो मण्डिवन्धनम् ।
 अङ्गुल्यङ्गुष्ठ करम नखपर्व चपेटकम् ॥
 कण्ठः शिरोधरा श्मश्रु सुखौष्ठ चिवुकं हनुः ।
 सृक्क तालू रदा जिह्वा नाशा भ्रू गण्ड लोचनम् ॥
 अपाङ्गतारकाकर्णभालमस्तकमूर्धजाः ।
 यथासम्भवमेतेषु वर्ण्यं स्त्रीपुंसयोर्वधैः ॥

पादाग्रादि ।

यथा—विप्रपदमनोहरो विष्णुवक्षःस्त्रलवत् । द्विपादरचित-
 स्थितिर्नृपवत् । सदाचरणस्थितिं विभ्रदभूमिवत् । गूढपादग्र-
 न्धर्मन्दराकर्षणरज्जुवत् । शुद्धपाष्णिर्विजिगीषुवत् । जङ्घालसत्-
 कान्तिश्चन्द्रवत् । सज्जानुगतवैभवो धनिकवत् । रभोरुकान्तिः
 कन्दर्पवत् । सुवङ्गणेन हर्षयन् गणेशवत् । कटिकान्तिस्थितिं
 विभ्रद्वृपवत् । सत्रिकामोदितो यज्ञपुरुषवत् । सदामनितो
 वालङ्कृतो नन्दकुमारवत् । नवस्तिमितकान्तिराषाढान्तरभ्य-
 भूभागवत् । सुधीरोपस्थानमोदितोऽर्जुनवत् । नवककुन्दरचित-
 शोभः शिशिरवत् । सर्वदारोहपेशलः सुभगवत् । सज्जघनो
 वर्षाकालवत् । सदापि चण्डसंरम्भो नृपतिवत् । नाभिभूत-

स्थितिं वहन् मनस्त्रिवत् । घृतबलिशोभितः कैवर्त्तवत् ।
 द्विपयोधरसाटोपो नृपवत् । कुचेष्टाभोगभासुरोऽधमवत् ।
 मञ्जुलकुचाग्रविभ्रद्वनवत् । उच्चैरङ्गसमन्वितो दुष्कालवत् ।
 स्यष्टमुत्सङ्गपेशलः प्रातश्चक्रवत् । रम्यरोमान्वितो भल्लूक-
 वत् । सदादीर्घपृष्ठविराजितः पातालवत् । स्वमांसरुचिः
 सिंहवत् । नवकचान्तः श्वेनवत् । विभुजातिमनोरमो नृप-
 वत् । सुपार्श्वभूषितो रावणवत् । विलसन्मध्यमः स्वरसमूह-
 वत् । अधिकप्रगण्डभूषितोऽरस्यवत् । उल्लसत्कफोषिमाधारो
 जरारोगिवत् । प्रहस्तस्थितिपेशलो रावणसैन्यवत् । करभा-
 न्वितो विन्ध्यपरिसरवत् । विप्रकोष्ठस्थितिः प्रणववत् । लस-
 न्निबन्धभासुरो सुकुटवत् । निजाङ्गलिकान्तः कालसर्प-
 वत् । स्फुरत्करभो गजाननवत् । नखरस्थितिभासुरः शिशि-
 रार्कवत् । सुपर्वभूषितो मेरुवत् । उच्चपेटकस्थितिस्त्राम्बूलिक-
 पर्णवत् । अधिककण्ठमनोहरो मन्त्रवत् । गलच्छायासुन्दरः कृष्ण-
 पक्षेन्दुवत् । उल्लसितशिरोधरान्वितो वनवत् । सुग्रीवोदितवैभवो
 रामवत् । अधिकधरान्वितो नृपवत् । सदाश्मश्रुतः कान्तः
 पर्वतवत् । अधिकानलरोचिष्णुगिरिवत् । मधुराधरः कृष्ण-
 बाहुवत् । स्फुरन्महादंष्ट्रिकान्तः पल्लववत् । मुखरोचित-
 वैभवः कथकवत् । पृथुलास्यमनोहरो नर्त्तकवत् । बहुधा
 वदनस्थितिः सैन्यवत् । हनुमद्विभवान्वितो रामवत् ।
 महासृक्कायशोभितो नृसिंहनखाग्रवत् । सुसम्पन्नसुतालूनो
 रेणुकाशिरोवत् । रसन्नानवाङ्घ्रिसमुत्साहो धातुवादिवत् ।
 कलयन्नासिकास्थितिं पान्यवत् । नवभूचितः शिशुपालवत् ।
 सदालोचनभासुरो मन्त्रिवत् । सुदर्शनमनोहरो विष्णुवत् ।
 स्पष्टां वक्रस्थितिं विभ्रत् सरोवरवत् । सदीक्षणालङ्कृतश्रुतिमार्गो
 यजमानवत् । कलापाङ्गमनोहरो मयूरवत् । उल्लासिता-

वासो वसन्तवत् । अधिकर्णस्थितिं विभ्रत् दरिद्रवत् । वहन्
वैश्रवणस्थितिं कैलासवत् । उच्चैःश्रवःस्थितिं विभ्रदिन्द्रवत् ।
प्रतिभाभासितस्थितिं विभ्रत् कविवत् । अलिकान्तद्युतिं
विभ्रत् पद्मवत् । स्फुरत्पृथुललाटश्रीभृगुकच्छवत् । उत्त-
माङ्गस्थितिं विभ्रत् कन्दर्पवत् । सदाबालमनोहरो वृक्षवत् ।
बहुकुन्तलसद्युतिः सुभटवत् । अधिकेशश्रियं विभ्रन्
नन्दिवत् । कचरोचितः समुद्रवत् ।

देहवर्णनम् यथा—काले वरस्थितिं विभ्रत् कुमारीवत् ।
सुसम्पन्नवपूरस्यो नृपवत् । साक्षादधिकविग्रहो दैत्यवत् । उच्चै-
रङ्गमनोहरो नन्दनवत् । अधिकायस्थितिं विभ्रत् कृपाणवत् ।

अथोपमा । विष्णुरिवाहीनभोगसङ्गतशरीरो विपन्नाशनः
सुदर्शनान्वितः । शिव इव परमहंसितश्रीः सुशोभनगर-
स्थितिः महासेनानुयातो विष्वक्सेनोल्लासितविग्रहः । समुद्र
इव समानघनरसभासितो बहुलवारणो नदीनदेशः सुधा-
माश्रयश्च । सत्त्वलोक इव हिरण्यगर्भश्रीः । सोमेश्वर इव
प्रभासङ्गतः । रविरिव महोदयान्वितः । अनिरुद्ध इव सदोषा-
रुचिः । उद्धतसारसागर इव पारिजातः । रोहण इव सुरुचि-
रमणौ रमणीयः । चन्द्र इव बलचामोदितश्रीः । प्राहृषेण्यहंस-
सङ्घ इव समानसङ्गतः । श्रोत्रिय इव सदाचारप्रियः । देव
इवातिसम्पन्नवसुधाभोगी । प्राहृट्काल इव सुखद्योतः । तूष्णीर
इव सदारोचितः । वैद्य इव स्वस्थामोदितश्रीः । वणिगिव उपा-
यनवशलक्ष्मीः । सुराष्ट्र इवाधिकङ्गीरचितस्थितिः । भृङ्ग
इव प्रियङ्गीरचिताटोपं विभ्रत् । तरुणीगण इव पुरोगौर-
साटोपश्रीः । कामिनीकेशपाश इव सदाभरसमधुरः । दीक्षित
इव सुराज्यघटनादक्षः । दशरथ इवाभिरामोल्लासितश्रीः ।

अथ वनवर्णनम् । नृपसैन्यमिव सदाफलकसल्लक्ष्मीकं

सज्जं वीरगणं विभ्राणम् । विष्णुवक्षःखलमिव पुन्नागकृत-
मालालङ्घितम् । रुद्रभालखलमिव स्फुरितामलकीलाक्षा-
नलम् । कामशरीरमिव सर्वदा रूपशोभितम् । चन्द्रविम्बमिव
विशाखानुगतम् । समुद्रमिव विद्रुमंशोभितम् । रामसैन्य-
मिव सज्जपावनवैभवम् । रविमिव तापिच्छविराजितम् ।
नेपालमिव विराजिताम्नश्चियम् । चैत्रमिव बहुधान्यपुष्ट-
श्रियान्वितं वनम् ।

अथ नगरादि वर्णनम् । हिमवन्तमिव सदा गजाति-
मनोहरम् । शृङ्गाटोपचितं बहुशो भवनान्वितं नगरम् ।
अथ वृषभः । नारीव शृङ्गारोपचितस्थितिः । सर्प इव सद्-
विषाणश्रियं विभ्रत् । लौह इव सदात्रपुच्छविराजी ।
अथ पक्षी । नृप इव विपक्षोपचितवैभवः । रण इव स्फुरद्-
विपक्षस्थितिः । तडाग इव शतपत्रविराजितः । अथ मेषः ।
पद्म इव सदासोदरसोदयः । शरत्काल इव उच्चकैरवभूषितः ।
अथ चन्द्रः । गिरिरिव कन्दरचितशोभः । प्राहृट्काल इव
सदावशमुपागतः । रावण इव स्वकलङ्काभोगः । रविरिव सुधा-
मोदितश्रीः । अथ कामुकः । स्थानुरिवापत्रपः । गज इव परम-
हेलाविलासी । स्वर्ग इव सुरतरुश्रियं विभ्राणः । अथ दुर्जनः ।
शृङ्ग इवाधिकमहोल्लासी । कुहचन्द्र इव सूर्यसङ्गतः । अथ
समुद्रः । तारागण इव तिमिरोचितः । वियोगीव विस्तारि-
तापः । अथ गौः । रसवतीव समांसमौना । अथ गंजः ।
हरिरिव पद्माकरसमुत्थितः । स्वर्ग इव सदानवारिः । अथ
वराहः । गणेश इव परमोदकरुचिः । अथ वणिकः । जैननय
इव बहुलक्षपणः । अथ कामिनीजनः । नागर इव कलहाव-
लोकितस्थितिः । अथ तार्किकः । शुक इव सद्नुमानः ।
अथ वाजी । निर्व्यापार इव पृथुलक्षणः । अथ कवाटम् ।

कविरिव बहुलोहम् । निशीथ इव प्रवलयतमोवाहिनी । अथ
रावणः । भूमण्डल इव गिरिशतत्रियं विभ्राणः । अथ
प्राहृट्कालः । विश्वुरिव सदारमानवप्रौतिकत् । अथ गिरिः ।
महाकविश्लोक इव सरसोपचितपादः । अथ परिव्राट् ।
वर्षोपल इव सत्वरक्षयान्वितः ।

स्रग्दशेषाः ।

‘ अथ शब्दैरपूर्वाद्यैः पूर्वभागप्रयोजितैः ।

श्लेषाय शब्दमध्येषु निक्षिपेदक्षरं यथा ॥

अपूर्वसूरचेष्टः । आचितखेटकशोभी । उद्योतितपराग-
शोभः । अञ्चितगजयुतः । खचितद्योतयुक्तः । घनवर्द्धिस्मरः । क्वि-
राजितगलः । आमोदितवनश्रीः । धरोचितबलः । न व्याप्त-
क्षत्रनाथः । परोचितवनशोभी । प्रमोदितकटस्थितिः । बलो-
चितहलश्रीः । वामोदितमनस्थितिः । विक्रान्ततरोपेतः । विभू-
षितपदान्वितः । विद्युक्तजनप्रियः । व्याप्तपक्षहारी । भावोचित-
रतश्रीः । रचितमणिभासुरः । सततरसस्थितिः । स्थानोदित-
वरश्रीः । क्षमोदितपणस्थितिः । संयुक्तगवस्थितिः । संप्राप्त-
सारभूषणः । सन्दूषिताशययुक्तः । सम्भावितमदोदयः । कलोप-
युक्तकपोतवान् । प्रखलितप्रबालोपेतः । प्रभ्रष्टप्रमोदोदयः ।
वियुक्तविरहस्थितिः । मानोपयुक्तमानवधनः । मारहितमाध-
वोन्नासितः । नरहितनगरालङ्कारः । सुरहितसुधर्माश्रयः ।

रचितश्लेषसंश्लेषैर्वर्णवर्णादिनामभिः ।

उपमानकृतोन्नासैः साधयेत् सर्ववर्णनम् ॥

अहो गौरवसङ्गक्ष्मीर्यामिनीकामिनीपतिः ।

सुपर्वपर्वतीपम्यभङ्गीमङ्गीकरोत्यसौ ॥

गौरौभूतकलाशाली परशुभ्रामितोदयः ।

सुपीवरसितोन्नासः स्पष्टां खेतत्रियं वहन् ॥

- सदावलाकासितश्रीगिरिशाचलसच्छविः ।
 स्फुरच्चन्द्रकसल्लक्ष्मीर्घनसारद्युतिं वहन् ॥
 सदानवसुधाशोभाविभ्राणो राजतश्चियम् ।
 जातरूपचयच्छायो मधुपीतप्रभान्वितः ॥
 कर्णिकारसितच्छायः परागश्रीविराजितः ।
 अधिकारख्यसंशोभी नवेन महसा युतः ॥
 बहुलो हितसम्पत्तिः प्रवालद्युतिपेशलः ।
 अधिकद्रुश्रियं बिभ्रत् कलारचितवैभवम् ॥
 नवधूसरसाटोपः सदा सरलसद्गुचिः ।
 विभात्यधिकपोलश्रीरासभासितवैभवः ॥
 असितत्वमनोहारी बहुश्यामलतान्वितः ।
 स्वभावलीनसल्लक्ष्मीः सदारामोदितद्युतिः ॥
 केशवामोदितच्छायो न दीनश्रीमनोहरः ।
 अन्धकारातिरोचिष्णुर्विभ्रत् कुबलयस्थितिम् ॥
- स्वर्गः । स्वर्जनस्थितिरोचिष्णुः स्वर्गलाभकरस्थितिः ।
 मदादिविहितोक्लासः सुरावासनयान्वितः ॥
 व्योम । सव्योमासङ्गविद्योति सन्नभोगमनस्थिति ।
 अभ्रान्तस्थिति रोचिष्णु सदाकाशकरस्थिति ॥
 भूमिः । स्वयम्भुस्थितिविभ्राजी सम्पन्नवसुधास्थितिः ।
 स्फुरद्वराङ्गसंशोभी सुचमासमलङ्कृतः ॥
 पातालम् । सदा वलिसमुक्लासी सज्जपातालवैभवः ।
 अहीनभोगविभ्राजी भूदारस्थितिसुन्दरः ॥
 वनादिः । सश्रीकाननरोचिष्णुः कान्तारचितवैभवः ।
 अधिकासारसारश्रीर्विधुनीत श्रियं वहन् ॥
 मेघः । स्वर्गस्थितिमनोहारी सदानीरोचितस्थितिः ।
 सज्जलक्षणविद्योती सदभस्थितिपेशलः ॥

गृहाधारः । सम्यन्त्रवेश्मनि स्थायी सदनस्थितिभासुरः ।

सन्ननः स्थितिमुद्भिभ्रत् सुशोभनिलयस्थितिः ॥

जलाधारः । अहो वामनसाटोपः सदा खर्वतमस्थितिः ।

अधिकं प्रांशुसंशोभी सर्वदा बालसंस्थितिः ॥

स्थिरादिः । अचलस्थितिविभ्राजी सदास्थिरचितस्थितिः ।

सत्वरोचितलक्ष्मीको मनोज्ञवश्लक्षणः ॥

समीपम् । उपकण्ठस्थितिं बिभ्रत् सनीडस्थितिपेशलम् ।

अभ्यर्णस्थितिबिभ्राजि गङ्गाम्बुनिकटस्थिति ॥

वैपरीत्यम् । परमश्लाघी विशदच्छायः स्वचलच्छायोद्द्वयप्रतिभः ।

अपिनद्वाङ्गः कान्तोऽङ्गेन प्रखरोऽत्यन्तं क्षितिमाघन्नः ॥

इति श्लेषस्तवके प्रकीर्णं नाम तृतीयं कुसुमम् ।

अथ संख्या ।

एक—मालेन्दुहृदयश्वगजास्यरदं-शुक्रदृक् ॥

द्वयं—पक्ष-नदीकूलासिधारा रामनन्दनाः ॥

त्रयं—कालाग्नि-भुवन-गङ्गामार्गेशदृक् गुणाः ।

श्रीवालेखा कालिदासकाव्यं शूलशिखावलिः ॥

सन्ध्या पुरःपुष्कराणि रामविष्णुज्वराङ्गयः ।

चत्वारि—वेद ब्रह्मास्य वर्षाब्धि हरिवाहवः ॥

स्वर्दन्तिदन्तसेनाङ्गोपाययामयुगाश्रमाः ।

पञ्च—पाण्डवरुद्रास्येन्द्रियस्वर्गव्रताम्नयः ॥

महापाप-महाभूत-महाकाव्य-महामखाः ।

पुराणलक्षणान्यङ्गानिलवर्गेन्द्रियार्थकाः ॥

षड्—वज्रकोण-त्रिशिरो-नेत्र-तर्काङ्ग-दर्शनम् ।

चक्रवर्त्ति महासेन वदनर्तु गुणा रसाः ॥

सप्त—पाताल भुवन मुनि द्वीपार्क वाजिनः ।

वाराब्धिपूरराज्याङ्ग त्रीहि-वङ्गि-शिखाद्रयः ॥

अष्टौ—योगाङ्ग-वस्त्रीशमूर्तिर्दिग्गज सिद्धयः ।
 ब्रह्मश्रुति व्याकरण दिक्पाला हि कुलाद्रयः ॥
 नवाङ्गहारभूखण्ड-क्रतु-रावणमस्तकाः ।
 व्याघ्रीस्तन सुधाकुण्ड सेवध्यङ्गं रस ग्रहाः ॥
 दश—हस्ताङ्गुलिः शम्भुबाहु रावणमस्तकाः ।
 कृष्णावतारदिम्बिष्वदेवावस्त्रेन्दुवाजिनः ॥
 एकादश—महादेवाः सेनाश्च कुरुभूपतेः ।
 द्वादशार्का मास राशि संक्रान्ति गुहवाहवः ॥
 सारिकोष्ठक सेनानी नेत्रच्छापति मण्डलाः ।
 त्रयोदश सुस्ताम्बूलगुणा अथ चतुर्दश ॥
 विद्या यमो मनुः स्वाराट् भुवन भुवतारकाः ।
 तिथयः स्मृः पञ्चदश षोडशेन्दुकलाम्बिकाः ॥
 अष्टादश द्वीप विद्या पुराण स्मृतिधान्यकम् ।
 विंशती रावणभुजाङ्गुलयोऽथ शतं यथा ॥
 धार्तराष्ट्राः शतभिषक्त्तारकाः पुरुषायुषम् ।
 रावणाङ्गुल्यञ्जदल शत्रुयन्त्रादियोजनम् ॥
 सहस्रं जाङ्गवीवङ्गं शेषश्रीर्षाम्बुजच्छदाः ।
 रविकरार्जुनवाणरेणु श्राखेन्द्रहृण्ययः ॥

एतेषां क्रमेण यथासम्भवमुदाहरणम् ।

एकेन भूमिरिव मेरुमहीधरेण

वज्रःस्थली मधुरिपोरिव कौस्तुभेन ।

द्वौ विन्दुनेव दशनेन गणाधिनाथः

शश्वेन देव ! भवतालमकारि धात्री ॥

धीक्षमाना दृढं द्वाभ्यां तव दोर्भ्यां इव प्रिया ।

सिस्नेद च चकम्पे च संमुमोह च सा चमूः ॥

कण्ठोऽयमस्या मृदुमध्यतारस्त्ररत्नयाधार इति त्रिरेखः ।

सुदं ददाति त्रिजगज्जजाय प्रयाणशङ्करो मकरध्वजस्य ॥
किं रोमराजो यमुनातटे स्मे वलित्रिदण्डीं कलयन्ननङ्गः ।
कस्यापि रूपेण जितस्तपस्वी तमेव जेतुं तपते तपांसि ॥

ब्रह्मोदराद्याः महसा महाश्रियः

सहोदरास्तं परिवन्निरं नृपम् ।

दुहस्तिनो हस्तमिवासुहृद्गण-

च्छिदा निदानं वनपारदावदाः ॥

पञ्चत्वं पञ्चषोर्जगदारम्भाय पञ्चभूतानि ।

पञ्च शराः कुसुमेपोर्निरिभुवि मिरिशस्य जयति पञ्चमुखी ॥

तवोद्यमूर्तिः शरभूः प्रतापे दध्ने षडङ्गस्य षडाननत्वम् ।

यत्कुण्डलानीव विरेजरुचैश्चण्ड्युतेर्द्वादश मण्डलानि ॥

श्लोकेषु सप्तसु दधत्यतिगौरवं यो

येषां समा उपरि सप्ततुरङ्गमस्य ।

सप्तर्षयो घनपिपङ्गजटा जयन्ति

ते सप्त हितय इव ज्वलनस्य मूर्त्ताः ॥

गीतं दिग्बन्धु यशोऽष्टमूर्त्ते-

मूर्त्तिप्रभन्तेऽष्टदिगीशमूर्त्तः ।

अष्टाङ्गयोगात् कविताष्टसिद्धिः

श्रोतुं दधेष्टश्रुतितां विधाता ॥

अन्तर्लसद्वस्तसितद्युतीनि कृत्तानि लङ्काधिपतेः शिरांसि ।

न चापि लक्ष्मीर्मणिभासुराणां दधुर्नवानामपि सेवधीनाम् ॥

निजाशुनीरैः स्रपिता द्विषद्भिः प्रदीपिता भौलिमणिमृजाभिः ।

दशापि ते पादनखाः प्रयान्ति दिशां दशानामपि दर्पणत्वम् ॥

इति द्वितीयस्तवके संख्यानाम चतुर्थं कुसुमम् ।

अथ रुदियौगिकमिश्राः ।

रुदियौगिकमिश्राख्यास्त्रिधा शब्दाः प्रकीर्तिताः ।
 व्युत्पत्तिवर्जिता रुदाः शब्दा आखण्डलादयः ॥
 योगो गुणेन क्रियया सम्बन्धेन कृतोऽन्वयः ।
 गुणः स्यान्नौलपीतादिर्नीलकण्ठादयस्ततः ॥
 संख्या अपि गुणा एव वैशेषिकमते ततः ॥
 पञ्चेषु षण्मुख दशश्रीवैकदशनादयः ।
 कविरुद्विच्युताः शुभ्रवपुः षट्कन्धरादयः ।
 क्रियाकरो विप्रमुखास्ततः स्रष्टृहरादयः ॥
 स्वान्ने भूपति भूपाल धनमन्त्र्यर्थादिभिः ।
 सम्बन्धे स्वामिनो नाम कविरुद्व्या निगद्यते ॥
 भूनेता भूपतिभूर्भुक्भूपालो भूधनोऽशुमान् ।
 कविरुद्व्यैव नत्वेवं भूमानं शुण्डगित्यपि ॥
 जन्या विधाढ कर सू क्त कर्त्तृ स्रष्टृ सृक् जनक मुखाः ।
 जनकादयोनि जन सू सम्भव रुह भूति सूत्याद्याः ॥
 जन्या यथा । विश्वविधाता विश्वकरः विश्वसर्विश्वकृत् ।
 विश्वकर्त्ता विश्वस्रष्टा विश्वसृक् विश्वजनकः ॥
 कारणादयो यथा । आत्मयोनि-रात्मजनिरात्मसूरात्म-
 सम्भव आत्मरुह आत्मभूतिरात्मसूतिः । आदिना वात्स्या-
 यनादयः ।

धाव्यात् प्रस्तारोऽन्याङ्घ्रजन्तन्मण्डलसमानाः ।
 धरभभइमानि सस्वर्थशालिशेखरसदृक्षाः ॥
 यथा शूलौ तथा सर्पी न शशी हरिणी तथा ।
 यथेन्दुमौलिर्न तथा गङ्गामौलिस्तु वाचकः ॥
 भोज्यादन्धःपायिलिटदुग्धपानाशनादयः ।
 भोज्यभोजकसम्बन्धाद्यथा स्युरमृताम्बुसः ॥

पत्युः कान्ता दयिता वधू प्रणयिणी प्रियाङ्गनातुल्याः ।
 पत्न्याः प्रणयिधवाद्याः पतिपत्नीभावसम्बन्धात् ॥
 सख्युः सखिप्रभृतयो वाह्यघोनासनप्रायाः ।
 ज्ञातेः स्वसृतनयानुजाग्रजावरजसङ्काशाः ॥
 आश्रयतः सद्नासिध्यासिद्धासिंशयप्रकाराश्च ।
 बंध्यादुद्धिज्जिदराति हेषिभुक्ध्वंसिशसनविपत्ताः ॥
 अप्यन्तकारिसूदनदर्पच्छिद्मनदारिमथनाद्याः ।
 सम्बन्धो हि विवक्षात इति पदादेकतो न संयोज्याः ॥
 औचित्याद्धि बुधैः प्राक्प्रदर्शिताः सम्बन्धिशब्दास्ते ।
 वृषस्य सति वाहत्वे शङ्करी वृषवाहनः ॥
 धार्यत्वे तु वृषाङ्गोऽयं सत्वे वृषपतिस्तु सः ।
 व्यक्तिचिह्नाङ्कितो जातिशब्दोऽपि व्यक्तिवाचकः ॥
 यथागस्थनिवासादि दक्षिणाशा प्रकीर्तिता ।
 शब्दौ त्रिपञ्चसप्तादिवाचकौ विषमार्द्धजौ ॥
 योज्यौ द्वित्रिनेत्रपञ्चशरसप्तच्छदादिषु ।
 इतरान्तो नङ्पूर्वो गुणशब्दोऽर्थविरोधिनं व्यक्ति ॥
 यथा सितेतरोऽसित एव प्रतिपद्यते कृष्णः । जलदादिषु
 पूर्वपदेषु सरोजमुख्येषु चोत्तरपदेषु सुरपतिसमेषु चोभयपदेषु
 पर्य्यायपरिवृत्तिः । इति परिवृत्तिसहाये योग्यत्वे यौगिकाः
 शब्दाः परिवृत्तिसहा एते मिश्रा गीर्वाणस्तुल्यास्तु ।
 इति श्लेषस्तवके रुढियौगिकमिश्रास्थं पञ्चमं कुसुमम् ।

अथ राजदर्शनम् ।

विप्रलापस्तुङ्गागादिवर्णनं वादितर्जनम् ।

एते यत्र निगद्यन्ते क्रमेण कुसुमानि षट् ॥

तं वदामि कथाकल्पं सुधाकल्पं समासतः ।
 अर्थिप्रत्यर्थिनोर्यत्र विमातः सा कथा द्विधा ॥
 वीतरागकथान्या च विजिगीषुकथा यथा ।
 वादी च प्रतिवादी च प्राश्निकोऽथ सभापतिः ॥
 चत्वार्यङ्गानि तुङ्गानि सभायाः सम्प्रचक्षते ।
 अनिन्द्यः सर्वविद्यासु सर्वालङ्कारपारगः ॥
 सविता कवितापद्मकानने तर्ककर्कशः ।
 भवते भारतेऽभिज्ञः प्राज्ञो मन्दादिनाथ वा ।
 सुवेशो पुरुषो गच्छेत् सभ्यान् सभ्भावयन् सभाम् ॥
 अथ प्रथमतस्तत्र धरणीभरणं प्रति ।

विद्वद्दृन्दप्रमोदार्थमाशीराशीनुदीरयेत् ॥
 स्वस्यस्तु विस्तारियशःप्रसस्तिभ्राजिष्णुदोषो भवतेऽवते च्छां ।
 विपक्षलक्ष्ममदक्षतीक्ष्णकौक्षेयकायाक्षतरक्षणाथ ॥

अतुल्यकल्याणभरलभ्रवाक् ! प्राज्यसाम्राज्य ! सामादय-
 चतुःसमुद्रमुद्रावच्छेदिनीं मेदिनीं पाहि । प्रतापतापिताराति-
 वर्गीं भर्गीपत्नी भूविनायकोऽवनाय कोविदस्य भवतु भवतः ।
 शारदाशारदाभ्रशुभ्रा विभ्राजतामकुण्ठे भवतः कण्ठे सूर्यः
 सूर्यार्चितः । प्रचितोपचयमचिरमारचयतु त्वाम् । अमन्दा-
 नन्दचन्द्राय मन्दाकिनी सम्पाद्यताम् । भृङ्गीशभृङ्गारशृङ्गार-
 कारिवारिभासुरापगा गात्रमतिमात्रमत्रभवतो भवतः परि-
 श्रयतु । सर्वतः पर्वतसुतापतिः पातु । गङ्गाशृङ्गारितशिराः
 शिवः शिवं दिशतु देवाय । सर्वमङ्गला सर्वमङ्गलास्यदास्यदं
 विदधातु भवन्तम् । प्रभविष्णुर्विष्णुः पुष्पातु जिष्णुतां तव ।
 स दामोदरः सदामोदरतस्त्वयि भवतु । त्वयि करोतु करुणा-
 मरणानुजध्वजः । सुकुन्दः कुन्दवत् सुन्दरवशस्तारकिताम्बरं
 विरचयतु त्वाम् । जायतां निजाङ्घ्रिभवभुवने त्रिभुवनं भूषयन्

भगवान् भवदभ्युदयाय । जीव जीवभूरिव भूरिवत्सरशतानि ।
 चिरं विरिञ्चिरिव वञ्चितकाल ! कलय पुष्कलमायुः । अरविन्द-
 नन्दनो मुदं समुदञ्चयतु । निराविलमिलावलयमाहिमालय-
 मापालय । जय प्रवलरिपुकुलप्रलयकालाग्निरुद्र ! अनन्त-
 गुणमणिगणसमुदय ! समुद्रविणगणागणाय ! द्रविणदृशीकृत-
 गीर्वाणवृक्ष ! भरत-भगीरथ-सुरथ-दशरथ-रघु-सदृक्ष ! विनय-
 विनमवदनिधवनिवहसुवहचरणचामीकरारविन्द ! सहृदय-
 हृदयक्षीरोदमोदमानगोविन्द ! रुद्राणोरमणचरण-सम्पन्न !
 समस्तसामन्तसीमन्तिनी-सीमन्त-सिन्दूर-पूरण-सारण-कारण !
 निष्कृप-कृपाण-धारावलुसदृप्तमेदिनीपति-मुण्ड-मण्डलीपति-
 मण्डित-चण्डीशमूर्त्तिमण्डल ! वरवदरीवंनाचलदलनलीला-
 खण्डल ! अतुल-तुलापुरुषप्रमुख-प्रतप्यमानमहादानसन्तान-
 सन्तोषित-सर्वभूसुपर्वप्रणीताशीर्वादनादप्रमोदमानमानस !
 यशो-राजहंसोल्लास-लौलानिवास ! मानससम्भोत्तम्भितासि-
 दम्भोलिलीलादलितारिदन्तावलावलीमुक्ताफलोज्ज्वलितराज्य-
 लक्ष्मी-रमण ! दक्षिण ! दोर्दण्डहिण्डीरिण्डपाण्ड-
 राखण्ड-यशःश्रीखण्ड-मण्डितगजदण्ड ! विलसदबनीयक !
 दारिद्रमुद्राविद्राविद्रविणधाराधर ! दृणतर्जितोर्जितधनुर्धर !
 अङ्ग-वङ्ग-कलिङ्ग-तुलिङ्ग-तैलङ्ग-मगमगध-मलय-मालव-कुरु-म-
 रुणाक्षीर-सौवीर-काश्मीर-हरिकेलकेरल-कोशलान्तर्वेदिचेदि-
 महाराष्ट्र-नाट-भोट-चार्वाट-वराट-करहाट-कर्णाट-गौड़चोड़-
 द्रविडानर्त्त-नृत्यक्षीर्त्तिनर्त्तकौनिरूपणनिपुणगीर्वाण-गणस्तूय-
 मान ! दोस्तम्भ-सफल-सकल-समारम्भ ! चातुर्य्य-माधुर्य्य-
 धैर्य्य-स्थैर्य्य-सौर्य्य-सौन्दर्य्य-सौकुमार्य्य-मर्यादा-दयानयाचारदा-
 क्षिण्यताव्यक्षामच्चितिपति-गुणग्रामाभिराम ! अनवरतसुकृत-
 मृतानुकृतवत्स ! अमन्दमान्दोलदोलायमानोहाम ! कमला-

विलासवासभवनं ! भवनगरनाथ ! मधुमथनचरणस्मरण-
 परिणतपुण्यजन्यानन्य-सामान्यवैभवाधिवास ! सविकाश-
 हरहासव्यासोपन्याससङ्काशवाग्विलास-निवासकालिदास ! ध-
 वलधामाधिरूढ ! समूहशृङ्गारप्रौढप्रमदामोदामदालसा-
 विल ! सन्वयनवाजीराजीवजीवन ! भुवनजनमनोमनो-
 हर ! मधुकरशङ्किकेतकीवन ! जय सभयजनशबल ! जय
 कमलसमचरण ! जय भरणधरणिभरधरण ! जय मदन-
 मदहरण ! देवं नयनमनोऽभिरामं वाममिव लोचन-
 गोचरौक्त्य कृतकत्याः प्रशान्तस्वरदूषणोपप्लवा दण्डकारण्य-
 भुव इव समजनिष्पत्तिः । अयं हि सम्प्रति प्रवृत्तो देवस्य
 साल्लाङ्कारसंसारमरुसञ्चारसम्भूतप्रभूतखेदानां तापत्रयातप-
 तसानामस्माकमकस्मादजनि सुधाकादस्विनीकदम्बसम्बन्धः ।
 अनेन वसुधाश्रीकरिपरिष्यन्दिनामेवाकाशजलदेन निर्वापि-
 तानि सर्वतस्तापतप्तं शरीरमन्तराणि च करणानि । किं किम-
 स्मभ्यं नोपकृतं ? कानि कानि सौख्यानि नोपनीतानि ?
 काः काः सम्पदो न सम्भाविताः ? केषां केषां कन्यानां
 न भाजनीकृताः ? किमनल्पजल्पकल्पनया ? निःशेषमहो-
 दयानामतिभूमिमध्यास्महे । देवः प्रार्थकसार्थकं प्रति प्रति-
 निधिः । देवं देवेन्द्रचन्द्ररुद्रोपेन्द्रद्रुहिणमुद्राधरं सत्याश्रयं
 नासत्याः श्रयन्ते । देवेन पवित्रचरित्राणि मित्राणि पुर-
 स्कृतानि । देवाय सेवायतयत्नं हाःस्त्रदुस्वीकृतं सामन्त-
 सहस्रमजस्रं स्थहयति । देवाद्देवाधिपादिव तस्ताः समस्ता-
 वनिभृतो विभृतोपक्रममपाक्लामन् । देवस्य निर्दोषः क्रोधः
 पोषयतु मनीषिमनोषितम् । देवे च प्रसादसुमुखे संमुखी-
 सम्पन्ना सेमुषी । अपिच । देवस्य महोमहेन्द्रस्यापि सुरसङ्घ-
 पद्मेव भ्रान्तस्थितेर्बहुजनयनलाभस्य सहजन्यायालोचनमनेः

हारिणः करसम्भृतशतकोटरसृतभुजः सन्तानमालभारिणः
 कनकाचलरुचेरुचामरराजिविराजितस्य स्वयम्भूमहितस्थितेः
 काञ्चनशोभां दधानाः सुधर्मासभासभासदः सुसमःकाव्यम-
 नोज्ञं चरित्रं सखाप्रवरः प्रणयिनः मुखलीलामन्धर्वागुरुन्व-
 र्तिरश्वासभावितं सदानन्दनमुद्यानम् । अहो वैचित्रमत्र
 जनपदाः सदानयज्ञानीतयश्च । उपचितत्रीहयो विश्रहामहा-
 वर्णा इवान्योदयोत्तासिनः । बहुखलाः सज्जनालङ्कृताः ।
 लब्धसन्निधाना वैदूर्यभाजः । नितान्तप्रणता उच्चताभाजः ।
 कुलीनाः सदानभोगाः । मन्त्रिणः सदाचाराः । मातङ्गाः
 स्पृहनीयदानाः । भुजगबलया दक्षमखयुषः । भूतिभृती
 रजोरहिताः । सुकेशानिष्केशम् । परिजनः कलानिधिर्न
 दोषाकरः । दानं समानमसमानम् । किञ्च किञ्चनवचन-
 मुच्यमानमधुनामधुसमानमधुनामधुनावतारः । क्षणमवत्वा-
 वतु च । तथा चामी चामीकराचलवदचलाः कला-
 कलापमण्डिताः पण्डिताखिलविपक्षपक्षाः । चामन्तनाम-
 मामकं चापलं विचारयन्तु च मया निरुच्यमानमुचित-
 मनुचितं वा । यदेते सदसद्विचारचातुरीचतुराश्चतुरानना
 इव शिवप्रसादासादितमहितमहिमानो मानोन्नतान्तेवासि-
 वासालोचितव्याख्याः । संख्यावद्गणनायां पाणिनीया इव
 गणनीयाः । सकलदिकलसतुलीस्तनकपोलस्थलमण्डलाय-
 मानयशः । प्रसरद्दुर्द्यपोहमोहमहान्धकारप्राग्भारसंहार-
 भास्कराः । कलिकलुपकालकूटकवलनकलाकलितनीलकण्ठा-
 वताराः । अमन्दमन्दरगिरिपरिचुम्बित-क्षीराब्धि-मध्येच्छ-
 लत्कल्लोल विमल शूक्तिमुक्ताकलापालङ्कृतकण्ठनालाः । अने-
 ककलाविलासोपहसिभसितकलकलानिधयो निरवद्यविद्या-
 नद्याश्रययथोराशयः । संसारसारसारस्वतस्वतःप्रकाशभाष-

माणसमानवाग्ब्रह्माणश्चतुरुदधिमेषलाखिलदुच्छृङ्खलकीर्त्तिन-
र्त्तकौकाः सकलकलाविलासभाजनसभाजना इह विभाजन्ते ।
इति तृतीयस्तवके राजदर्शनं नाम प्रथमं कुसुमम् ।

अथ गङ्गास्तुतिः ।

देवस्योपासनावासनाशासनासमाकृष्टाः सत्वरा गत्वरा
अपि वयं प्रलम्बविलम्बभाजो यदभूमभूमहेन्द्रस्तत्र हेतुमाक-
लयत । अक्षामद्राक्षामण्डपमण्डितस्य पचेलिमफलाखाद-
मोदमानजनपदस्य विकसदमलकुसुमसमूहसौरभ्यलुभ्यदलि-
कुलकलितललितक्रीडस्याक्रीडस्य मध्ये चलदलशालतमाल-
तलशिलातलकलितनिष्कृष्टपद्मासनं निश्वासनिःस्वनश्वास-
साग्रजाग्रन्नेत्रत्रिभागनिःस्यन्दमानसम्पदोदविन्दुपानपीनचको-
रचयरचितपरिचयं काषायसिचयं रागारिदारिद्र्यानासिचयं
निखिलोपनिषद्विषयमानसं परमहंससंसदासजदवतंसदुरति-
क्रमव्याधिवाध्यमानजगदगदङ्कारं संश्लिष्टमष्टसिद्धिभिरमन्त्रं
मन्त्राणां मित्रं मैत्र्याः कारणं करुणायामन्दिरं मुदिततायाः
सपक्षमुपेक्षायाः क्षेत्रं क्षमायाः क्रोधं सन्तोषस्य शैलं शीलस्य
पात्रं पवित्रतायाः सौधं शुद्धबुद्धेराधारं धीरताया गुरुं
गुरुतायाः प्रासादं प्रसादस्य निदानं चिदानन्दसम्पदा-
माश्रयं श्रेयसः तपसोऽप्युपासनीयं समस्यापि सम्यगवगम्यं
योगस्याप्यनुयोगयोग्यं श्रद्धाया अपि श्रेयं असृष्टं दुष्टतया
अनवगूढं मूढतया निरस्तं नास्तिकतया वञ्चितं कुचिन्तया
दूरीकृतं प्रतिग्रहेनावज्ञातमवज्ञानेन नाङ्गीकृतमनङ्गेना-
क्षिप्तं दृप्ततयातिसारितं मात्सर्येणानिषेवितं विप्रयैरलब्धं
लुब्धतया वर्जितं अनार्जवेन शीलितं दुःशीलतया निर्वा-
सितं दुर्वासनाभिरकलितं कलिना कलिनाम महिलानामिव

परिहरन्तं महामन्त्रिणं पवनाभ्याससुघटितसन्धिविग्रहं
कामनया वर्जितमपि न कामनया वर्जितं निष्कोपचयमपि
अनिष्कोपनिचयं स्फुटमहसं अस्फुटमहसं अनुतापकारिणं
अननुतापकारिणं गिरा वनप्रियं पुरुषमपुरुषमद्राक्ष्य लक्ष्मभि-
रभिमतैरसमानं भासमानम् । अथाभ्युत्थानवेलालौलायिता-
नन्तरं बद्धाञ्जलिर्निरवद्यगद्यपद्यमयीमयसुदाजहार भारतीं ।
यथा—जङ्गजे ! मम शशिप्रभासिते भासिते समुकुटे सदानवे !

दानवेन्द्ररिपुपादनिर्गते ! निर्गतेर्भव भवाञ्चिपारदा ॥

पारदावदातवीचिनिचयक्षालितास्तोकलोकमनेकमतेशय-
कमण्डलायमानपानीयधारावधूतनवसुधेव वसुधेश्वरभगौरथ-
पथप्रवर्त्तमानजलकल्लोल-मिलद्विण्डीरपिण्डविडम्बितहरमनो-
हरहासे ! महासेनजननि ! जननरकहारिणि ! निखिलदुरित-
दूरितत्रिभुवनभुवने ! भवनेत्रानलकीलकवलितबालेन्दुपाल-
नोचितपयःप्रदानकुशले ! कुशलेखाङ्कितसमौपवने ! पावने-
न्दिरामन्दिरारविन्द-सुन्दरमेदुरापे ! दुरापेश्वरशिरः-सञ्चार-
सञ्जातपरमगौरे ! गौरवेशविशेषप्रभाविनिन्दितशारदजलदे !
जलदेवतावगाहनक्षुभितसितच्छेदनिवहभासमाने ! समानेक-
पदप्रदेशसञ्चारिहरिणगणप्रारब्धकेलिसङ्करे ! सङ्करोचिततट-
निषण्णमुनिजनाकीर्णमाणसनोरमारवे ! मारवेदनानभिज्ञ-
वैखानसारचितसारसवने ! अवलेह्यमानादिपुरुषवक्षःस्थलशा-
यिकौस्तुभप्रभासमूहसिते ! हसितेश्वरशिरोवर्त्तिशीतद्युति-
केतकौकलिके ! कलिकेलिभवनभवनगरदाहोदुरधर्मानल-
प्रभवारणे ! वारणेन्द्रावगाह्यमानघनरसे ! नरसेमुषी-
समुदयागोचरित-हरमौलिमालतीमालाभ्रमकरे ! मकरे-
श्वरपृष्ठाधिशयितचरणकिशलये ! सलयेन्द्रादिद्वन्द्वारकद्वन्द्व-
विधीयमानयज्ञे ! नयज्ञेश्वरभार्गवाङ्गिरसवाङ्मनसागोचर-

प्रभावे ! प्रभावेश्मास्तरश्मिमण्डलाप्लवनसुरसे ! सुरसेच्य-
 भानसैकतसन्निधाने ! निधानेश्वरशैलशिरोविहिततरङ्गे !
 तरङ्गेरितनौरजोदरकुञ्जगुञ्जद्रुमरे ! भ्रमरेणुहरणप्रवीणसम्भार-
 सम्भाविते ! भावितेश्वरप्रलम्बजटाकलापे ! पेशलस्सर्वासिं-
 विलासिनौघनजघनारुद्धसुग्धप्रवाहाकृष्टत्रिपिष्टपविटपिप्रसून-
 धवलिते ! वलितेजोहारिहरिवामपादप्रहारभिदुरब्रह्माण्ड-
 भाण्डमण्डपमध्य-राजतैकस्तम्भायमानमहाप्रवाहशोभितजग-
 दीक्षिते ! दीक्षितैस्मितलोकप्रदानपटुतटनिविष्टसन्तुष्टनैष्ठिक-
 गोष्ठैस्त्वाविर्भूतवासवे ! वासवेतसनिकुञ्जनिषण्णकिन्नरमि-
 थुनोपगीयमाने ! गीयमानैकपनदविलासनोद्भुरतरवारि-
 धाराधारे ! राधारेवतीपतिसमाराधितकलिन्दकन्यापरिरम्भ-
 ष्यावाप्तहरिहरकायशोभे ! यशोभेशप्रकाशनाशितदुरिता-
 न्धकारविसरे ! विसरेस्त्रायमानहरशिरश्चन्द्रसुम्बनचटुलचक्र-
 वाकजलव्यतिकरौद्धृतसगरपार्थिवकुले ! वकुलेन्द्रद्रुमादिद्रुम-
 च्छायानिशनिषण्ण-कुरङ्ग-कुलकवलीक्रियमाण-तौरकमले !
 कलमेखलानिनादानुवादिराजहंससरसितोक्तासितविपुलपुलि-
 नजघनके ! घनकेतकीवनपवनान्दोलितनीलोत्पलकुन्तले !
 कुन्तलेलिहानभीषणसमरार्णवसन्तरणप्रवीणदेतव्रतनिपौतकु-
 चकलसे ! कलसेबालमञ्जरीशामनामसतिभिरनिकरवि-
 राजमानप्रवाहभूषितमदनदहनमस्ते ! नमस्ते महोर्मि-
 जिताहैनभोगे ! नभोगियकीर्त्तिलसद्विप्रसिद्धे ! प्रसिद्धेस्तु
 गङ्गे ! मुदे ! तेऽम्बुधारा सुधाराधिते ! दत्तसन्तानभोगे ॥
 नभोगे खलाशीविघातंकवोशः कवीशस्तवेमं स्तवं व्याततान ।
 तवानन्तकीर्त्तेः कलाभाजनानांजनानांशिरोदामदेवेश्वरेऽपि ॥

इत्यभिधाय विरराम । इति तृतीयस्तवके गङ्गास्तुति-
 नाम द्वितीयं कुसुमम् ।

अथ भगवत्यादानुभाषणम् ।

अथ विहितस्तवस्यास्य भ्रूसङ्ग्या पुरुङ्गताञ्जयेवाहुताः
 सविनयमुचितोपचितामेतां वाचमवोचामः । नमः कमला-
 कामुकाकारावतरणेभ्यः श्रीचरणेभ्यः । सम्प्रति प्रसादप्रसादतः
 संसारगुरुमरुमरीचिकारौचिकां सृषाट्षापगमभाजः सुधा-
 सागरमगाधमध्यमवह्निर्वाहनकृतास्मात्संवाहनो ज्ञानदर्षण-
 कृतनिर्यापणः सद्यो यान्नवल्कावाक्यमाशिश्रिये । अधुना
 धुनाना प्रापानि सुरधुनीहाध्वनीनतामयासीत् । अतोऽस्माकं
 न भविता भगवन् ! भवन्मुखमुखावलीकनात् उत्सारिता
 तुच्छकच्छोच्छायनिकायस्य कायस्य फलमविकलमवापामः ।
 भवानेको भवानेकोपपातकव्रातकरभकुल-निराकुल-कवलन-
 कठोर-कण्ठीरवो भगदागमनप्रसङ्गो गङ्गाप्रवाह इवात्र
 प्रायेण प्रवर्तते । युष्मद्विजयव्याजेन राजौवजन्मासम्भार्गो-
 पदेशायास्मै समाजिहीतेस्म । उन्निद्रश्चन्द्रो वागत्य धरणी-
 सरणीरमृतसारणीभिरभिषिषेच । किं बहुना भवादृशानां
 दर्शनमेव दारुणदुरितदारणम् । सन्भाषणमेव निखिलोप-
 द्विषद्विषेवणं स्पर्श एव स्पर्शाश्मलाभः शुश्रूषैव ब्रह्मशुश्रूषा
 सन्निधानमेव सन्निधानं समाराधनमेव समाराधनं तवद्य-
 निरवद्यं तिथिरतिथिः श्रेयान्मे मुहूर्तः समपद्यत । माता-
 पित्रोः पवित्रोऽन्वयः प्रतिष्ठा निष्ठामवाप । नित्यकृत्यानि
 कृतकृत्यानि नित्याभ्युदयचयभाजो वयं यद्यपि कृपासृत-
 स्पृशा दृशा शृशङ्कताः कृतार्थास्तथापि वाचालतावाचा-
 लतः काण्डमकाण्डं ताण्डवयति । भगवत्परित्यागादकृश-
 केशः कतमो देशः कृतः ? स्वच्छन्दमागच्छद्भिरच्छधीभिः
 के के वाश्रमागतश्रमागतविश्रमादक्लियन्त । कियतीयती-

खराणामजनि जनितः प्रभृति विमला वर्णमाला । अमन्द-
 वन्द्यपादानां साधुमाधुकरौ भिक्षा पीयूषकक्षामनूचानचय-
 गृहेषु ग्रहियति किमु कथाभाग्यभाजो भवने भवने-
 पथभृताद्यापि भविष्यत्येकभिक्षा । अन्यच्च । श्रीमतां वेदान्ते
 वेदान्तेवासिप्रभृतिभिरेव जनो भगवन्ग्रह्यमानं मीमांसानिः-
 सीमां सम्प्रति प्रतिप्रद्यामहे महेच्छानाम् । भगवदुप-
 न्यासाद्विहितकणादानुवादाद्यपादानुवर्तिन्यो विद्याः प्रसिद्ध-
 बौद्धप्रयुक्तकुतर्ककर्कशशरेभ्यो न विभ्यतीत्यभ्यर्हिताः प्रकाममा-
 मनन्ति । संख्ये संख्येयसंख्यावत्संख्यायां मुख्यतया लिख्यन्ते
 लेखैरपि युष्माद्दृशाः । आपातप्राञ्जलपातञ्जलजलधिरञ्जलि-
 नाकलितः कलितमोहारिभिः । गुणानां साहित्यं साहित्य-
 सादधाति धातुल्यानाम् । तत्तद्रसप्रसवित्वं कवित्वं विभक्तिं
 कौर्त्तिमतामित्यनुशुश्रुम । अतएव युष्माभिरनूष्माभिषङ्गैः समं
 सविस्मयाः समगंस्महीत्यभिहिते विहितयथोचितानुवादे
 प्रदक्षिणाचरणप्रणामादिना सप्रसादे प्रसादे तदनु तदनु-
 ज्ञया ततस्तौत्रमनुब्राजिष्य ।

इति भगवत्यादानुभाषणं नाम तृतीयं कुसुमम् ।

अथ विप्रसम्भाषणम् ।

अथ दक्षिणेन क्षीणौपतिमार्गं भार्गवमिव परशुभोक्तासित-
 ममृतसद्भारमिव कुण्डलसल्लक्ष्मीकं वशिष्ठमिव शिष्टश्रेष्ठं परा-
 शरमिव पराशयज्ञं वेदव्यासमिव वेदव्यासोक्तं शुकमिवा-
 शुकलितपरमार्गं दुर्वाससमिव दुर्वासनाशून्यं जमदग्नि-
 मिव ज्वलदग्नितेजसं गर्गमिव भर्गभाजं कश्यपमिव वश्य-

धरमैन्द्रियम्, गौतममिव श्रौतमतप्रवर्त्तकम्, विश्वामित्रमिव
 विश्वामित्रम्, अत्रिमिव सखिप्रवरम्, गुरुमिव ऋतुक्रिया-
 कोविदम्, कुक्षमिवाकुक्षचरितम्, वत्समिव वत्सलम्, वालि-
 मिव जीवालिदयालुम्, तरुणायमानकरुणारसनिर्व्यासपीयूष-
 वर्षिभिर्दृग्गञ्जलैरुदंचयन्तमिव चन्द्रचक्रवालम् । ईषदुन्निष-
 दशनच्छलेन स्वच्छमाशयं प्रकाशयन्तम्, उपमठपठदकुक्ष-
 कण्ठवैकुण्ठभक्तविरक्तप्रव्यक्तोक्तसूक्त संसक्तचेतसम्, ऊर्द्धुरेत-
 सम्, अजिह्वम्, ब्रह्मिष्ठं ब्राह्मणं सभ्यगुपगम्यैतद्वादिष ।
 श्रीमन्नमस्कुर्महे महेशमहसामन्नभवतां विहिततीर्थसार्थक
 सञ्चरणौ चरणौ, भवांश्च चतुराननोऽप्यनष्टश्रुतिः, पुरुषो-
 त्तमोऽपि न मायावल्लभः, गिरिशोऽपि नास्थिरचित्तशोभस्ततो
 न कस्य नमस्यः ? भवतः कलानिधेरनुपाधिरियं चातुरी
 यञ्चतुरचन्द्रकान्ताननं सुरोचितं वचनपीयूषं वर्षतीति
 निरवद्यालापपद्मामनुसरामः । एकः सातिरेकविवेकः
 केषां विदुषां परिषदि न गण्यसे ? पुण्या श्रेमुषी आसीद्
 यास्मदीया दिदृक्षा प्रेक्षावन्तं भवन्तं प्रति सा पूर्णा न
 किमप्यवेक्ष्यमपेक्षते । यद्यप्यनवद्यविद्याविद्युद्योतोद्योति-
 तमेदिनीमण्डलानामविकलां कलयामः कुशलतां कुशलतां
 दधतां श्रीमतां, तथापि मुदा सदाचारस्वच्छा पृच्छासौ
 विधीयते । भव्यमव्याहृतचित्तानाम्, कञ्चिदाचारचातु-
 रीतुलितचिरपुरुषरत्नानामिव नगरौ गरीयसौ सदावदात-
 भवदवस्थानात् ? उत कुतोऽप्यागतं वतंसभूतैर्भूतलस्य ?
 कियन्तः श्रीमतामिहाग्रहारा धराग्रहाराः शालिशालिनः ?
 कश्चिद् विपश्चिद् यजमानो भवन्नानोचितो वर्त्तते ? कौर्त्ति-
 मतां प्रतिग्रहं जहति महति यत्र महितमहिमानो गृह एव
 निगृहीतेन्द्रियग्रामैरव्ययमवस्थीयते ? किंवा कापि कदापि

गम्यतेऽनवगम्यतेजोभिः ? कस्मिन्नप्यवसरे नरेश्वरावासं प्रति सम्प्रति यात्रा क्रियतेऽन्यत् क्रियते वा ? तत्सम्बन्धाः कति ? प्रतिदिनं स्नानानि भवन्ति शुभवन्ति ? साध्यन्दिनं कर्म निर्ममे निर्ममेहितैर्भोजनमजनि रजनीकरनिकरनिभं शुभयशसाम्, उत विचक्षणानां क्षणादुपरि परिचितिर्भविषी ? भोजनस्य कस्मिन् कस्मिन् वादिगिरिविदारणदारुणकुलिशास्त्रे शास्त्रे मेदुरास्फुरत्यादरोदरोन्निद्रतामरसोदरपत्रसोदरनेत्राणाम् ? कापि व्याक्रियते व्याख्या, उत व्याक्रियते किमपि ? ग्रन्थहमहं यथा भवदवलोकनादासादयामो दयामोदितमनोभिः सुमनोभिस्तथा विधेयम् । इत्यस्माकमाकर्ण्य कर्णरसायनं वचनं तैरपि कपिलमुनिकल्पैरनल्पजल्पजलधरध्वनिमधुरगम्भीरतारभारती प्रतिशब्दमुखरितमन्दिरोदरमिदमुदौरयामासे । सुचिरमपरिचयवशादसाम्प्रतं साम्प्रतं पौर्वायर्थ्यविपर्ययाद् यत्किञ्चिदकस्मादस्माभिरभिधीयते, तत्र पवित्रगुणगणैर्दूषणगणग्रहणग्रहिलैर्न भाव्यं भावव्यञ्जितमहितमहिमभिर्महाशयैः । नयनयोरमितमरुतद्रवं स्रवन्तः के भवन्तः ? अभिवादये । दयेन्द्रिरामन्दिरायमाना हृदयारविन्दान् युष्माननूषायितान् सम्यगागम्यताम् । नितान्तं पवित्रचरित्रैरिहोपविश्यताम् । दृश्यतां दधानैर्गुणनिधानैः सर्वतः शर्मस्वधर्मकर्मनिर्मलमनसां सुमनसाम् । कुतः कुतर्ककर्मशसम्पर्करहितैरिहायातम् ? गृहादागम्यते रम्यतेजोभिरुत कुतश्चिद् विपश्चिद् वरेश्वैरन्यतः ? अत्रागमनेनायं ग्रामो गुणग्रामोपचितः । कदा विरचितः परिचितकलकल्पैः ? किं नाम नामनिकासनिर्मलमतौनाम् ? विहितविद्वज्जनवृजिननिर्वासः क्व वासः कृतः ? कृतत्रैरयं संवसथः कियन्ति वासराणि करणीयः ? किं क्रिमधीतं सुधीभिः ? किं किं

च पुस्तकमस्ति स्वस्तिमताम् ? निर्मितामितखेदच्छेदः को
 वेदः कोविदैः पठ्यते ? का वा शाखा निशाखानुकम्पिनी ?
 को देशः पेशलप्रकृतीनाम् ? अदूष्याः पोष्याः कति सन्ति
 भवतां शुभवताम् ? कति भार्या आर्याणाम् ? बहवः पुत्राः,
 किं द्वित्रा एव देवकल्पाः ? कियन्त्यः कन्या विश्वाधिकन्याय-
 भाजाम् ? जनयित्रीजनकौ जनकौतुकदायिचरितौ,
 किमासाते वा कौर्त्तिशेषपटं निःकपटम् ? कियन्ति दिनानि
 यावदावयोः किमिति दर्शनजनिर्नाजनि अयाचितम् ? भृशं
 बलं शम्बलं किं चास्ति नास्ति वा ? कथं निर्वाहो ह्य-
 व्राहोपमतीव्रतेजसां बोभवतीति, भवभीतिजुषां विदुषां
 नित्यं कर्म हर्म्य एव निर्मायते निर्मलमनोभिरथवा पुष्कल-
 पुष्करे पुष्करिणीतटे ? एकवारमाहारः सारभूतः प्रभूताज्यः
 प्राज्यथंजनो भवति, दिवा ? प्रथमं सन्तर्पितनभोजनं भोजनं
 कियत्यां वेलायां सम्पाद्यते ? अत्र मैत्री धात्री दिविषदां केन
 केन समं ? समन्ततो विशदपदकदम्बबन्धोपसंस्कृतं संस्कृतं
 श्रीमता श्रुतमेवास्त्रच्छन्दममन्दच्छन्दःसन्दानितनितान्त-
 कान्तकविताकान्तारे गौश्वरति । आत्मकृतिः कृतिचरैः
 कापि पठ्यताम् ? अथग्रसमग्रगुणग्रामैर्धामान्तरगतमासीत्
 क्षमासीमन्तमणिभिः ? अथवात्रैवास्थायिस्थायिकीर्त्तिभिः
 कियन्ति तीर्थानि प्रज्ञाऽवज्ञातगीर्वाणगुरुभिरवीक्षितानि ?
 कियन्ति चातिमात्रपवित्रया यात्रया निर्दमैः सम्भावनीयानि ?
 भवतां भक्तिः शीतकिरणाभरणे भृङ्गिणमवगणयति किसुत
 कौस्तुभविभूषणे विभीषणं विशेषयति ? सम्प्रति प्रतिभाजुषां
 जिगमिषैव लक्ष्यतेऽवलक्ष्यशसाम् । अस्मन्मनीषितमखिलमेव
 पूर्णमासीत् पौर्णमासीहिमांशुमांसलकीर्त्तिमतां भवतामव-
 लोकनेन । इति निष्प्रतिममतिभिरभिहिते यथाप्रश्नं लोको-

त्तरैरुत्तरैरनुमोद्याभिवाद्य च वायवेक्षणाकाङ्क्षया निरगामि
समगामि च, स्वामिसमीक्षप्रतिक्षविजृम्भमाणकल्याणभरै-
रस्वामिः ।

इति तृतीयस्तवके ब्राह्मणसम्भाषणं नाम

चतुर्थं कुसुमम् ।

अथ तडागादि वर्णनम् ।

अथ क्वचित् कुवलयवालीमिलितपुष्करीकखेलव्याज-
विजृम्भमाणप्रयागप्रभागं तडागं साकाङ्क्षमीक्षमाणाः कुत्रापि
करकमलकलितजलधौतकलधौतकलशविलासधरपयोधरभरा-
वनम्रनागरीशरीयःखेदच्छेदमेदस्त्रिणीं समीरसमीहित-
समीपां वापीं नेत्रपार्तीं कृतवन्तः । कापि कूपान् भूपानिव
गुणिभ्यः पात्रेभ्यः पावनजीवनदायिनो निरन्तरं निरूपयन्तः,
कुतश्चित् पार्वतीप्रतिपदपयोज्ञपूजनप्रयोजनविशुद्धाभिजन-
निवासनिर्वासिताशेषकल्पोपसर्गं दुर्गं नखनमार्गं नयन्तः,
अपरत्र च भवद्वक्त्रस्तटप्रतिभट्टहाटककपाटरचनासनाथं
गोपुरं च परिचिन्वन्तः, अन्यत्र सुपर्वपर्वतमूर्ध्वसर्वकषास्त्रिभा-
न्निभालयन्तः, इतरत्र जवविजितकुरङ्गांस्तुरङ्गान् रङ्गागतादृटा-
निव नृत्यतो निरीक्ष्य व्रीक्षण्युगलं सफलयन्तः, क्वचिद्वज्रवस्त्रि-
वेल्लनोक्तासितभास्त्रतुङ्गतुरङ्गमनानि नयनम्रीनयोपानायतां
नयन्तः, क्वचन काञ्चन काञ्चनवर्षां कर्णान्तविश्रान्तचारु-
लोचनां चलां चरणसञ्चरणसिञ्चानमञ्जुमञ्जीरनादेन नेदीयसां
हृदयमदयमपहरन्तीमञ्जिलञ्जीकुर्वाणा निर्वर्ष्य निर्वाणा-
गारलाघवं द्राघयन्तः, वसुमतीसारं देवहारं समासाद्य माद्य-

दन्तःकरणाः समवर्त्तिष्महि । अनन्तरं निरन्तरमपक्रम-
निष्क्रामदनेकसेवकनिकायकायसम्बन्धं सनिबन्धं परितः
परिहरन्तः, सन्तमसराशिनाशिप्रचण्डमार्त्तण्डमण्डलसप्र-
काशमाकाशसङ्काशं देवसकाशमनायासमयासिष । सम्प्रति
च न कं प्रति प्रतिभाविभासितवदना वादिन आवर्जिता
जर्जरकर्णकलश्रीकाः प्रोक्षावन्तः प्रतीक्षन्ते चास्मदप्रह्वजिह्वा-
शक्तिमुक्तां वाचो युक्तिमुक्तावलीम्, तदचिरस्य निरस्य सर्वगर्व-
मेतस्य भगवतीं भारतीं कण्ठपौठाधिष्ठायिनीं निर्माय
निर्मायमुपास्य च द्विपास्यमध्यवस्यामि पुराणपुरुषो-
त्तमस्य देवस्य विंचित्रां स्तोत्रावलीम् ।

इति तृतीयस्तवके तडागादिवर्णनं नाम
पञ्चमं कुसुमम् ।

अथ वादितर्जनम् ।

इत्यादि वादिमान्द्याय वचांस्युच्चार्य धैर्यवान् ।
प्रतीक्षेत विपक्षस्य भारतीं प्रातिकूलिनीम् ॥
ततः संरम्भसम्भारगम्भीरारम्भनिर्भराम् ।
विपक्षं क्षिप्रमाक्षिप्य वाचमुच्चारयेदिमाम् ॥
यन्मया सह दुर्बुद्धे ! वाग्युद्धं कर्तुमिच्छसि ।
तत्पङ्कुर्भृङ्गमुत्तुङ्गं मेरोरारोढुमिच्छसि ॥
सुप्तसिंहसटाक्षष्टिमष्टापदपदच्छिदाम् ।
व्याघ्राय शीघ्रमाघ्रातुं शशकः सत्यमौहसे ॥
शुकशावः शशादस्य चञ्चुं चुम्बितुमिच्छसि ।
सर्पं सदर्पमङ्घ्रिभ्यां निष्पष्टुं दुष्ट ! वाञ्छसि ॥
मण्डूकश्चण्डतां घस्त्रे कुम्भितो नागसंसदि ।
श्रीखण्डखण्ड एरण्डः स्वसौरभ्यं स्रुषे उपे ॥

सम्प्रहर्तुं विषाणाभ्यां शक्रेभं वृषभेच्छसि ।
 गिरिं पातयितुं दन्ती दन्ताभ्यामिव वाञ्छसि ॥
 दुर्बुद्धे ! सर्वसे कौटः प्रकटं कैटभारिणा ।
 आखुर्विडालदशनानुत्पाटयितुमिच्छसि ॥
 इदं घाघाणदलनमन्वस्वालेख्यदर्शनम् ।
 मृगतृष्णाम्भसि स्नानं कृष्णाहि-सुखचुम्बनम् ॥
 तुलया लोलनं मेरोः करेण स्वगनं रवेः ।
 स्रङ्गधाराप्रसञ्चारः शिरसा गिरिभेदनम् ॥
 नभसोऽङ्गुलिभिर्माणमयश्चक्ष्वचर्वणम् ।
 अङ्गारशयनस्वापो मज्ज्योऽयं त्वयेथ्यते ॥
 राजिलो गरुडं वृष्टि स्वद्योतोऽर्कं जिगीषसि ॥
 कूपः संस्पृष्टसेऽम्भोधिं मृगः सिंहं जिघांससि ॥
 स्वःशाखिमञ्जरीं भूस्थः करेणाक्रष्टुमिच्छसि ॥
 त्वं शेषशेखरमणिं हठेनादातुमिच्छसि ॥
 खर्दन्ति-दन्तेस्ताटङ्गं वतंसं गरुडच्छदैः ।
 कृतान्तमहिषेणाम्भोहरणं च चिकीर्षसि ॥
 त्वया दुर्वचनैरद्य दुर्वासाः परिकोपितः ।
 कालिकाद्रुद्रया कण्डू रपनेतुमिहेथ्यते ॥
 सुखसुप्तस्त्वया सिंहः पादाघातेन बोधितः ॥
 यदहं वादवचनाटोपेन परिकोपितः ॥
 लक्षणे मम दक्षत्वं साहित्ये संहता मतिः ।
 तर्के कर्कशतात्पर्यं वा शास्त्रे नस्ति मे श्रमः ? ॥
 इत्थं सुव्यथकैर्वाक्यै रस्य दर्पाईमुद्धरेत् ।
 अहं च शमयेद्वादी युक्तियुक्तैर्वचःक्रमैः ॥
 इति तृतीयस्तवके वादितर्जनं नाम षष्ठं कुसुमम् ॥

अथार्थोत्पादनम् ।

अर्थोत्पादोऽङ्गुतं चित्रं सादृश्यं रूपकादिकम् ।

समस्या-पूरणोपायः समस्या च यथाक्रमम् ॥

मृगमयकार्पासमयद्रुमसम्भवधातुचर्मदृषदां च ।

वाच्या क्लेशसहत्वात् भद्रस्थानादिसम्प्राप्तिः ॥ मृगमयं यथा—

कुहालघात-पादप्रहार-करपीडन-बन्धनच्छेद-चक्रभ्रमण-
पाषाणपिण्डिका-काष्ठहस्तघात-रवितापशोष-वह्निप्रवेश-परी-
चार्थशिरः प्रहारादिभिः कष्टमनुभूतम्, जनबुभुक्षादृष्ट्यापरि-
हारार्थं जलधारापातेन लोकोपकारः कृतः, तैः सुकृतैः मृगमय-
वस्तुनो भव्याधारादिकमारोग्यम् । कार्पाससूत्रमये वस्तुन्येते
भावा वाच्याः, यत्पूर्वं शीतवातापयायाचिताम्बुदानकर्म-
करणखच्छेदनविक्रिया एवमातपक्षेपलोहीपलघर्षणतुला-
रोहणान्तःसाराकर्षणपिण्डाघातविदारणयन्वारोहणतर्कुभ्रमि
आकर्षणतन्तुवायाकर्षणकाष्ठप्रहारविपणिविक्रियादिकं कष्टमनु-
भूतम् । तूलिकादिरूपतया परगुह्याच्छादनेन च शीतातपादि-
द्राणतया परोपकारः कृतः, तैः सुकृतैः कार्पासादिमयवस्तुनो
भद्रस्थानानि सम्भाव्यम् । एवमन्यत्राप्यह्यम् ।

लज्जा कोपोऽयशो नाश रोषाक्रन्दास्वकृष्णता ।

रागपाण्डुरता शस्त्री विषभ्रम्यातपो जपाः ॥

राजप्रसादहंसैक्यदण्डभक्तिनिषेवणम् ।

दुःखस्र्ने हाभिचारेर्था सहनोज्जीविकादयः ॥

वर्णने विजितस्यैते पराजयसमुद्भवाः ।

भावा वाच्या यथौचित्यं सर्वे लज्जादयो यथा ॥

मुखेन जितं च कमलं लज्जयेऽवनतं गतम् ।

कोपतप्तमिव कासारः क्षुद्रशत्रुश्च शमं भेजे ॥

मूर्त्तमिवायशोभृङ्गावलिब्याजेन धत्ते ।

अथवा जलदुर्गे नष्टं रोषादि वारुणतां धत्ते ॥
 भ्रमरारवैराक्रन्दतीव नीलालिभिः श्यामसुखमासीत् ।
 सुखेन प्रीत्या सम्भावितं कोकनदमनुरुक्तत्वं धत्ते ।
 वेत्रजितं पुण्डरीकं चिन्तयेव पाण्डुरतां धत्ते ॥
 भृङ्गश्चेत् शीमिषादुरसि शस्त्रीं क्षिपति ॥
 भृङ्गमिषादिषु भक्षयति जलान्तस्तपतां दधौ ।
 जले आकण्ठमग््नं तपस्तनुते । [खैर्मन्त्रं जपति ।
 परागपाण्डुरां रुद्राक्षमालाभिर्बलिमालां दधत्तदा
 राजप्रसादरहितं बहुकण्ठकतां धत्ते ॥
 हंसैः सह सङ्गतिं कुरुते अरुणदलच्छलेन ।
 काषायं वासो विभ्रदवलम्बितैकदण्डमस्ति ॥
 पल्लवगतमत्स्यकूर्मवराहादीन् भजते ।
 शम्भोरम्भोमूर्त्तः सेवां करोति ।
 दुःखादिव मकरन्दाश्रूणि मुञ्चति ।
 तन्मित्र इन्दुकान्तिहारिणि सूर्यं क्षिञ्चति ।
 जलमध्वस्थमभिचारमन्त्राक्षराणीव भृङ्गान् धत्ते ।
 तन्मित्रे चन्द्रमसौषां विभर्त्ति ।
 भ्रमरपदप्रहरणानि सहते ।
 त्रासादिवोज्जीविकया भृङ्गनेत्रेणैक्षते ।
 भयादिव वीचिचोभात् कम्पते । [विभर्त्ति ।
 हृदयं स्वपराभवामर्षानलधूमलेखामिवालिमालां
 योद्धु काममिव प्रकाशितकोशं सहस्रं पत्राणि धत्ते ।
 एवं चन्द्रोऽपि । यथा—
 मुखजितश्चन्द्रो लाञ्छनच्छलेन पराभवाकीर्त्तिं धत्ते ।
 उदरन्यस्तशस्त्र इव लक्ष्यते ।
 महेश्वरजटाटवीं प्रविश्य कृशो गङ्गातटे तपस्यति ।

विष्णुपदं याचते । तन्मित्रं पद्मं द्वेष्टि ।
 अस्ताद्दिशिस्वरमारुह्य समुद्रे क्षपां करोति ।
 दिवा न प्रकटो भवति । मित्रमनुप्रविशति ।
 कपोलप्रतिविम्बच्छलेन तदनुप्रवेशं कुरुते ।
 विदेशं भजते । उदरताडनादिवह्यामोदरतां विभक्तिं ।
 पाण्डुरः क्षीयते । पीयूषविन्दुव्याजेनाश्रूणि मुञ्चति ।
 सदाद्रुतया स्त्रियति । अस्ताचले सानुचरो विलीयते ।
 चरणनखानुविम्बव्याजेन शरणं प्रविशति ॥

इति चतुर्थे स्तवके अर्थोत्पादनं नाम
 प्रथमं कुसुमम् ।

अथ अद्भुतम् ।

‘ यत्र लिङ्गविभक्तीनां सति भेदे महत्यपि ।
 दृश्यते शब्दसादृश्यं तदद्भुतमितीर्थते ॥
 इन्नन्तैः स्त्रीकृतैः शब्दै रौरी क्लीवस्त्रियोः पुनः ।
 तैरेव रेफपृष्ठस्थैः स्त्रीकर्मबहुता भवेत् ॥
 प्रभावराजिनी रागोल्लासप्रध्वंसिनी रयात् ।
 गौरीशम्भोः पदाब्जे च कुरुतां सुखसम्पदः ॥

अत्र गौरी विशेषणं स्त्रियामीन् । पदाब्जविशेषणं
 नपुंसके श्रीरी, सुखसम्पदविशेषणं स्त्रियां शम् ।

विशेषणपरिच्छिन्नैरिङ्गितै रेफपृष्ठगैः ।

द्विष्टिद्विपञ्चमीकर्मस्त्रीबहुत्वेऽपि चाद्भुतम् ॥

द्विष्टस्योभयपदिधातोः द्विपञ्चमी-परस्मैपदद्विवचने आत्मने-
 पदैकवचनञ्च तस्याः क्रियायाः कर्मस्त्रीबहुत्वेऽप्यद्भुतम् ।

यथा । भवभेदपटूरागध्वान्तभानुस्थितौरयात् ।

श्रीमान् विश्वेश्वरो गङ्गाकाश्यौ च कुरुतां श्रियः ॥

अत्र विश्वेश्वरगङ्गा काशी श्री विशेषणत्वात्, सु-श्री-शषः
क्रमेण कृताः ।

स्मर पुष्कररोचिष्णूराजन्यशतशेखरः ।

हरिः खड्गो गणाधीशसूर्यौ च कुरुतां श्रियः ॥

स्मर पुष्कररोचिष्णू राजन्यशतशेखरः ।

कृपाणस्तव हस्तौ च सदा वितनुतां श्रियः ॥

न्युपसर्गशब्दपृष्ठै राजीतुल्यै विशेषणक्षिप्तैः ।

अन्ते क्रियाविशेषणसारेरत्यङ्गुतं भवति ॥ ८ ॥

न्युपसर्गाः, निहत, निमग्न, निरुद्ध, इत्यादिकाः
शब्दाः । राजितुल्याः राजि, राजी । धूलि, धूली । इत्या-
दयः । निकामम्, नितान्तम्, इत्यादि क्रियाविशेषणसारेः ।
यथा ।

छिन्नाघवल्ली निचितात्मसौख्य,

राजी निरुद्धानिरुची निकामम् ।

हरस्य मूर्त्तिश्चरणी महंसि,

मा जातु गातां मम चित्तवृत्तेः ॥

तथाच । अदुरितराजी निदलितकर्मश्रेणी निरुद्धराग-
भरा मूर्त्तिः क्रमौ वचांसि च शिवस्य लोके सुखं गाताम् ।

स्फुरितसुभाषितपालीनिहतप्रत्यूहसंशयं ब्राह्मणाः ।

मूर्त्तः क्रमौ महंसि प्रभवत मुदितं वरं दातुम् ॥

प्रचुरप्रभावनहितावञ्चितपरमोदया विलासेन ।

दातुं प्रभवत मुदितं वरमग्ने ! रविविधू ! विधिहरीशाः ! ॥

सुप्रभावा निबद्धोद्यत्पुण्यभावा नियोगतः ।

मूर्त्तिः क्रमौ महंसि श्रीर्हरैर्युगचतुष्टये ॥

वदनं पादौ वाचस्तव शिव ! सुरभी रणाय दुरितानाम् ।
 विमलतनूरसिकोऽपि स्मरति स्मर-नाग-पञ्चास्य ! ॥
 सुखाभोजं कुची क्रौडाः सुप्रभावञ्चितश्रियः ।
 राधाया यमुना-तीरे विष्णोः सुख-समृद्धये ॥
 हृद्यावलि-विलासेन मध्यश्रीरिव योषितः ।
 कपोलाविव नागस्य श्रियो गते भवद्भुजाः ॥
 विन्ध्यशिखराविव शोभिता विभीषेन चन्द्रलेखा ।
 कश्यपार्काविव सेवितावरुणेन प्रतीची ।
 वनप्रदेशाविव शोभितावेणी विलासेन स्त्री ॥
 विन्ध्यसनान्तसान्तब्रह्मवचनद्वप्रन्तयान्तलीलाभिः ।
 धातुचतुर्थ्ये कवचनमग्रगलमलैर्महाद्भुतं भवति ॥
 उकारान्तो यथा—शोभितरवो वनप्रदेशा इव गायनः ।
 एवं प्रभवः, गौरवः, विभवः । इकारान्तो यथा—उल्लसित-
 स्त्रीकवयो नृपसभप्रदेशा इव वनम् । तंजोऽनुगतरुचिरवयो-
 वैश्वानशा इव गात्रम् ॥

अनेकपशुचयो नृपा इव देशः, भ्रमदलयः पद्मा इव कामः,
 विशदहयः पातालप्रदेशा इव चन्द्रः । एवं सदासुरभयः
 शुभ्रकेशवलयः ।

असन्तो यथा—परमहारविरिव सत्पुरुषाः वसन्तमासा इव
 शक्रः । एवं निविडितमा गिरय इव गुह्य प्रदेशः, विलसदनाः
 पन्नगा इव वणिक, सम्पन्नय मनाः खर्परदेशा इव राजा,
 सदासुनय इवासि सदयाः, खला इव तडागसन्दर्भा, बहु-
 खर्णा राजान इव कूपः, प्रगुणितवेधाहारा इव वैरिस्त्रीजनः ।

नान्तो यथा—अनुलङ्घितसीमा जलधिरिव सत्पुरुषाः,
 किन्त्वेषामग्रे घोषवदादयः शब्दाः प्रयोज्याः ।

सान्ता ब्रह्मवचनान्ता यथा—

बह्नाश्रितसरसः सुकविप्रवन्ध इव श्रीशपथाः ॥

दृप्रत्ययान्ता यथा—

सुसम्पन्नयोद्धारः सैन्यनिवेशा इव देशाधिपतिः ॥

एवम्—सर्वदातारः पृथिवीपतय इव भेरीरवः बहुधातारः
पृथिवीपतय इव गिरिकूटः, मृगयातारो व्याधा इव अश्वः ।

धातुश्चतुर्थं कवचनमिति—

धातोरग्रे ह्युन्वस्तान्याबहुवचनैकवचनं नादि मादिलादि
शब्दैः । यथा । अभवन्नितान्तम्, अस्मरन्मानवम्, व्यचरन्
लीलया ।

इति चतुर्थंस्तवके अङ्कितं नाम द्वितीयं कुसुमम् ।

अथ चित्रम् ।

एकार्थत्वेऽनुलोमप्रतिलोमशब्दाः । यथा—नयन, नर्त्तन,
कनक, कटक, महिम, मरिम, करंक, कलङ्क, कालिका,
कारिका, सारसा, सहास, मध्यम, करक, स्वदस्य, नवेन,
नव्येन, तावता, तारता, ताव्यता, विभवि, केनके, कचक,
करक, कञ्चुकं, कामुका, काशिका, नन्दनं, दमूलदम्, दंतदं,
दम्भदम्, दरद, लगुल, योग्ययोः, रुततरु, हाववहा,
प्रतदातप, वरभैरव, कलपुलक, वरकैरव, वरपौरव, तरुणी-
रुत, रदसोदर, नदभेदन, दम्पतीपदम्, लङ्काकंकालं, माधव,
वधमा, वल्लव, वन्देदेवं, लेखखले, रवीवीर, भानोनोभा,
हंसासाहं, जीवावाजी, यमोमोय, विभुभुवि, वददव, नववन,
बललव । अन्यार्थत्वे—यामा, माया ; माया, यामा ; विभु,
वत, वद, कंयं, राधा, भावा, सुत्रामा, नन्दक, मालिका,

कालिनी, मालिनी, राजते, भारती, हासिका, गगन,
करका, भार्गव, कटकं, दौनरक्षा, महोरगा, वातापिना,
पिनाकिना, सदालिका, यमराज, हरिदेव, सव्या, भो विक-
त्तन, नन्दनवन, नलकूवर, सहसात्वत, रसविभवेन, साहम-
मिका, नवतमसंमद । एवमन्येऽपि ।

भङ्गश्लेषाद्युपायेन यत् क्रियादिनिगूहनम् ।

तत्क्रियागुप्तकाद्याहुश्चतुर्विधमिदं यथा ॥

यथायथात्रस्तकुरङ्गनेत्रा प्रिया पुरोमेघतिरोहितश्रीः ।

महोदधेरङ्गदनङ्गभङ्गभङ्ग्योत्ससखेम तथा तथाहम् ॥

(अत्र मेघति, दधे क्रिये)

कर्तृकर्मगुप्तकम् यथा—

मानकोपहते पुंसि शाश्वतीं स्थितिमाश्रयेत् ।

शङ्खेभ्यो नाप्नुयात् कोऽपि देशः प्राप्नोति कं गुणैः ॥

(पूर्वाद्धे कर्तृगुप्तकम् । उत्तराद्धे कर्मगुप्तकम् । मा लक्ष्मीः ।

शं सुखम् । खेभ्यः इन्द्रियेभ्यः । कं सुखम् । गणैः)

सम्बन्धगूढम्, यथा—

बालया पृथिवी-पाल व्यलोकय तयाननम् ।

तदाप्रभृति तान्निन्ये, स्मरः स्वशरवेध्यताम् ॥

(ते आननमिति सम्बन्धो गूढः)

शब्दानां सार्थता येषां हीनेष्वर्द्धमात्रया ।

तैरर्द्धमात्राच्युतकमेवं विन्दुच्युतादिकम् ॥

अर्द्धमात्राच्युतकम्, यथा—

मध्ये सूरिसभं भूरि स्वीकृता नगसङ्गमाः ।

न लभन्ते नराः शोभां भानीवरविभानुषु ॥

(अत्र अनङ्गेति ङकारच्युतिः)

विन्दुच्युतकम्, यथा—

साहसेनाश्रिता पद्मा लयेन जलदात्यये ।
अर्णवस्याभिसरणे रहो मुञ्चति वाहिनी ॥

(अत्र हंसेन रंहः)

मात्राच्युतकम्, यथा—

दशान्तरस्थितान् भावान् कलातीतानपि स्फुटम् ।
कवलज्ञानतो योगी प्रत्यक्षानिव वीक्ष्यते ॥

(अत्र देशकालकेवलः)

प्रश्न एवोत्तरम्, यथा—

पथि कस्य हृतं वस्त्रं ? स्रष्टी का सरसीसती ? ।
शालीः का सारवल्गुर्वी ? का मलाम्ब्यकरी दृशोः ? ॥

क्रियागुप्तकम्, यथा—

प्रातः प्रातः समुत्थाय द्वौ डाड्डषिकुमारकौ ।
निर्मलां सरसीं गत्वा प्रक्षाल्य च कमण्डलुम् ॥
(अत्र प्रातः पूरितवन्तौ ; प्रापूरणे आकारान्तो धातुः)

कर्तृक्रियागुप्तकम्, यथा—

नागरङ्गं फलं स्वादु क्लित्वा क्लित्वा वने वने ।
वीप्सातः कथितो ह्यर्थः पठ्यते नतु बुध्यते ॥

(अत्र वी पक्षिणौ ; सातः भक्षयतः)

कर्तृगुप्तकम्, यथा—

हारकीयूरवस्त्राणि रत्नानि विविधानि च ।
ब्राह्मणेभ्यो नदीतीरे ददाति व्रज सत्वरम् ॥

(अत्र इभ्यो धनी)

गौरी-वदन-संकाशं अद्वया शशिनं दधौ ।
इहैव गोपितः कर्ता वर्षेणापि न लभ्यते ॥

(इहा कामहन्ता)

आधारसम्बन्धकर्तृगुप्तकम्, यथा—
कावेरी रम्यराजीव विलसद्बन्धुना ।
मधुमाससमीरेण वर्धते कुत्र ? कस्य ? का ? ॥
(अत्र—कौ पृथिव्याम्, एः कामस्य, ईः श्रीः)

अक्षरच्युतकम्, यथा—
नतनाकिमौलिमणिमण्डलीविभा-
भर भासुराङ्घ्रिसरसौरहासना ।
तव शर्मणे भवतु भारती शृंगम्
दृढजाद्यखण्डनदिनेश-भाततिः ॥

अत्र मञ्जुभाषिणी-कन्दसि प्रतिपादमाद्याक्षरद्वयपाते
रथोद्धतावृत्तम्, अन्याक्षरद्वयपाते नन्दिनीवृत्तम्, आद्याक्षर-
द्वयपाते अन्याक्षरद्वयपाते च भद्रिकावृत्तम् ।

एवं कन्दोऽन्तरेष्वप्युद्धम् । तथाच—
आद्यन्तस्थायिनी नित्यं कमला त्वयि वर्धताम् ।
अमध्यमञ्च सुकृतं लभस्व वसुधापते ! ॥

अक्षर-व्यत्यय-प्रमुखानि चित्राणि यथा—
अहङ्कारमलङ्कारं बालिशाः कलयन्ति ये ।
हलविन्यासमात्रेऽपि कौशलं कलयन्ति ते ॥
पङ्कजस्य स्थितो मध्ये सत्यलोकान्तमास्थितः ।
कल्पानामादिभूतश्च क एष न पितामहः ॥
तरणिं पश्य सुश्रीणि ! नाथ ! कुत्रास्ति नौरिह ।
सवितारं प्रिये ! वच्मि, प्रिय ! दूरेऽधुना पिता ॥
कण्ठे त्वन्नाम-रत्नानि हारयामि यदा यदा ।
हारयामि तदानेदं जन्म मन्मथ-मर्दनम् ॥
भव-सम्भव-सन्तापं हर ! संहर सन्ततम् ।

मम नाम मनागन्धो नयतो नयतागतिः ॥

पट्टिशबन्धः—

महेश ! ममता-रामभवमाममरोत्तम ! ।

महत्तम ! महोधाम ! मतिस्तोम ! मनोरम ॥

षोडशदलपद्मबन्धः—

भीमकामंदमश्रीमत् सोमक्षामन्तमभ्रम ।

नमस्ते महिमस्तोम धामसोम समक्षम ॥

अष्टदलपद्मबन्धः—

न तयार्थी गिरा या न नयाराध्य ! जना वन ! ।

नवनाथ यवादीन ! नदी-वारित-यातन ! ॥

प्रातिलोभ्येन स एवार्थः—

वशिनः शिव ! के ? लोके नेशाने करुणोरुक !

मदनाभोह ! तिष्ठन्ति नम्रा न तव ये वत ॥

गतप्रत्यागत श्लोकः—

नन्दि-नन्दित तापक्षिद मोहामर पावन ! ।

रक्ष नाथ ! मतिज्ञेय ! ज्ञ ! विभो ! वशितां मम ॥

ममतां शिव ! भो ! विज्ञ ! यज्ञेतिमघनाक्षर ! ।

नव-पार-महामोद ! क्षिप तात ! दिनं दिनम् ॥

गत प्रत्यागतपादः—

वन्दे मन्ददमं देवं दम्भिताममताभिदम् ।

सदाभीम मभीदासमङ्गलम् विविलङ्गमम् ॥

गतप्रत्यागताईः—

रक्षमारपरित्रास ! रसालम्बनमाय ! ह्री ।

हीयमानबलं सार सत्रारिपरमाक्षर ! ॥

भिन्नच्छन्दः श्लोकद्वयेन गोमुत्रिका—

देवदेव ! कालकाल ! भीमभीम ! नामनाम ! ।

मारमार ! धाम धाम ! मां समांस ! रत्न रत्न ॥

विषमं विषमं भुजगं भुजगम्,
वपुषा वपुषा खलितां खलिताम् ।
वहता वहता भवता भवता,
जगताऽजगता म मता मम ता ॥

(तथा) मदनदाहिनि ! वीतविप्लवे !,
प्रमथिताम्बुककालवले ! स्थिरम् ।
नगस्तुतारतिरक्तहृदिस्वकम्,
न न मनोरमयामि समुन्नदम् ॥
वेदवेदान्तनिर्णीतरूपंस्तुवे,
त्वामपेताधिकलोलजालेश्वरम् ।
योगचिन्तामभिव्यक्तनेदिष्ठकम्,
ध्यानलीनोऽहमर्द्धमितं मुक्तिदम् ॥

यमकः—सदा सदानन्दविकासितं सितम्,

दयोदयोल्लासितमाधवं धवम् ।

धराधरावास मसम्भवम्भवम्,

स्तुमोऽस्तु मोदाय वृषासनः स नः ॥

समुद्रकः—निर्माति पाति विनिहन्ति च यः प्रमुक्त-

दोषं स्मरामि तमहो हरमं त कान्तम् ।

भोगीन्द्रभूषितजटाश्रवणाङ्घ्रिकण्ड-

दोषं स्मरामि तमहो हरमं त कान्तम् ॥

(तथा) पुण्यामृता वदुदरानघतोयपाता,

कोटीरगा शयभवानऽज ! निर्धुनीते ।

पुण्यामृता वदुदरानघतोयपाता,

कोटीरगाशय ! भवानजनिर्धुनी ते ॥

इयत्तरः—नानानुमानमननानमनान्मुनीना-

मेनोनिनुन्नममुनाऽनमनामनेन ।

मेनेन-मानिनमुमेनमननमान-

मेनं नमामि न नमाम मनामिनाम्ना ॥

निरोष्ठः—

लीला-कङ्काल-खेला-कलित-कलकलः कालरात्री-कलत्रः,

कालीन्दी-काल-कण्ठः शिशिर-कर-कला कन्दली-कान्त-कायः ।

कैलासाक्रीडकैलिः सकलकलयिता नेत्रकौलाल रालः,

कल्याणं काल-कालः स किल कलयतान्निःकलः काल-कन्नः ॥

गतप्रत्यागतपादः—

भासा निश्याम-गल्लं गल वि(ष)विगलल्लं गमश्यानि-साऽभा (द्,

यं) द्यं वै दक्षोरुसत्राजनमऽन (म) नमनजत्रासरुक्षोदवैद्यम् ।

सं तं वद्वाजिदम्भे सहसऽस (म) हसं भेदजिह्वावतंसम,

वन्देऽवं देयमत्या समन (य) नसमत्यामययं देवदेवम् ॥

गोमुत्रिकाबन्धः—

पातु नाकापथा माता सुतानिव बुधातलम् ।

अतुल्याकाशगायाता हिताय वसुधातलम् ॥

असंयुक्तापुनरुक्ताक्षरम्—

अगूढैः कुठाराभजले ! शिष्यफणाच्छ्वे ! !

बौ धौ घं देहि भर्तिरिति धौडयाथास्तुखं च मे ॥

द्व्यक्षरः—गौरं, गौरौगुरोरंगं, गरागारं, गुरुरगम् ।

गोगं, गंगिरं, रंगारोगरागारिरंगगोः ॥

(तथा) ससुरासुरसंसारसारा, सरससारसा ।

ससार सारसा, सारा, सासुरं सुरसा, सरित् ॥

सर्वतोभद्रः—

रसासार ! रसासारसाधिताऽहिहिताधिसा ।

रताक्षताता क्षतारमाऽहिताऽस्तु स्तुताहिमा ॥

गतप्रत्यागतः—भाति रांगवती या मा हरिरीशतयांज सा ।

साऽजरान्तशरीरेह मायाऽतीवगराऽतिभा ॥

गोमुत्रिका—नारायण ! गदापाणे ! पुरुषामरनाथ ! माम् ।

स्मराद्रेण हृदा क्षीणे कुरुष्व मयि नाक्षमाम् ॥

इयच्चरः—पापापांपतिपततां पोतः पातूपतापतः ।

पाता पिता धृतपपत्पतिपीतततातपः ॥

नितान्तनूतनं तातततानन्ततनूत्रतिम् ।

नानाननानन्तनुतं तन्नूनं नीतितो नुत ॥

नागविशेषे शेषे शेषेऽशेषेऽपि संहृते जगति ।

हंस्यसि कालं कालं का लङ्कालङ्घने स्तुतिर्भवतः ॥

देवादे ! वासुदेवाक्षयगृह ! सकलानां कलानां कलानाम्,

पद्मा पद्माभ ! पद्मास्ति तव परमहिला महिला महिला ।

शेषे शेषे च शेषेत्वमगशुकमनन्तामनन्तामनन्ता-

पाता पातालपातात् प्रहतकितवराहोवराहो वराऽहो ! ॥

स्वजनककविनामाङ्कित षडरचक्रबन्धः—

(य) स्यां देशभ (वा) स्थित स्त्रि (दि)

वराट् नूनं दिवं रक्ष (ति),

(प्र) स्तावे प्रवि (भ) ज्य यश्च (दि)

तिजा नादत्तलीकत्र (यम्) ।

(ति) ग्मांश्चक्षिम (ट) ज्जले ह्र (दि)

सता मेनः क्षयाविष्कृ (तम्),

(तम्) मोक्षा (य) मज (प्र) जाप (ति)

छता (ति) ध्याक्रि (यम्) संत (तम्) ।

इति कविकल्पलतायामर्थाह्वचतुर्थस्तवके चित्रं

नाम तृतीयं कुसुमम् ।

अथ सादृश्यम् ।

- वेष्ट्याः सर्पासिम्भङ्गाद्यः, केशपाशस्य चामरः ।
नीलं कण्ठकलापोऽपि, धम्मिल्लस्य विधुन्तुदः ॥ १ ॥
सौमन्तस्याध्वदण्डी च, ललाटस्याष्टमी-विधुः ।
फलकञ्च कपोलस्य, चन्द्रमा मुकुरः खली ॥ २ ॥
भ्रुवोः खङ्ग-धनु-र्यष्टि-रेखा-पल्लव-वलयः ।
दृशोश्चकोर-हरिण-मदिरा-खञ्जनोऽम्बुजम् ॥ ३ ॥
कुमुदं नीलमश्रोजं श्रुतेर्दीला प्रपाशकः ।
नासावंशस्य वंशाधो मुख-तुण्डीरचञ्चवः ॥ ४ ॥
तिलप्रसूनदण्डीचाऽधरस्य नवपल्लवः !
विवफलं प्रवालं च, दन्तानां मौक्तिकावलिः ॥ ५ ॥
कुन्ददाडिम्बवीजानि, हीरकाश्च स्मितस्य तु ।
ज्योत्स्नापुष्पाणि पीयूषं, श्यामस्याश्रोजसीरभम् ॥ ६ ॥
जिह्वायास्त्वच्चलोदोला वेष्ट्या भङ्गी-पिकीरवी ।
सुधामधु च, वक्त्रस्य शशी पङ्कज-दर्पणी ॥ ७ ॥
कण्ठस्य कंबुरंसस्य कुम्भी, बाहोश्च वल्लरी ।
मृणाललहरौशाखापाशाः पाणिपदस्य तु ॥ ८ ॥
पल्लवोऽम्बुजमङ्गुल्याः पल्लवो नखपङ्कतेः ।
रत्न-तारा-प्रसूनानि स्तनयोः कुङ्कुमलौ घटौ ॥ ९ ॥
कुम्भि-कुम्भी गिरीचक्रौ विल्वे मध्यस्थवेदिका ।
सिंहमध्यञ्च रोमाल्यारेखा-शैवाल-वलयः ॥ १० ॥
नाभेरश्रोजमावर्त्तं ऋदौ विवरकूपकौ ।
त्रिवल्या वीचि सोपान-निःश्रेण्यो जघनस्य तु ॥ ११ ॥
युलिनं पीठफलके नितम्बस्य स्थलं पुनः ।
उर्वोः कदलिका-स्तम्भे मकरौ करभस्तथा ॥ १२ ॥
जङ्घायुगस्य तु स्तम्भौ गतेर्हंसमतङ्गजौ ।

इमान्यन्यान्यपि स्त्रियोरुपमानं यथोचितम् ॥ १३ ॥
 पुंसोऽङ्गैरुपमानानां विशेषः कोऽपि कथ्यते ।
 स्कन्दस्य वृषरक्ताक्षस्कन्धोवाहोरहोश्चरः ॥ १४ ॥
 हस्तिहस्तपविस्तभार्गलादण्डाश्च वक्षसः ।
 शिलाकपाटी यानस्य प्रमत्तोऽक्षगतिः पुनः ॥ १५ ॥
 एकैकेनापि धर्मैणोपमानं बहुधा भवेत् ।
 धर्मा वर्णक्रियाकाराधाराधेयादयो मताः ॥ १६ ॥
 अभ्यासः स्याद्विभक्तौनामुपमानोपमेययोः ।
 उपमावाचकानाञ्च धर्माणाञ्च विपर्ययात् ॥ १७ ॥
 विपर्ययादिति सर्वत्र सम्बध्यते ।

विभक्तिविपर्ययादभ्यासो यथा—

स विपक्षान् प्रचिक्षेप तमस्तोममिवार्थमा ।
 द्विषन्तं नाभियुध्यन्ते ध्वान्तोद्भेदा रविं यथा ॥ १ ॥
 रविणेबाभ्यकाराणि तेन विक्षिपिरे द्विषः ।
 द्रुह्यन्ति दुर्जनास्तस्मै धूका इव विवस्वते ॥ २ ॥
 तत्रसुः शत्रवस्तस्माद् यूका इव दिवाकरात् ।
 तमोवद्रिपवस्त्रस्तास्तस्यार्कस्येव तेजसा ॥ ३ ॥
 रवाविवोदिते तत्र शत्रवोऽध्वान्तवङ्गणाः ।

एवमादिप्रकारेण ज्ञेयमर्थान्तरेष्वपि ॥ ४ ॥

उपमानोपमेययोर्विपर्ययाद् यथा—

विजयी विद्विषोऽजैषौदुभास्त्रानिव तमोभरम् ।
 अध्वंसयद्रविध्वान्तं विजयी विद्विषो यथा ॥ १ ॥
 ललितालकवल्लीभिर्भासते भामिनौसुखम् ।
 लल्लौलालिमालाभिर्नलिनौ नलिनं यथा ॥ २ ॥
 आभाति पद्मिनी पद्मं भ्रमरा घट्पदपङ्क्तिभिः ।
 कान्तामुखमिवानीलविलीलालकवल्लिभिः ॥ ३ ॥

इत्यादि । ११

स्यर्द्धते जयति द्वेष्ट्यनुकरोतीत्यादिकाः क्रियाः ।
 तथा लाक्षणिकाः शब्दाः व्यासेधाद्या इवार्थकाः ॥ ४ ॥
 व्यासेधोधरणीधरेशितु रनध्यायःसुधायाविधो,
 रन्तर्द्धिर्द्वेनदाचलस्य निधनं दुग्धोधसिन्धोः पिधा ।
 प्रत्याख्यान ममा नवद्विपमहादेहद्व्युतेर्निह्वो,
 जाह्वथास्त्वमभुजङ्ग यशसां भारो दिशां हारति ॥ १ ॥

यथाच—

इन्दुर्वक्त्रस्य वीष्णा सदनमुपकथा पादयोः पङ्कजाली,
 पर्यायोलिःकवर्थास्तनुतनुमहसां वर्णिका कर्णिकारम् ।
 आभासः कुम्भिकुम्भद्वयमुरसिजयोः कामकोदण्डदण्डः,
 पाषण्डो भूलतायारतिरभिनयनं यत्सरूपस्य यस्याः ॥ १ ॥
 उपमा इव सन्देहे किं योगः किं मुखं किं शशी यथा ॥ २ ॥

इति कविकल्पलतायाम् अर्थाख्यचतुर्थस्तवके सादृश्यं
 नाम चतुर्थं कुसुमम् ।

अथ रूपकादिकम् ।

उपमैवेवादिविना द्विधा रूपकमिष्यते ।
 रत्नाकरे भवेद्भेद्यं रूपकं तोष्यमम्बुदे ॥
 भुव्याधारस्तथाधियं सिंहे वर्णनभेदतः ॥
 ध्वान्ताहि विषनागाब्धिशैलवृक्षघनाम्नयः ।
 रक्षःशङ्खादयो भेद्या रूपकोक्त्या विरूपकैः ॥
 वनचक्राब्धिचक्राङ्ग चक्र-चातक-षट्पदाः ।
 पिककेकिमुखास्तोथं रूपकैर्मित्ररूपकैः ॥
 स्वगुणैर्भूतभोऽम्भोधिनदीवननगादयः ।
 रूपकस्यैः सुराधारै राघाराख्यं हि रूपकम् ॥

रत्नसिंहसरोऽभोज चन्द्रादित्यद्रुमादयः ।
 स्वधारैरूपकप्रोक्तैराधेयं केवलं क्वचित् ॥
 कुलाभोनिधिमाणिक्यं वंशकाननकेशरी ।
 भवारण्यासृतसरोनीतिगङ्गासरोरुहम् ॥
 कुलाकाशेन्दुतीक्ष्णंशुसंसारमरुभूरुहः ।
 जनमानसचक्राङ्ग शौर्यविभ्याद्रिकुञ्जरः ॥

अथ रूपकोपयोगिशब्दाः—

नागाङ्गवृक्षनिधिमेषमृगाङ्गसूर्या-
 ऽऽकाशाग्निसिन्धुहरिदीपकसौधकुम्भाः ।
 चत्राङ्गचातकमयूरचकोरचक्र-
 पुंस्कोकिलावनसरोम्बुजरत्नभानि ॥
 ज्योत्स्ना नदी शशि-कला सरसी पताका
 वल्ली वनी कमलिनी दयिता सुधा श्रीः ।
 कादम्बिनी-सुरभि-वृष्टि-सुरा-विमुक्ता-
 तारा-करेणु-कलिका-लहरौ-कदम्बः ॥

अथारोप्यगुणाः—

विवेकरजनीनाथसम्बद्धितशमाम्बुधिः ।
 गुणहंसमनोहारिप्रतिज्ञावाहिनौरयः ॥
 कीर्तिध्वजांचलभ्राजिमानमत्तमतङ्गजः ।
 धैर्यविभ्याचलोत्सङ्गरङ्गत्सकौर्तिनर्मदः ॥
 गुरुशौर्यांवरक्रीडक्रीडत्तेजोदिवाकरः ।
 दानरत्नाकरक्रीडप्रक्रीडत्कीर्तिचन्द्रमाः ॥
 प्रतिज्ञावाहिनीपूरपरिप्लुतरिपुद्गुमः ।
 शौर्यदावानलप्लुष्टद्वेषिकीर्तिलतावनः ॥
 वैरिकैरवकान्तारम्भानिक्लड्यैर्भस्करः ।
 गुणसागरविस्तारविवेकरजनीकरः ॥

धैर्यं हर्षं च वर्यं श्रीविलसद्गुणकाननः ।

गुणमुक्तागणश्चेष्टविवेकतटिनीपतिः ॥

अथ भिन्नरूपकम्—

संग्रामपायोनिधिसम्भवेन भवद्दयशःकैरविणीधवेन ।

लौलापरिस्फोरितदिङ्मुखेन स्नानिस्त्र विद्वेषिमुखास्त्रुजानि ॥

यथाच—

यम-सहिष-विषाणं भ्रूलता-काल-रात्रेः

कुपित-नियति-भालारात-लेखा-ललाम ।

अधिसमिति विपक्षैर्लक्ष्यते वीरलक्ष्मी-

स्तन-तट-नख-लक्ष्म त्वद्गुणः क्षीणिपाल ॥

यदि निन्दन्निव स्तौति व्याजस्तुतिरसौ यथा—

किं ब्रूम हे धरणिमण्डलमण्डनानाम्

देव ! त्वदीय-यशसां महतामनीतिम् ।

यद्विद्विषन्ति जगदीश शरीरशोभाम्

यच्चास्य हासमुपहासपथं नयन्ति ॥

अतद्रूपस्यान्यथाध्यवसानमतिशयार्थमुत्प्रेक्षा यथा—

त्वत्कीर्त्तिकान्तिधनमपहृत्य राजन्

दिव्यं सृजन्निव जगत्पवादादभीतः ।

द्रन्दुः सुधावपुरपि प्रमुरोषधीना-

मप्येष लक्ष्मिषसर्पष्टृती न शुद्धः ॥

यथाच—

समिति त्वत्करवालः पीत्वा मातङ्गकुम्भकीलालम् ।

अनुतापीव व्रतयति रिपुनृपतीनां यशःक्षीरम् ॥

यथा—

द्विषन्मृगाक्षी नयनाञ्जनानि यदेष नित्यं कवलीकरोति ।

क्षितीश तेनाञ्जनसन्निभैव विभाविभातिस्त्र भवत्क्षुपाणि ॥

अन्योन्यभ्रान्तिकोऽभेदो यदाऽन्योन्यं ह्ययोभ्रमः ।

तत्रोपमेयानुक्तौ तु समासीत्तिर्मता यथा ॥

कीराः पचिलिमफल-भ्रमतः पतन्ति

जम्बू-तरु-प्रसव-लग्न-मधुव्रतेषु ।

एते च चक्षुपुटकेषु विशन्ति तेषां

सान्द्राः पलाश-कुसुमावलिमाकलयन्ति ॥

कार्यप्रवृत्तौ भ्रमतः साफल्यं जायते क्वचित् ।

यथा—तव विधुमणिसौधप्राङ्गणे चन्द्रविम्ब-

प्रतिक्रितिमनुफुल्लकै रवभ्रान्तिभाजः ।

असल्लदमृतविन्दुष्यन्दपानेन भृङ्गाः

प्रसृमरमकरन्दस्वादुसौख्यं लभन्ते ॥

इति कविकल्पलतायाम् अर्थाख्ये चतुर्थे स्तवके

रूपकादिकं नाम पञ्चमं कुसुमम् ।

अथ समस्यापूरणीपायः ।

अथ संचेपतो वचे समस्यापूरणे विधिम् ।

तत्रादौ विशदाः पञ्च प्रोच्यन्ते कारिका यथा ॥

कल्पादि सिन्धुलघुभिर्गुरुता युगान्त-

दूरावलोकगुरुभिर्लघुता विधेया ।

विष्णोरधोमुखतया प्रतिविम्बतश्च

स्याद्वैपरित्यमुदकादिषु युग्मता च ॥

अयमर्थः—कल्पास्यादिः कल्पादिः, लघुः क्षुद्रपदार्थः ;
एतैर्हेतुभूतैर्वस्तुनो गुरुता विधेया । सृष्टौ हि स्रष्टा महावय-
वानेव निर्मिमीते स्म पदार्थान्, कालक्रमेण च सर्वे दुर्लभा
अभूवन्, सामुद्रियद्रव्येषु शाश्वतिक एवातिरेकः, लघुपेक्षया

ततोऽधिकस्यापि महिमा योज्यः, युगादिभिर्हेतुभिर्लघुता
कल्पनीया च, युगान्तसमये हि सर्वं लघु भवति, दूरे दृश्य-
मानाः पदार्थाः अतिचोदीयांस इव भासन्ते ; गुर्वपेक्षयाप्येव-
माकलनीयम् ।

उदाहरणानि यथा—

कल्पादिकाले गुरुदेहदेश्या पिपीलिका राजति शैलतुल्या ।
तदा लघीयानपि गण्डशैलः श्रीखण्डशैलस्य तुलां तनोति ॥

सिन्धुना यथा—

अहो पयोराशिनिवासि यादः पिपीलिका राजति शैलतुल्या ।
सदा जनानां महतां हि सङ्गो धत्ते लघूनामपि गौरवाणि ॥

माहात्म्यं तस्य पाथोपेव्याख्यातुं शक्यते कथम् ।

सापि यत्र विभात्यश्वः कौटिका कुम्भिसन्निभा ॥

स्थले स्थिता यावन्तस्तावन्तो जीवा जलेऽपि निवसन्तीति
बोद्धव्यम् ; ते सर्वे निर्वासितस्त्वर्भावाः स्वभावादेव ।

लघुभिर्यथा—

कृमिप्रमाणेन महत्तमाङ्गी पिपीलिका राजति शैलतुल्या ।
यस्मादधोधः परिदर्शनेन सदा लघूनामपि गौरवाणि ॥

लिच्छा लक्षाग्रतः कौटकोटिः करिघटायते ।

बिन्द्याद्रिसुद्रामाधत्ते मत्तेभः कलभाग्रतः ॥

अथ गुरुपदार्थस्य युगान्तेन दूरावलोकनेन गुरुभिश्च
लघुता विधेया । यथा—

कल्पान्तकालकवलीकृत सर्वगात्रो

गोत्रो विभर्त्ति सुतरां परमाणुरूपम् ।

संवर्त्तपूर्वसमये विभरांबभूव

यो जातरूपधरणीधर सन्निभत्वम् ॥

विश्वम्भरास्थितपदार्थसमीक्षणोक्तः
 स्वर्लोकमार्गचरखेचरकामिनीनाम् ।
 अभ्यागतो नयनवर्त्म महाचलोऽयम्
 सत्यं विभर्त्ति परमाणुसमानरूपम् ॥
 कल्यान्तकालधरणीधरणप्रवृत्तो
 कोलाधिराजतनुमानविलोकनेन ।
 शैलो विभर्त्ति परमाणुसमत्वमेव
 सर्वस्य लाघवमहो गुरुसन्निधौ स्यात् ॥

परमाणुतनोरग्रे कौटिका वारणायते ।
 वारणोऽपि सुवर्णाद्रिमानतः कौटिकायते ॥
 महाद्रिशिखरस्थानं वारणः कौटिकायते ।
 साधुचित्तानुमानेन महाद्रिः कौटिकायते ॥

इत्यादिगुरुतरपदार्थेन गुरुतरपदार्थस्य लघुता विधेया ।

धिष्णोरधोमुखतया वैपरीत्यं यथा—

कालीयाहिग्रहव्यग्रे यमुनायां जगन्निधौ ।

शङ्कयाधोमुखं जातं विपरीतं जगत्त्रयम् ॥

अपरेणापि प्रकारेण विपरीतीकृते कृष्णे तदुदरवर्त्ति-

जगत्त्रयमध्यस्थितः सर्वोऽपि पदार्थो विपरीतो भवनीयः ।

प्रतिविम्बतो वैपरीत्यं यथा—

तडागे दर्पणप्राये प्रतिविम्बादजायत ।

जलशय्याकृतः कृष्णप्रसादः कलशोपरि ॥

त्वन्मुखस्याध्विसंक्रान्ता धूमवर्त्तिरधोमुखी ।

भाति यान्तीव पातालं पवित्रयितुमुज्वला ॥

उदकादौ युग्मत्वं यथा—

रात्रौ चन्द्रोदये तोयप्रतिविम्बितविग्रहः ।

लोकैरकोऽपि कोकोऽयं सद्द्वितीयः समीच्यते ॥

पूर्वादौ रत्नभित्तन्तर्जातार्कप्रतिविम्बतः ।
 शङ्कते शत्रुकान्ताभिः किमुदेति रविद्वयम् ॥
 चन्द्रान्धकाररविकीर्त्तिकुकीर्त्तिसन्ध्या-
 रागात् पिषङ्गकृतवर्णविपर्ययेण ।
 दृष्टान्तवद्वयदिशब्दतया पुराणै-
 र्वात्सल्यशोकमधुघातवियोगसादैः ॥
 स्वप्नेन्द्रजालिकमतिभ्रमचित्रमाया-
 मन्त्रीषधीमणितपः पदभङ्गभावात् ।
 शौर्योष्णवाञ्छितमनोगतिपुण्यदेव
 प्रश्नोत्तरक्षयसमासविभिन्नसाध्यात् ॥
 श्रीहाटकेश्वरजगत्प्रलयग्रहास्त-
 पाथोधिभन्वसमय प्रतिविम्बभावैः ।
 संग्रामचक्रपुरचन्दनशस्त्रपातै-
 श्चण्डीशपद्मगुरुताभिरथोपमानैः ॥
 तद्दुर्घटं भवति तत् प्रकटं पटौया-
 नौचित्यचिन्तितपदं परिपूरयेद् यः ।
 पूर्वोक्तपद्मगदितैरुपदेशभारै-
 रेतैरितिस्म कविकल्पलताकृदाह ॥

अथोदाहरणानि—

कृष्णरक्तादयो वर्णासन्द्रेण श्वेताः क्रियन्ते । यथा—
 उल्लसत्तुहिनज्योतिर्युतिविद्योतितोऽभितः ।
 कैलासशैलसङ्काशः काशते विन्ध्यभूधरः ॥
 जवापुष्पं जातिसमं सुवर्णं रजतप्रभम् ।
 सुधाकरकरस्पर्शाद् भाति चन्दनवन्मषी ॥

अन्धकारेण यथा—

कैलासो विन्ध्यसंकासः कर्परः कज्वलप्रभः ।

जपातापिञ्जगुच्छश्रीस्तमसा भाति लिम्पिता ॥

कृष्णश्वेतादयो वर्णा वालार्केण प्रथमं रक्तास्तदनु पीताः
क्रियन्ते । यथा—

कज्जलं कुङ्कुमच्छायं जातीपुष्पं जपासमम् ।

सुवर्णं पद्मरागश्चि प्रभातार्कप्रभाहतम् ॥

इत्यमन्यत्रापि वर्णविपर्ययः कार्यः । यदा पुनश्चन्द्रादीना-
मेव वर्णविपर्ययश्चिकीर्षितस्तदाकीर्त्यादिभिरतेषामिव वर्ण-
विपर्ययः ।

स्वर्धुनीसलिलसन्निधिस्फुरत्तावकीनघनकीर्त्तिमण्डलैः ।
विस्तृतैस्त्रिजगति क्षमापते ! शीतरश्मिरिव वीक्ष्यते रविः ॥

अन्यवस्तूनां यथा—

मेदिनीदयित तावकैर्यशः स्वल्पसञ्चयैरुपचितैः समन्ततः ।

क्षीरनीरनिधिसोमकोमलैर्जायते रजतकान्तिकज्जलम् ॥

हिमाद्रिसदृशो मेरुर्भाति कुङ्कुमविन्दुवत् ।

भूमिपाल ! भवत्कीर्त्या शुभ्रिते भुवनत्रये ॥

कुकीर्त्या यथा—

भूमिपाल ! भवदौय-विद्विषन्मेदिनीपतिकुकीर्त्तिपङ्क्तिभिः ।

प्राहृषेख्यजलवाहकान्तिभिः श्यामलो जयति यामिनीपतिः ॥

अन्यवस्तूनामपि यथा—

मेदिनीदयित ! तावकाद्विषत्प्रोन्निषद्गुरुतरायशःशतैः ।

अन्धकारनिकरैरिवोद्धतैः कुङ्कुमं मृगमदायतेतराम् ॥

हिमाद्रिर्विन्ध्यबन्धुश्रीः स्वर्णं मरकतप्रभम् ।

धराधर ! भवद्वेषि कुकीर्त्तिं प्रसरैर्वभौ ॥

सन्ध्ययोर्यथा—

पूर्वभूधरशिरस्तटीचरः सान्ध्यरागपटलैः परीहृतः ।

दृश्यतामिह विभावरौमुखे विद्रुमः प्रतिनिधिः सुधानिधिः ॥

विद्रुमारुणविम्बोष्ठप्रभापाटलितद्युतिः ।

वदने तव तन्वङ्गि ! कर्पूरः कुङ्कुमायते ॥

कान्तकोपपरवामलोचना लोचनान्तविततारुणद्युती ।

सान्ध्यरागपटले सति क्षणं कज्जलं जयति कुङ्कुमोपमम् ॥

स्वर्णं सिन्दूरपूरश्चि कर्पूरं पद्मरागरुक् ।

जपाकुसुमसंकाशैः सन्ध्यारागभरैरभूत् ॥

वर्णान्तरसङ्गाद् यथा—

शशिसुकुटललाटे शैलजागण्डपाली-

विगलितमृगनाभिव्यक्तघर्मास्बुसिक्तः ।

समजनि नरकारिश्चामलो यामिनीशो

जगति मलिनसङ्गात् को न मालिन्यमेति ॥

मसृष्टधुसृष्टपङ्कप्रक्रियाभङ्गिजायत्

कुचकलशविकासैः कुन्दचन्द्रोज्वलोऽपि ।

अगमदुदरभावं कामिनीकण्ठहारो

जगति भवति रागो रागिसङ्गात् कस्य ॥

क्षितिधरपतिपुत्रीमौक्तिकव्यक्तिभङ्गी-

निलयवलयमालाकान्तिजालावलीढः ।

हिमरुचिरुचिरासौत्रीलकण्ठस्य कण्ठो

भवति विमलयोगान्निर्मलत्वं न कस्य ॥

अत्रीच्चैः स्फुर्जदभ्रंलिहृष्टहवलभोवर्थ्यवैदुर्यनिर्यत्-

ज्योतिर्यातप्रपातव्यतिकरविधुरीभूतशोभाभिभूतः ।

कालिन्दीकालकान्तिः समजनि रजनीजीवितस्याधिनाथो

धत्ते को वा कलावानपि हिममलिनासङ्गतः कश्मलत्वम् ॥

अहो राहुग्रहग्रस्तसमस्तोज्वलमण्डलः ।

द्रन्दुः कज्जलविन्दुश्रीर्त्मानिः कस्य न विप्रवे ॥

दृष्टान्तवद्दयदिशब्दतया यथा—

प्रतीच्यां यदि मार्त्तण्डः समुदेति स्फुरत्करः ।

तदा संजायते नूनमग्निस्तुहिनशीतलः ॥

पुराणैः पुराणचरितैर्यथा—

अगस्तामुनिनिःपीत निःशेष जलमण्डलात् ।

अहः पतिमहः शुष्कात्समुद्राडूलिरुच्छिता ॥

अतुच्छ-वत्स वात्सल्य पिच्छिलीकृतचेतसा ।

जनन्या मन्यतेऽत्यर्थं व्याघ्रः सौम्यवपुः क्षमी ॥

शोकेन मधुनाघातेन वियोगेन मादेन च समस्या पूर्यते, यत एभिर्व्याप्तः पुमान् विपरीतमाचरति । स्वप्नेऽघटमान-मपि घटते । भो ! ज्योतिषकलाकुशल ! स्वप्ने दृष्टमिदं त्वं विचारयेदित्यादि कल्पनीयम् । इन्द्रजालेन मतिभ्रमेण चित्रेण च । भो ! चित्रकर ! ईदृक् चित्रं लिखेति वाक्यं रचनीयम् । माययाऽपि विसदृशं सम्भाव्यम् । मणिमन्त्रीष-धीनां प्रभावेन सर्वं साध्यते । यस्मादचिन्वो मणिमन्त्रीष-धीनां प्रभावः । तपसापि सर्वं साध्यते । यतः सर्वं हि तपसा साध्यं तपश्च दुरतिक्रमम् ।

पदभङ्गेन यथा—

मृगात् सिंहः पलायते । मृगमत्तीति मृगात् सिंह-विशेषणम्, पलाय मांसाय, ते तव इत्यर्थः ।

अयं मृगः समायाति मृगात् सिंहः पलायते ।

इतो वेगात् पलायस्व त्वरितैस्वरितैः पदैः ॥

शौर्येणोक्षणा वाञ्छितेन मनोगत्या पुण्येन दुर्घटमपि घटते । देवप्रसादेनासाध्यमपि साध्यते । यथा—

निःश्रीकोऽपि विभो ! विभातसमये पश्यत्ववश्यं पुमान्,

यस्ते पद्मसमानमाननमसौ स्यादिन्द्रिरामन्दिरम् ।

देहील्लासि किमु स्तुमस्त्वदपरं यस्य प्रसादाद्भुतेः
मूको जल्पति संश्रुणोति बधिरः पङ्कुरीनृत्यति ॥

प्रश्नोत्तरेण यथा—

कस्तूरी जायते कस्मात् ? को हन्ति करिणां कुलम् ?
किं कुर्यात् कातरो युद्धे ? मृगात् सिंहः पलायते ॥
समस्यायां यत् साध्यं पदं तत् क्वचित् समासेन भिन्नं

क्रियते । यथा—

कर्पूरपूरच्छविवादविद्यासंवावदूकद्युतिशुभ्रिताम्भ्रे ।
इन्दोर्नृपहेषितमोवितानसूर्योदये रोदिति चक्रवाकी ॥

हाटकेश्वरनभस्कारेण पाताले स्वर्गलोकावतारः । जगत्-
प्रलयेन मर्त्यलोकावतारः । ग्रहास्तेन नभोलोकावतारश्च ।
यथा—हाटकेश्वरयात्रायां शिवरात्रिमहोत्सवे ।

सुरेन्द्रादिभिरायातैः स्वर्गः पातालमाययौ ॥

जगत्प्रलयकालेऽसौ पृथ्वी पातालमाययौ ।

संहारघोरचण्डीशकोपाटोपादुदित्वरात् ॥

कदाचिच्चारभेदेन क्रमादस्तसुपागतैः ।

ग्रहैः सम्भाव्यते सम्यग् ययौ व्योम रसातलम् ॥

पाथोधिमन्वनारम्भे सम्भेदाद्देवनागयोः ।

पृथिव्यां स्वर्गपाताले दृश्येते स्म समागते ॥

दर्पणप्रतिमोल्लासि पयःपुरे सरोवरे ।

प्रतिविम्बच्छलादेतद् भुवि व्योम समागतम् ॥

सङ्ग्रामधीरवीराणां विलोकनकुतूहलात् ।

समायातैः सुरेन्द्राद्यैः स्वर्गो नभसि दृश्यते ॥

आकाशान्तरसञ्चारिहरिश्चन्द्रपुरच्छलात् ।

भूतस्य मिलनायैव जगाम धरणीं नमः ॥

श्रीरामरावणरणे कपिमण्डलेन,
 शस्त्रीकृतैर्मलयजद्रुमचक्रवालैः ।
 रिङ्गदभुजङ्गमुकुलैः परितः स्फुरद्भिः,
 सम्भाव्यते नभसि सर्पपुरं प्रसर्पत् ॥
 श्रीकण्ठकण्ठदोर्दण्ड जटाजूटाहिमण्डलैः ।
 अहो पाताललोकोऽयं स्वर्लोककलिताश्रयः ॥
 अभ्रं लिङ्गदहव्यूह चन्द्रशालाविलासिभिः ।
 नरनारीगणैरेवं मर्त्यलोको द्युलोकगः ॥
 सुमेरुशिखरप्रान्त स्फुरद्दिव्यवधूसुखैः ।
 परितः स्फुरितः शङ्खे शतचन्द्रं नभस्तलम् ॥
 युद्धक्रुद्धभटाच्छिन्नकुम्भिकुम्भस्थलोद्गतैः ।
 मुक्ताफलगणैः शङ्खे दिवा तारकिनं नभः ॥
 यदेतन्मयकाऽकारि कारिकारद्वपञ्चकम् ।
 कुरुतानवगीतेन तेन श्रवणपूरणम् ॥
 अथ चित्तसमस्यायाः पूरणोपाय उच्यते ।
 पदैः साधारणैरेव च्छन्दः संपूरयेद् यथा ॥
 अशेषजनताचित्तचमत्कारनिकेतनम् ।
 हरिसिन्धुस्फुरद्रोचिः केषां न कुरुते सुखम् ॥
 स्फुरत्सौदामिनीकान्तबहुलश्लाघनीयभाः ।
 कलधौतरुगत्यन्तं कुरुते सुखसम्पदम् ॥
 जनताविस्मयाधानं वसुधासुखकारणम् ।
 महतां चक्रवालेन व्यतिभाते समन्ततः ॥
 विशदच्छाययातीव विलसत् प्राणिसौख्यकृत् ।
 आश्चर्यशाला तनुरुक् तनुतेऽपचितिं सताम् ॥
 सदा विलाससदनं निदानं परमश्रियम् ।
 महासुखलतावीजं नेत्रयोः कुरुते रतिम् ॥

विभाति विभुतास्थानं घनोपलसितोरुभाः ।
 मनोरमप्रभावासः कलया लोकसौख्यकृत् ॥
 हरिमातङ्ग-सच्छाय-रोचिः परमभूषणम् ।
 कस्यामोदैकहेतुर्नगोमण्डलविभूषणम् ॥
 उहामविस्फुरत्कान्ति रुचिरं गवि भासते ।
 सदामोदपदं चित्रनिदानं हरिचारुभ ॥

मनोहराकारतयातिरम्यता समुल्लसञ्चारुकलानिकेतनम् ।
 अशेषभूमीतलवर्ति सौख्यकृद् विलोचनानां कुरुते सुखावलिम् ॥
 सामान्यशब्दकुसुमे ये सामान्यशब्दाः कथिताः तैऽत्रापि
 सञ्चारणीयाः ।

यत्किञ्चिदत्र न मया गदितं ग्रन्थस्य गौरवत्वासात् ।

मत्कृतकविकल्पलतापरिमलतस्तद्बुधैर्ज्ञेयम् ॥

इति कविकल्पलतायामर्थाख्ये चतुर्थे स्तवके
 समस्यापूरणोपायो नाम षष्ठं कुसुमम् ।

अथ समस्याः ।

अथ क्षितिस्थातकियत्समस्या पदाङ्कुरं पल्लवितं करोमि ।
 यच्छायमाश्रित्य कविर्न विन्द्यात् परिश्रमं वाङ्मयमार्गजातम् ॥

द्वियामा शतयामा स्याच्छतचन्द्रं नभस्तलम् ।

शतेषुरेषु पञ्चेषुर्भवेद् यूनां वियोगिनाम् ॥

त्वन्नाम्नीर्यगुणस्याग्रे समुद्रो गोष्पदायते ।

त्वन्मानससरोजान्तर्गगनं भ्रमरायते ॥

अमलीभवतस्तत्र पौयूषपरिवेषणे ।

अभून्नारदवीणाया अलावोरन्तरे सुधा ॥

अधःकृतं क्षणादेव तेजोऽनर्थाय जायते ।

दहत्येव हि धातारं दीपवर्तिरधोमुखी ॥
 भालनेत्रानलोद्धान्तकज्जलौघमलीमसः ।
 महेश्वर-शिरस्थायी सोमः श्यामतमोऽभवत् ॥
 निशीथे सैहिकेयेन ग्रस्तसम्पूर्णमण्डलः ।
 गगनेन्दीवरोल्लङ्घे इन्दुरिन्दीवरायते ॥
 हीनहत्या दधात्येव लाघवं महतामपि ।
 इति मत्वा द्विपद्मेषी भृगात् सिंहः पलायते ॥
 पूर्वं ज्ञस्वः परो दीर्घः स्नेहः संजायते सताम् ।
 असतां विपरीतस्तु स एव परिदृश्यते ॥
 इहार्थसूत्रं यस्यादौ तेन शास्त्रेण निर्भरम् ।
 जिज्ञासा ब्रह्मणो यस्य क्रियते तदुपास्यहे ॥
 धन्योऽसौ पोत्रिणीपुत्रो यस्यासौ प्रलयापदि ।
 सगोत्रोऽपि स्थितो दंष्ट्रा कण्टकाग्रे महोदधिः ॥
 भुवं विभर्त्ति यस्यैकं शिरोहीनः सुलोचनः ।
 स त्वां प्रणमितुं स्तोतुं द्रष्टुं श्रोतुं क्षमः प्रभो ! ॥
 अयशः स्वं सुतनुते तन्वाते तन्वते जिताः ।
 कज्जलालिकलञ्चानां व्याजाहीपाम्बुजेन्दवः ॥
 रत्नाभरणविद्योतपरया वातनश्वरः ।
 अन्धकारभयाहीपस्तन्यज्ञा नौयते शमम् ॥
 भ्रामर्यङ्घ्रिहतिभ्रान्ते जगतीत्यरयो ब्रुवन् ।
 मक्षिकापादघातेन कम्पितं भुवनत्रयम् ॥
 उषाप्रौल्यै पटे सूक्ष्मे चित्रितं चित्रलेखया ।
 मक्षिकापादघातेन कम्पितं भुवनत्रयम् ॥
 सभाभित्तिमणिश्रेणि प्रतिविम्बितविग्रहे ।
 धार्तराष्ट्रशतेऽतर्कि कन्दर्पाणां शतद्वयम् ॥
 अहत्याकेलिकालेऽभूत् कन्दर्पाणां शतद्वयम् ।

तत्पञ्चवाणीभिन्नाक्षः सहस्राक्षोऽन्धतां गतः ॥
 बलिसन्नोच्चशालाग्र प्रतिष्ठितगभीरिमा ।
 उपपन्नतमा जाता प्राकारोपरि कूपिका ॥
 लङ्कादाहे सुरैरुक्तं हनुमत्युच्छ्वङ्कितः ।
 सौवर्णी द्रवतां गच्छंस्तुभ्र एष घृतायते ॥
 उन्मीलत्तिलकं कापि क्वचित् प्रस्फुरिताञ्जनम् ।
 क्वचित् पत्रावलीकीर्णं श्रीमुखं पर्वतोपमम् ॥
 गोलम्बजन्मा मधुरः शिखि-प्रौति-विवर्द्धनः ।
 उन्मीलदर्जुनच्छायो नवनीतायते गिरिः ॥
 सन्न पद्मवदाभाति लसद्धारविराजितम् ।
 पत्रकेशरसंपूर्णं यदानन्दायते मनः ॥
 घनबालमनोहारि सुमनोभिर्निषेवितम् ।
 बहुधातुलसत्कान्ति पुस्तकं मस्तकायते ॥
 एषा न जातबालेन्दुर्धनोत्तुङ्गपयोधरा ।
 अभिरामवयोधामसन्ध्या वन्ध्यावधूरिव ॥
 स्निग्धालिबद्धसौहार्दा सरसामोदमन्दिरम् ।
 इयं गुणवती भाति पुष्पमालेव कामिनी ॥
 कलानिधिकरस्पर्शप्रसन्नोल्लासितारका ।
 विभ्राणाम्बरमानीलं यामिनी कामिनीयते ॥
 उल्लसत्यार्थिवद्रव्योपासिता जीवनार्थिभिः ।
 उपकण्ठाभिरामेयं गर्गरी नगरीयते ॥
 कतरामानिशप्रौतिरक्षविक्षेपकारणम् ।
 समुद्रतरणोल्लासी दीपोऽयं हनुमानिव ॥
 वितन्वानो द्युतिं स्निग्धश्यामाञ्जनमनोहरः ।
 दीपो नीपोपमो भाति घनालोकविकसरः ॥
 विस्फुरन्मौनमकरा हंससञ्चारमञ्जुला ।

राजते सरसीवद्द्यू रटत्कर्कटसङ्घटा ॥
 आपः कादम्बिनीस्तन्वन् नलिनीलतयाश्रितः ।
 उल्लासितजगत्प्राणस्तडागो गगनायते ॥
 आपीततारकः पादैराक्रान्तगिरिकाननः ।
 विभ्रदुग्रललामत्वं विडाल इव चन्द्रमाः ॥
 रुचा त्रिनेत्रदायादः प्रमदालयतां दधत् ।
 हरिणाङ्कः सुधाधारः सौधोऽयं चन्द्रमायते ॥
 चूतश्चन्द्र इवाभाति कुङ्कुभिर्जनितक्षयः ।
 धत्ते चकीरकामोदकरः खगमनोरुचिम् ॥
 सोमः प्रीतिकरः कुर्वन् वनं सुबहुविद्रुमम् ।
 समुद्रोऽग्निरिवाभाति दीप्तश्रीसूः सदानवः ॥
 स्फुरद्भिमकराक्रान्तः प्रकाशयन् क्रमेण घृतिजनकः ।
 अन्तर्वर्त्तिशिखावान् समुद्र इव भवति दीपोऽयम् ॥
 अमुद्राभारतस्तत्र पीयूषपरिवेशिना ।
 अभून्नावदवीणाया अलावोरन्तरे ध्वनिः ॥
 गोवक्षजन्यो मधुरः शिखिप्रीतिविवर्द्धनः ।
 उन्मीलदर्जुनच्छायो नवनीतायते गिरिः ॥
 इहापि सूत्रं यस्यादौ तेन शास्त्रेण निर्भरम् ।
 जिज्ञासा ब्रह्मणो यस्य क्रियते तदुपास्यहे ॥
 पूर्वो ऋस्रः परो दीर्घः स्रेहः संजायते सताम् ।
 असतां विपरीतस्तु स एव भुवि दृश्यते ॥
 भुवं विभर्त्ति यस्यैकशिरोह्वीनः सुखीचनः ।
 स त्वां प्रणमितुं स्तोतुं द्रष्टुं श्रोतुं क्षमः प्रभो ॥
 कलानिधिकरस्पर्शप्रसन्नोल्लासितारका ।
 विभ्राणाम्बरमानीलं यामिनी कामिनीयते ॥
 वयसः श्रेष्ठे सेवा पररूपं करोति तव देव ! ।

अधुना सुरतटिनीतटनिकटे वासी विनाशो वा ॥
 चञ्चु भरन् पञ्चदुदञ्चदुर्ब्धितले प्रयाणे तव भूमिपाल ! ।
 अभून्मृपाणां विगलत्रपाणां कण्ठे कुठारः कमठे ठकारः ॥
 पितामहादेशवशाद्रसायास्तलं यदा ते प्रविवेश वाणः ।
 तदा वभूर्वाजुर्नवौरवैरिक्ण्ठे कुठारः कमठे ठकारः ॥
 आद्यं निशायाः क्षणमन्त्यमन्तर्बुध्वा विधुं तापिनमुष्णभानुम् ।
 विस्त्रं स्वकं भ्रान्ततया च कान्तं चन्द्रोदये नृत्यति चक्रवाकी ॥
 सर्वस्य जन्तोर्भवति प्रमोदो विरोधिवर्गे परिभूयमाणे ।
 तिरोहिते त्वद्यशसा नरेन्द्र ! चन्द्रोदये नृत्यति चक्रवाकी ॥
 निशाकरोत्सङ्गनिषस्यतुङ्ग-कुरङ्गशृङ्गे जलधेर्निवासः ।
 आसीत् पुरासीमपयःपयोधिर्निर्मन्थनादित्यवदस्मनीन्द्रः ॥
 सरोनिभे व्योम्नि सितांशुकाभं शशाङ्कमङ्कः कलयत्यमुं यत् ।
 अवैम्यतः स्वच्छकलाच्छतारमाखुः खनत्यम्बरमम्बुमध्ये ॥
 पूर्वाचलप्रावणि शृङ्गसङ्गि स्फुरन्महानीलविभाविलासैः ।
 प्रलितमूर्तिः प्रतिभाति किन्न श्यामामुखे कज्जलविन्दुरिन्दुः ॥
 मयूरमालोक्य महान्तमश्विमण्डूकमल्लस्य मुखे महाहिः ।
 विवेश वल्मीकविलम्बि शङ्खं वधं हि वामो विदधाति वेधाः ॥
 राधामुखं चुम्बति कार्तिकेयः कर्णावतंसीकृतफुल्लपद्मम् ।
 शृणोति तस्मादुदितञ्च गीतं कृष्णः स मुग्धे ! प्रणयी कथं ते ॥
 कृष्णेन सृष्टा किल कौतुकेन स्थाना हिमैर्गीपिकया कयापि ।
 हसन्तिकायां निहितास्य शक्त्या ननर्त्त बङ्गौ नवनौतनारी ॥
 समस्तनीहारधवादधाना घनाः प्रसूनेषुशिलीमुष्णालिः ।
 उपास्यतां नील-तमाल-कान्ता क्षामोदरी वा क्षितिभक्षणस्य ॥
 मद्रोः शृङ्गं सप्ततालप्रमाणं कल्याणाद्रिः सर्षपस्यैकदेशः ।
 विन्दुः सिन्धुः सिन्धुरप्येकविन्दुः अब्धौ मुग्धे ! साधुनीचोपकारे ॥
 जहास बन्ध्या स्वसुतास्यदर्शनात् चचाल पङ्कः स्वपदेन लीलया ।

नितान्तमूकश्च वदावदोऽञ्जनि प्रसादतस्ते तरुणेन्दुशेखर ! ॥
जहि तमो गरुडध्वज ! धूर्जटे ! कुरु करे मरुतं पिव चासृतम् ।
सुविदितैव जगद्गुरितारिता निगदिताऽवत विश्वमजद्वयी ॥

संज्ञावियोगपरितापिनि माहमाने
भानौ सरोविकसिताम्बुरुहं रजन्याम् ।
तद्दीक्षयेव मकरन्दमतात्मविश्वः
चन्द्रोऽरविन्दकुहरे विहरत्खरीणः ॥
भ्रूचक्रशक्रविलसन्नाखिवन्धतास्ति
तदञ्च पञ्चशरश्रासनशालिता ते ।
सल्लाञ्जनत्वमपि माङ्गजलोषितत्वम्
हारे हरे हिमकरे मकरे करे च ॥
प्रत्यक् पयोनिधितटीचरमौक्षितं यद्
बभ्रुकपुष्पसदृशं तमसोऽतिरेकात् ।
जानामि कुण्डलिततत्रकशङ्कया तन्-
भार्त्तण्डमण्डलमखण्डिशिखण्डितुण्डैः ॥
पीताम्बरोऽद्य जलदस्तडिदद्य लोला
भौमोऽद्य वारिनिवहः सरिदद्य दुर्गा ।
दोषाकरोऽद्य समयः क्षितिरद्य चार्द्रा
लोभा भविष्णु शिवमाविधुनोति तन्वि ! ॥
हयनिकरखुरोत्थैः कर्णवातावधूतै-
र्नवजलदनिभस्तै हस्ति सङ्घे रजोभिः ।
धवलयति धरित्रीमन्धकारप्रचारः
स्फुटमिति निमदन्ति क्ष्माप ! साश्चर्यमार्याः ॥
अञ्जनि रजनिमध्ये मण्डलं चण्डरश्मे-
र्धनुर्दयमनभ्रा विभ्रती द्यौश्चकास्ति ।
इह हि विधिरिदानीं दृश्यते देव ! वामः

प्रहिणु जनकपुत्रीं मित्रतामेतु रामः ॥
 प्रविशतु हरिनाभोपङ्कजान्तर्निषण्ण-
 द्रुहिणचरणसेवां कर्तुमिन्द्रे ससैन्ये ।
 अगणितपरिमाणे भृङ्गभृङ्गी दधानो
 भ्रमति कमलकोषे मत्तमातङ्गसङ्घः ॥
 जलमुचि जलपूरं मुञ्चति स्पष्टशब्दम्
 प्रतिगज इव कोपादूर्ध्वं विन्ध्यस्तहस्ताः ।
 सपदि समुपयातोदन्वता व्याप्तवक्त्राः
 सरलितकरदण्डाः कुम्भिनोऽम्भः पिवन्ति ॥
 प्रसृमरमधुपालीपातसम्यातपुष्पत्-
 कमलबहलगन्धं विन्ध्यमध्यास्य वाप्याम् ।
 जलगतनिजमूर्त्तिं वीक्ष्यमानाः सशङ्कम्
 सरलितकरदण्डाः कुम्भिनोऽम्भः पिवन्ति ॥
 तिलकमलिकसंस्थं वीक्ष्यते पद्मलाच्या
 मृगमदमजराजीराजितं यावदाशु ।
 अमलजललवान्तस्तावदेवास्य पानान्-
 मशकगलकरन्ध्रे हस्तियूथं प्रविष्टम् ॥
 कशतरजठरान्तदेवकस्यात्मजायाः
 सकलभुवनलीलावास ! यस्ते निवासः ।
 मनुज दनुजदेवाश्चर्यभूतं तदेतन्-
 मशकगलकरन्ध्रे हस्तियूथं प्रविष्टम् ॥
 भ्रमति कमलकोषे मत्तमातङ्गसङ्घः
 सरलितकरदण्डाः कुम्भिनोऽम्भः पिवन्ति ।
 मशकगलकरन्ध्रे हस्तियूथं प्रविष्टम्
 समुदितमिति मत्वा यः प्रगे सम्रयातः ॥
 उदारालङ्कारा सुललितपदाऽऽविष्कृतरसा

समापन्ना शय्या मदनुगुणमाणिक्यसुभगा ।
स्फुरद्वर्णाभ्यर्णस्थितजनघनानन्दवसतिः
समस्या वेद्येव प्रतिपुरुषमेषा विलसति ॥
मते देशाद्देशं प्रणयिनि क्लशाङ्गाः स्फुरदुरू-
व्यथायाः संतापप्रशमनविधौ नीरजयुगम् ।
सखीभिर्निर्दिष्टं मुकुलितमुखं तत्र शुशुभे
कुचद्वन्द्वस्योपर्यपरमिव जातं कुचयुगम् ॥
प्रसर्पन्तापान्निप्रशमनविधानाय मलय-
द्वुमक्षोदाभ्यङ्गाधिकतरभवत्पाण्डुरतनोः ।
अभिन्नोऽप्यन्नासीत् कथमपि सखीनां परिकरो
न सेटोऽमन्तस्याचमिकमिवमां प्रत्ययलुकाम् ॥
अलिब्राताभ्रातप्रसवमयचापे विजयिनि
प्रविष्टे पातालं जलनिधिपदव्या रतिपतौ ।
अधो मैनाकस्य स्थितवति समस्तं समभवद्
धनुष्कोटी भृङ्गस्तदुपरि गिरिस्तत्र जलधिः ॥
प्रयात्यब्धिद्वारा फणिपतिभुवं हन्तुमसुरान्
पृथापुत्रे चापग्रथितसुमनोनीलमधुपे ।
अधो मैनाकस्य स्थितवति समस्तं समभवद्
धनुष्कोटी भृङ्गस्तदुपरि गिरिस्तत्र जलधिः ॥
गेहे गेहे कति कति सदैः कान्तदेशेषु शय्याः
तत्सङ्गार्थं सुभग ! न तथाकारि या योज्झितास्ताः ।
स्थाने स्थाने कति कति न च ग्रन्थयः पद्मलाह्याः
कर्पूरस्योज्वलिकलिलतापत्रमुक्ता न मुक्ताः ॥
लोलालीलाकलनकुशलः स्फ्रीतपौताम्बरश्री-
लोकप्राणामृतवितरिता भासुराश्वोजघोषः ।
उष्णं सुष्णन्नशुभमवनेस्तूर्णपूर्णाखिलाशः

स्वप्ने दृष्टस्तरुणतुलसीभूषणी नीलमेघः ॥

शालग्रामोपरिविनिहितं श्यामलाङ्गाः कराजम्

वोच्यैकस्याः समुचितवरं पूजया लब्धुमिच्छोः ।

एवं जाने सृदुभुजशिरश्चुम्बिताटङ्गलक्ष्म्याः

सृङ्गे पद्मं कमलमुकुले नालमस्मिन् सृणालम् ॥

रोहिण्याः सरुषः पदं नभसि तं नाप्नोति यत्पङ्कजं

भ्रान्त्या तत्र चिरं स्थितिं विदधतो सृङ्गातिभाग्यं तव ।

तत्पारम्परिकोऽपि मेऽस्तु विनयः प्रोच्येति रोमाञ्चितः

चन्द्रश्चुम्बति चञ्चरौकचरणं चञ्चपेटाहतः ॥

कूजल्लेष रसालशाखिशिखरे प्रील्लासयन् कामिनी-

कान्तः कामिनिमानसं परभृतः को वा सुखं चुम्बति ।

नास्मिन् मासि सृगौदृशः कश्चनोस्तन्मानमङ्गीकृतम्,

दूरीकृत्य कुरु प्रसादमधुना प्राणेश्वरेऽनागसि ॥

तर्तुं पर्वतसन्निभेन कपिनाऽलाबूं कृतां वक्षसि,

क्षिप्रं वीक्ष्य निमज्जतीमथ नलसृष्टास्तरन्तीः शिलाः ।

लोको नृत्यपरं विभीषण-जनं प्रेच्याह सेतूद्यमे,

तुम्बी मज्जति सन्तरन्ति दृषदः प्रेतो दिवा नृत्यति ॥

इन्द्रो मानुष-भावमेत्य पतगो भूत्वा भवत्यण्डजो

राजा रङ्गदशामुपेत्य कृमितां गत्वा द्रुमो जायते ।

खर्जूरः खदिरत्वमेत्य कदलीकाण्डे पुनर्लीयते,

संसारे बहु-जीव-योनि-गहने धिक् कर्मिणां चेष्टितम् ॥

उन्मीलद्भृदकौमुदीकमबलावह्नं निदानं मुदाम्,

आलोलालकवस्त्रिभास्वदलिकम् प्राप्तं मुहुः पश्यताम् ।

केषां चेतसि जायते न तदिदं काकोल-कान्ति-च्छविम्,

राहुं चुम्बति चन्द्रमाः प्रतिदिनं मध्यन्दिनेऽधःस्थितः ॥

आराहुं किल तालकेश्वरमिता विद्येति या कीर्त्तिता,

आकाशे वनिताश्चतुर्दशदशग्रीवास्त्रयोविंशतिः ।
 तत्रासन् गिरिशे प्रसेदुषि नखस्त्रिभ्यु-चन्द्रामल-
 क्रोडेषु प्रतिविम्बिताः सहजया मूर्त्या च लङ्कापतेः ॥
 विष्णोर्भक्तिवशाद्बहन्ति तरलस्थानेषु कण्ठ-स्रजाम्,
 मत्स्यादींस्त्वदरातयो हृदि सदा हेन्ना विनिर्मायितान् ।
 गाढालिङ्गनतो वभुः प्रतिमया सुव्यक्तरूपास्ततो,
 देव ! त्वद्रिपु-कामिनौ-कुच-तटे कृष्णावतारा दश ॥
 पृथ्वी चन्द्र-शुचि-प्रभामल-जलाऽऽवासः सुख-स्पर्शना-
 भौष्ट-प्रापक-रत्न-भास्वदुभय-प्रान्ताच्छ-गुच्छाबलिः ।
 एषा यैरवलोकिता सुकृतिभिर्जानामि पुण्येन तै-
 रष्टौ धूर्जटिमूर्त्तयः स्तनतटे तन्वङ्गि ! दृष्टास्त्व ॥
 गण्डप्रान्तगलन्मदाम्बुतटिनी-प्रौढप्रवाहाविलै-
 दिग्-दन्ताबलदन्त-कालिम-गुणैः श्यामीकृता वायवः ।
 मूर्त्तीभूय गजाधिरोहपदवीमभ्येत्य देवद्विषत्-
 सेनायां बलि-दानवारिसमरे कालाग्निनीलां दधुः ॥
 दुग्धस्पर्द्धिभिरैन्दवैः समुदितध्वान्तेभपञ्चाननैः,
 क्लृप्तैःशुभिरन्तरे धवलिते व्यावापृथिव्योर्निशि ।
 धूम्राभं नयनाञ्जनालिक-लपत्सिन्दूर-पूरोद्भवम्,
 काली-कज्जल-शोणिमा धवलयत्यर्द्धं नभोमण्डलम् ॥
 सेवाव्यग्रनवग्रहागततमोभौत्या शिरस्थापगा-
 लोकप्रोल्लसदौर्था गिरिसुतापञ्चाननत्रासतः ।
 शीर्षार्द्धाङ्गकराश्रयात् पुररिपोरानन्दभाजोऽनिशम्,
 चन्द्रश्चन्द्रमुखी सृगश्च युगपत् खेदप्रमोदौ दधुः ॥
 शम्भोस्ताण्डवडम्बरे तटभुवि प्रभ्रश्यतो मस्तकात्,
 अम्भोधिः परमाणुमध्यमविशद् भीतो निशानायकात् ।
 सङ्गादस्य हि हृदितो मम समस्ता भूर्भवेदाङ्ग ता,

तद्विघ्नोऽस्य भविष्यतीत्यवहितः सिद्धीर्दधानोऽष्टधा ॥
 इन्दोर्विम्बमिदं न कुम्भजमुनेस्तत्काशपुष्योपमम्,
 वर्षीं तन्न कलङ्क एष तदिदं तस्यैव कृष्णाजिनम् ।
 अम्बोधिः परमाणुमध्यमविशद् भीतो निशानायकात्,
 इत्याशङ्क्य पुनस्तथैव वदधे विज्ञाय तत्त्वं मुदा ॥
 नित्यं सत्करपुष्कराश्चयपरो निर्नाशयन् कण्टकान्,
 सङ्गमे रिपुराजकुञ्जरघटादन्ताबलीं पाटयन् ।
 श्रीहस्मीरमहीमहेन्द्र भवतस्तीक्ष्णोऽसिदण्डः स्फुटम्,
 हेरम्बस्तरुणक्रमेलकगलस्यर्द्धीं मृगाङ्गायते ॥
 विघ्नत्रातसुतीक्ष्णकण्टकघटामास्त्रादयन् देहिनाम्,
 हेरम्बस्तरुणक्रमेलकगलस्यर्द्धीं मृगाङ्गायते ।
 दीप्यद्दन्तमरीचिवीचिनिचयज्योत्स्नाभिरुल्लासयन्,
 कल्याणाम्बुनिधिं विपन्नकमलोल्लासञ्च विव्रासयन् ॥
 मग्नान्यर्कपिपासुसप्ततुरगास्यान्तर्गतानि ध्रुवम्,
 गङ्गायां गगनानि सप्त गगने गङ्गास्त्रयोविंशतिः ।
 किञ्चैकादशरुद्रमस्तकष्टतास्तन्मौलिचन्द्रान्तरे,
 तावत्यः प्रतिभागताः सुविशदा नैसर्गिकी चापरा ॥
 यत्सप्तर्षिकमण्डलूदरगतान्यासन्निमग्नानि तद्,
 गङ्गायां गगनानि सप्त गगने गङ्गास्त्रयोविंशतिः ।
 रुद्रैर्भक्तिवशंवदैरुपदेशैः सूरैरुपैकादशैः,
 पूज्यन्ते च पृथक् पृथक् बलिशतैरावाहनेऽपि स्थिताः ॥
 कस्तूरीतिलकं विसारि विलसत् सौमन्तमुक्तामणिः
 वक्त्रं निन्दितचन्द्रविम्बविभवं नीलञ्च कौशेयकम् ।
 चोलं जालकवाससां यदभवत्तद्गोपयूनामभूत्,
 जम्बूवज्जलविन्दुवज्जलजवज्जम्बालवज्जालवत् ॥
 ख्यातस्त्वं फलपुष्पवृष्टिसुमनः स्वाधीनजाम्बूनदः,

क्षीणास्ते रिपुसम्यदः प्रतिदिनं भित्तोदये मोदसे ।
 पात्र्यानां कुरुषे विलम्बनमहो ! दत्तान्तरस्तेजसाम्,
 जम्बूवज्जलविन्दुवज्जलजवज्ज्वालवज्जालवत् ॥
 नित्यं भात्यलकानुबन्धमधुरा भालस्थली सुभ्रुवः,
 तारुख्यं विलसन्मदाविलसुरो नक्षत्रमालाश्रितम् ।
 अङ्गं चम्पकगौरमक्षि सकलग्रामोत्तसन्मूर्च्छनम्,
 गङ्गावद् गजगण्डवद् गगनवद् गाङ्गेयवद् गेयवत् ॥
 कौर्त्तिस्ते विमला सदैव कमला भृङ्गैरियं सेव्यते,
 शून्यं शत्रुकुलं तव क्षितिभृतो मेत्ता भवांश्छक्तिः ।
 चारित्र्यं भरतानुयायि भवतो हम्भीर ! पृथ्वीपते !
 गङ्गावद् गजगण्डवद् गगनवद् गाङ्गेयवद् गेयवद् ॥
 बन्धं ज्ञापि कदापि चानुभवतो मोक्षञ्च तन्मानसे,
 तोषं बर्ह्यतः सदा सुमनसां नीचैः स्थितिं कुर्वतः ।
 श्रीमत्पुष्पकवासलञ्चयशसस्तस्मादनन्तर्हितः,
 पानीयस्य दशाननस्य कवरीभारस्य तुल्यक्रमः ॥
 पङ्कथ्योमविहारदक्षमसमश्रीनीलकण्ठाश्रयम्,
 रुच्यामित्तसमं दया खलु महाकालं घनं कुर्वतः ।
 सोत्कम्पानिमिषेच्यमाणविलसत्सत्पुष्पकश्रीजुषः,
 पानीयस्य दशाननस्य कवरीभारस्य तुल्यः क्रमः ॥
 निःपीतो मुनिनार्णवश्चिरमभूत्पङ्कावशेषोऽभितः
 मुष्कोरः स्थलतामवाप पवनप्रोङ्गुतधूलीमयः ।
 गङ्गे ! देवि ! भवत्यवाहकपया भूयः प्रगौतो जनैः,
 श्मोधिर्जलधिः पयोधिरुदधिर्वारांनिधिर्वारिधिः ॥
 इन्दुर्वारणरत्नमश्वतिलकः श्रीः पारिजातः सुधां
 वर्गं स्वर्गपरिच्छदोऽयमजनि त्वत्तः सुरैः प्रार्थितात् ।
 धिग् लोकां तव यस्तथापि तनुते तोयाङ्कनामावलीम्,

अश्लोधिर्जलधिः पयोधिरुदधिर्वारानिधिर्वारिधिः ॥
 शय्या-सद्म हरेः श्रियो जनयिता रत्नाकरो नायकः,
 तीर्थानामिति सागरस्य कथया नासौ तथा तुष्यति ।
 अश्लोधिर्जलधिः पयोधिरुदधिर्वारानिधिर्वारिधिः,
 शुत्वैतानि पदानि तुष्यति यथा तर्षार्त्त-कण्ठो ज्वरी ॥
 पायोधेर्मन्यकाले सुरष्टतममृतं लब्धमर्काञ्चिजाभ्याम्
 स्वर्भानुस्त्रायमानं कपट-पटु-शिवस्त्रिभ्रमूर्द्धाऽच्युतेन ।
 चक्रे सोमस्य वाक्यादिति भुवि लुठितं भर्त्तृशोकार्त्तचित्ताः,
 श्लिथन्ति स्कन्दपत्न्यो विधुभयविधुरं राहुवचोऽधुनापि ॥
 अस्मिन् पायोधि-मन्येऽमृत-हरण-रुषा शौरिणा भिन्नमौलि-
 श्लिथन्ति स्कन्दपत्न्यो विधुभयविधुरं राहुवचोऽधुनापि ।
 श्यामं शोकार्त्तनादास्तडिदमलरुचो मेघमाशङ्क्य तत् ते,
 धत्ते नृत्यं मयूरः प्रमुदितहृदयः पातु वागित्युमायाः ॥
 वस्त्राभावोऽनुविम्बे नयनकमलयो राजयः कण्ठकानाम्,
 अस्ति स्तः सन्ति कान्ताकुचकलशतटे नास्ति नस्तो न सन्ति ।
 चित्रं श्रीखण्डहारौ प्रियतमकरजोज्जागरुक-व्रणानि,
 त्वद्वैरि-क्ष्मापतीनामखिल वसुमतीकान्त-कान्तारमार्गं ॥
 प्रत्येकं दिक्पतीशाऽनिलतपनवसून् सन्नतस्त्वं यथा भूः,
 अश्रीषीस्त्वं यया च स्वरसहितलसन् मूर्च्छना-शामतालान् ।
 कृष्णान्यस्तान्यमौलीक्षणवदवसरे सा च सा च प्रमादात्
 श्रीर्षाणां सैव बभूया तव नवतिरभूत्प्रीचनानामश्रीतिः ॥
 इति श्रीमहाकविदेवेश्वरविरचितायां
 कविकल्पलतायामर्थाख्ये चतुर्थे स्तवके
 समस्यानाम सप्तमं कुसुमम् ।

अथ अन्यकविज्ञापनम् ।

न कवित्वाभिमानेन न कीर्त्तिप्रसरेच्छया ।
विहिताऽसौ मया किन्तु कौतुकात् कवितार्थिनाम् ॥
निष्फला लसतां त्यक्त्वा कविकल्पलता मम ।
एषा फलाय महते पोषणीया मनीषिभिः ॥
अन्यकन्यापि पुण्यार्थमपविद्धाऽपि शर्मदा ।
पोषणादेवमेषापि श्रेयसे च भविष्यति ॥

अथ अन्यस्तुतिः ।

हन्त ! सन्तमिमामुपास्यतः कस्य नश्यति न वाचिवाच्यता ?
उल्लसन्ति कलकण्ठकामिनो कूजितादपि च पूजिता गिरः ॥
कलकण्ठकलत्रकोमलखन-लक्ष्मीसहया सुकेलयः ।
कविकल्पलतानुकम्पया कविनः कस्य भवन्तु नोक्तयः ? ॥
निसर्ग-सारस्वतसम्भृतानि सूक्तानि सुक्तामणिकोमलानि ।
भवन्त्यमुस्या भजतां तदेषा द्वेषादुपेक्ष्या न विचक्षण्येन ॥

स्वर्धनुदुग्धसवयांसि वचांसि वाणौ-
मञ्जीरमञ्जुलनिनादसहोदराणि ।
एतान्निषेव्य कवयः कवितामृतानि ।
विद्वत्सभासु स विलासमुदीरयध्वम् ॥
मदकलकलकण्ठीकेलिनादानुवादाः
परिणतसहकारास्वादसंवादभाजः ।
अभिनवमधुधाराबन्धवः काव्यबन्धा-
विधुतविधुरुचोऽस्याः सेवयाविर्भवन्ति ॥
सर्वं विनश्यति विहाय कवित्वमेकं
कायेन साकमिति कस्य नहि प्रसिद्धम् ।
एतद्विमृश्य कविकल्पलता सुकाव्य-
सम्पत्तये सुकविभिः सततं निषेव्या ॥

आविष्कृता वसुमती बलयेश्वरेण,
 देवेश्वरेण कविना कविनायकेन ।
 काव्यज्ञमानसमुदे सकलार्थ-सूतिः,
 सत्सूनगुच्छ 'कविकल्पलता' विभूयात् ॥

इति श्रीमहाकविदेवेश्वरविरचिता कविकल्पलता
 समाप्ता ।

श्रीशप्रमाणेऽलिंगते दिनेशे
 शाकेऽनिलेन्द्रप्रमिते बुधाहे ।
 श्रीशप्रसादात् सुधियां सुदे मे ।
 संसुद्रितेयं प्रकटीकृता च ॥

—:०:—

